

جه ميلة رؤمان

- ✚ ناری کتیب: جه ميلة
- ✚ نویسنی: جه نگیز ئایتماتوف
- ✚ بابەت: رؤمان
- ✚ وەرگێرانی: حەمە کەریم عارف
- ✚ پیتچنین: رزگار حەساری
- ✚ هەلەچن: سەرگۆل محەمەد ئەمین
- ✚ مونتاز: یانە قەلەم
- ✚ تیراژ: (۵۰۰) دانە
- ✚ چاپ: یە کەم (۲۰۱۱)
- ✚ چاپخانه: یاد، بازاری سۆز-نەۆمی سێیەم
- ✚ نرخ: (۲۰۰۰) دینار
- ✚ لە بەرپۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانه گشتییەکان ژمارە (???) ی سالی ۲۰۱۱ پێ دراوه.

له چاپکراوه کانی پرۆژهی کتیبی یانهی قهلهم
زنجیرهی ژماره (???)

سهرپهرشتیاری پرۆژه: جهبار سابر
جیگری سهرپهرشتیار: نارام سدیق

نانونیشان: یانهی قهلهم، سلیمانی، سابونکهران، بینای ههورامان نهومی

جهنگیز ئایتماتوف

جهمیله

جوانترین چیرۆکی دلداری جیهان

وهرگیپرانی: همه کهریم عارف

۲۰۱۱/۹/۸

سلیمانی ۲۰۱۱

پیشکشہ بہم نازیزانہم:

* - سہرگول

* - گوفہند

* - زنار

چىيايان، كەشتىيە سىپىيەكە، بووكى نەمر، سەگەبازەي كەنار دەرياكە، بېرەو دەرى
مندالە قەرغىزىيەك، و پلنگى ناو بەفران....)

جەمىلە لە ھەوئەلەين بەرھەمەكانى ئايماتتۆف، يادگارى سەردەمى
گەنجايەتتەي و كە لە سالى ۱۹۵۸دا چاپ و بلايوووە، بۆ چەندىن زمان
پاچقەكرا... لويىس ئاراگون، شاعىرو گەورە نووسەرى فەرەنسى، كە دەگەل
(تانا ديمتروفنا)دا بە شەرىكى رۆمانى جەمىلەي پاچقەي فەرەنسى كرد ناوى
"جوانترين چىرۆكى دلدارى دنيا"ى لينا. لەگەل چاپ و بلايوونەوې پاچقە
فەرەنسىيەكەي رۆمانى ناقتىدا، ناو و شوئەرتى ئايماتتۆف لە سەرانسەرى
جىھاندا كەوتە سەر زاران و بلايوووەو لە ھەمان سالدا بۆ خەلاتى نۆبلى
ئەدەبىيات كاندىد كرا.

ئايماتتۆف كە ھەردوو زمانى قەرغىزى و روسى زۆر بە چاكي زانىووە بە
سوارى و رەوانى بەرھەمى پى نووسىون، لە سالى ۱۹۶۳دا خەلاتى لىنىنى
وەرگرت، و سى جاران خەلاتى ئەدەبى دەولەتى سۆقىيەتى وەرگرتووە.

بە ھەرحال با بىئىنەو سەر جەمىلەكەي خۇمان، جەمىلە، چىرۆك و
حىكايەتى قىيان و دلدارى ئەرستۆكرات و گەورە ناودارانى جىھان نىيە، بەلكو
سەربھوردو چىرۆكى قىيان و ئەشقى سادەترىن و ھەژارتىن خەلكانى سەر رووى
زەبىيە. جەمىلە كىژە گوندىيەكە، كە لە سەردەمى دووم شەرى جىھاندا بە
عارەبانەيەك بارە گەمى لە گونددەو بۆ وىستگەي قىتار گواستووتەو تا
وەكو گوندىيانى دىكە بەشدارى لە نامادەكردنى ئازووقە بۆ سەربازانى بەرەي
شەرى بكات. دلدارەكەشى لە ھەمان سنف و توپىژى چىنايەتى خۇى بوو، لە

پىشەكەي كورت

ھەمە كەرىم عارف

((۱))

جەنگىز ئايماتتۆف (۱۹۲۸ - ۲۰۰۸) يەككە لە نووسەرە ھەرە
ناودارەكانى سەدەي بىستەمى يەكيتىي سۆقىيەت و جىھان. خاوەنى كۆمەلەك
ناسكە بەرھەمى چىرۆكقانىيە كە تا ئىستا بۆ پتر لە سەدو شەست و پىنج
زمانى زندووى جىھان پاچقە كراون. نىكەي نەووت مىليۇن نووسخە لە
بەرھەمەكانى چاپكراون و فرۆشراون، كە ھەندىك لەو بەرھەمانە ئەمانەن:
(جەمىلە، يەكەم مامۆستا، بە دوغا گولسارى، رۆژنىك بە درىژى سەدەيەك،
خەونەكانى دىلە گورگىك، بالندەي كۆچەرى، رىگەي دروئىنە، ھەرەسى

دارای دنیادا جگه له جلهشپێکی سوپایی و جووتیك چهكمه‌ی دراوی کون کون
عهشته‌بای خوای نه‌بووه.

نوسهر، به سادیه‌ی، جوانی و ناسکییه‌کی سه‌یر ته‌م چه‌رۆکه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌وه
له ریگه‌ی ته‌کنیکیکی به‌رزو مودینه‌وه هاسۆزی و هاودلی خوینه‌ر به‌لای
جه‌میله‌وه شه‌شوق قیانه‌هه‌هه‌هه‌که‌یدا ده‌بزوینی. و دووپاتی ده‌کاته‌وه که
ته‌شوق و قیانه‌هه‌وینی ژبانه‌وه، تا ژبان هه‌بێ هه‌ر ده‌ژی و ده‌میینی.

((٢))

جه‌نگیز نایتماتۆف، له ١٢/١٢/١٩٢٨دا له گوندی چقر، له باکوری
قه‌رغیزستان که ته‌وسا به‌شیک بوو له خاکی یه‌کیتی سوڤیه‌ت. هاتووته
دنیا. له گوندی ناڤیری چووته‌به‌ر خویندنی سه‌ره‌تایی، له بشکیك درپه‌زی
به‌ خویندنی ناوه‌ندی و ئاماده‌یی داوه. له سالی ١٩٥٦دا کۆلیژی ته‌ده‌بیاتی
ماکسیم گۆرکی له مۆسکۆ ته‌واو کردووه، دوا‌ی ته‌وه‌ خۆی بو‌ ته‌ده‌بیات
ته‌رخان کردووه‌وه له سالی ١٩٥٨دا جه‌میله‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمانی نووسیوه.

نایتماتۆف هیشتا بسته‌ مندالیکی ده‌ سالان بوو که به‌ ناهه‌ق تالاری بی
بایان بی‌ نۆشت. بابی کۆمۆنیستیکی دوو ئاته‌شه‌ی ته‌واو عه‌یار بوو، دوا‌ی
ته‌وه‌ی به‌ خیرایی پله‌ حیزبیه‌کانی بری و پۆستی حیزبیه‌تی به‌رزی وه‌رگرت،
به‌ هه‌مان خیرایی گۆله‌ی که‌وته‌ لیژنی و بوو به‌ یه‌کین له‌ قوربانیه‌کانی
سیاسه‌تی تیرۆریستی ستالینی و له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجیتیدا، له سالی ١٩٣٨دا،
له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی دیدا ده‌ستگیر کرا، وه‌کو مامۆستایه‌کی بی‌ تاوان، به
تۆمه‌تی بی‌ بنج و بناوانی دژایه‌تی کردنی گه‌ل و شوپش تیرباران کرا. ئیدی

نایتماتۆفی ده‌ سالان ده‌گه‌ل دایکیدا له مۆسکۆوه بو‌ قه‌رغیزستان گه‌رایه‌وه‌وه
وه‌کو کۆره‌ خیانه‌تکاریک ته‌مه‌شا ده‌کرا. به‌لام نایتماتۆف کۆلی نه‌دا، که‌وته
خه‌بتین له‌ پیناوی وه‌ده‌ست هینانه‌وه‌ی مافی خۆی و مالبا‌ته‌که‌ی. له گه‌رمه‌ی
دووه‌م شه‌ری جیهاندا. بوو به‌ سه‌کرتیری حیزب له گونده‌که‌ی خۆیاندا. چونکه
له‌ نیو سپره‌ پیاوانی گوندا-گه‌نجه‌کانیان له‌ به‌ره‌ی شه‌ر بوون- هه‌ر شه‌وه
خوینه‌وار بوو، ته‌رکی گه‌یانندی هه‌والی سه‌ربازه‌ کۆژاوه‌کانی، به‌ ژنو
خیزانه‌کانیان، بی‌ سپه‌ردا.

جه‌نگیز نایتماتۆف، یه‌کین له‌ نووسه‌ره‌ ده‌گه‌مه‌نانه‌ی که‌ بایه‌خیکی زۆری
به‌لایه‌نی روحی و ده‌روونی و میتافیزیکی خه‌لکی دپه‌اتی و نه‌خوینه‌واری
بینه‌واو ساویلکه‌ داوه... و لایه‌نی دپه‌اتیانه‌ی به‌ ته‌کنیکیکی به‌رز له
رۆمانه‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ کردووه‌وه زۆر تیایدا قال بووته‌وه، چونکه‌ نه‌ک هه‌ر
دژواری و سه‌ختی ژبانی گوندیاتی و چیاو چۆلی جه‌رباندووه، به‌لکو تالاری
سیاسه‌تی پر زه‌برو زه‌نگ و تیرۆریستی سه‌رده‌می ستالینیسی چه‌شتوه. و به
هه‌موو بوونیه‌وه ملی به‌ ژبانه‌وه ناوه‌و ناویته‌ی ژبان بووه، له ژبانی زۆر
کاری کردووه له‌وانه:

باجگری، جووتیاری له‌ کۆلخوزان و مه‌زرا هه‌ره‌وه‌زییه‌کاندا، شوانی،
پۆسته‌چیا، ئیدی به‌ده‌م ژبانه‌وه گه‌لی قه‌رغیزی به‌ ته‌واوته‌ی ناسیوه، له
بارودۆخی ژبانی جووتیارو شوان و گاو و راوچیان و ره‌ش و رووت و چه‌وساوانی
قه‌رغیزی شاره‌زا بووه، و ته‌م پانۆرامایه‌ به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانیه‌وه له‌ گشت
رۆمانه‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌وه به‌ شپۆیه‌کی هونه‌ریانه‌ی به‌رزی ته‌وتۆ
به‌رجه‌سته‌ کراوه، که‌ ژبان له‌ رۆمانانه‌وه هه‌لده‌قۆلی. و بۆیه‌ به‌ره‌مه‌کانی

بریتین له گه پانیک بې وچان به دووی به هاین شه خلاقى کۆکترو مرۆفانى
تردا، شه پرسىاره جه وهه ريانه ده خه نه روو كه پرسىارى هاوبه شى تىكراى
تيرهى به شه رن.

((۳))

جهنگيز ئايماتوف، له سالى ۱۹۸۵دا، له سه رده مى پرۆسترويكادا خووى
داوه ته سياسه ت و يه كيك بووه له نزيكان و شيره تكارانى گۆرباچوف. دواى
هه ره سى يه كيتيبى سوقيه ت، بۆ ماوه يه ك بوو به سه فيرى روسيا له برۆكسل.
پاشان بوو به سه فيرى روسيا له يونسكۆ، له سالى (۱۹۹۶ - ۲۰۰۰) ش
شه ندا مى شه نجوومه ن بووه .

جا شه نووسه ره مه زنه كه له دوا رۆژانى ژيانيدا به مه به ستى گه شت يكى
شه ده بى و گرتنى زنجيره كۆپيك ده باره ي رۆمانى (رۆژى به دريژى سه ده يه ك) و
چه ند رۆمانى كى ديكه ي خۆى، سه فه رى شه لمانياى كرد بوو، له چه ند شار يكد
كۆپى گيترا بوو، له وينده ر، له سالى ۲۰۰۸دا، له ته مه نى هه شتا سالىدا
كۆچى دواى كردو به مه ش شه ستيره ي ژيانى به ناوبانگه ترين نووسه رى ئاسياى
نافين ئاوا بوو، و خه ساره تىكى گه وره له سه رانسه رى شه ده بياتى جيهان
كه وت.. جه نازه كه يان بۆ قه رغيزستان برده وه له گۆستانى (ئانايت)ى چل
كيلۆمه ترى بشكيك دا، له لاي باوكيه وه وه سه دو سى و هه شت قوربانى

ديكه ي سه رده مى زه برو زه نكى ستالينه تدا، كه ره دى ئيحتوبار بۆ
هه موويان كرابوه وه، به خاكيان سپاردو سه ركۆمارى قه رغيزستان به بۆنه ي
كۆچى دواى شه وه وه، رۆژيكى له سه رانسه رى ولا تدا كرد به پرسه ي
شه ته وه بى .

جهنگيز ئايماتوف، له دوا سالىنى ته مه نيشيدا به هه ره و بليمه تى هونه رى و
نوينا وه رى خۆى له ده ست نه دا بوو، شه مه به روونى له دوا رۆمانيدا (پلنگى
ناو به فران) ره نكى داوه ته وه... به هه ر حال ئايماتوف به دريژاى ته مه نى
هه ر له خه مى چاره نووسى مرۆفدا بووه و بىرى له مرۆفو ئازادى و ناينده ي
مرۆف كرد وه ته وه .

تايبيه نى:

بۆ نووسين و ناماده كردنى شه م پيشه كيه سوود له م سه رچاوانه وه رگه راوه .

*- وداعا يا غولسارى! جنگيز ايماتوف/ ترجمه، جليل كمال الدين/ نشر وتوزيع المكتبه
العالميه .

*- روزى به درازاى يك/ چنگيز ايماتوف/ ترجمه: دكتور محمد مجلسى/ نشر دنياى نو
۱۳۸۷ .

*- مجله العربى/ العدد ۶۲۹، نيسان ۲۰۱۱، صص: ۸۲ - ۸۵ .

*- جييله/ جنگيز ايماتوف/ ترجمه دكتور محمد مجلسى/ نشر دنياى نو/ تهران - ۱۳۸۲ .

سەرئێچکی پێویست:

خوێنه‌ری به‌رکه‌تی، سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئەم ده‌قه کوردییە‌ی که له‌ خزمه‌تی ئێوه‌ی هیژدایه‌، فارسییه‌، به‌لام له‌ پال فارسییه‌ که‌دا به‌پاده‌یه‌ک سوودم له‌ ده‌قیکی عه‌ره‌بیش وه‌رگرتوو که هه‌ندی‌جار ده‌سته‌واژه‌و رسته‌و په‌ره‌گرافم راسته‌وخۆ لێوه‌ی پاچقه‌ کردوه‌. جا ئە‌گه‌ر ئە‌مه‌ بووبێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ راسته‌واژه‌و رسته‌و په‌ره‌گرافی ده‌قه کورییه‌ که‌، له‌ رواله‌ت و شیوه‌دا به‌ ته‌واوه‌تی ده‌گه‌ڵ ده‌قه فارسییه‌ که‌دا تێک نه‌که‌نه‌وه‌، ئە‌وا به‌ دلنیا‌یی‌وه‌ له‌ ئێوه‌‌رۆ‌کدا هه‌ر یه‌کن، و ده‌قه کوردییه‌ که‌ش به‌بی‌ ترس رووی مه‌جلیسی ده‌قانی هه‌یه‌.

ح.ع.

دهشتيكي پان و بهرين له باوهشي وهرزي خهزاندا بهرجهسته دهكهن، جادهيهكي باريك، كه هيشتا تهرې دوا بارانهو به تهواوهتي وشك نهبووتهوه، به ناوهندي هم دهشتهدا دهپوات، چل و لقي شكاو و وشكي دارو دهوهنان له ههردوو رهخيا كهلهكه بوون. تا چاو بردهكات جي پيچكه گاليسكهيهك بهسهر جاده تهرهكهوه دياره. له كوتايي هم جادهيهدا دوو ريپوار، ژنيك و پياويك، به ههشتاو بهرهو ناسو ههنگاو دهنن، و شوين پييه بتهوهكانيان له دواي خوئانهوه، لهسهر هم جاده باريكهدا نهخش بووه، يه كيك لهو دووانه... جا با جاري هم جووته ريپواره لهسهر هم جاده باريكه بهجي بيلين، تا چيروك و سهريهوردي پر سوزو گودازي هم وژنو پياوه، بهپهلهو ههلاتووانهتان بو بگيرمهوه.

... سال سالي سييهمي جهنگي جيهاني دوهم بوو. لهو عهيام و رۆژگارهدا، پياواني گهجي گوندهكهمان، له شهركهوه بهرهكاني شهردا، لهو ديوو كورسكو ثورال دا، شهري دژمانيان دهكرد. من و هاوسالاني من، كه نولاو بووين و له تهمهني پازده ساليديا بووين، له كوڅوژهكاندا، كاري قورسي كشتووكاليمان دهكرد. له وهرزي دروينهدا كارهكهمان سهختر دهبوو، شهوو رۆژمان، بهدهم دروينهوه شهنهباو گواستنهوهي دانهويلاهو بهروبوومان بو ويستگهي قيتار بهسهر دهبرد، جاري وا ههبوو به ههفته دهرفتهي هموهمان نهدهبوو بو تاقه سهعاتيك دهست له كار ههلگريو سهريكي مالي خومان بدهين.

له رۆژيكي زور گهرمي هم و رۆژگار ههختهدا، كه دهومي داسهكان سوور بوو بوونهوه و دهستيان دهسووتاند، پاش نهوهي باري گاليسكهيهك دانهويلاه

وا جاريكي دي خوم له بهردهم هم تابلو بچووكه، له نار چوار چيوه سادهكهيدا، دهبينمهوه. قهواره چهند رۆژيكي دي بو گوندهكهي زاگهي خوم پرؤم، تهمهشاي هم تابلويه، يادگار هكاني رابردووم وهيردنيتهوه، كه به وردی سهرنجي دهدهم له تو وايه پيم دهليت: سهفريكي خوش.

له ميژه هم تابلويه كيشاوه، جا به دريژايي هم سالانه، ههركيز، له هيچ پيشانگاوه لهرييهكدا نمايشم نهكردوه، ههجهنده تابلويهكي خرابو شهرواهر نييه، بهلام كه كسو و كارو خزمانم له گوندهوه دينه ديدهنيم، له سووچيكداهيشارمهوه. راسته بهرههميكي هونهري نمونهيي و بايهخدار نييه، بهلام ساده و جوانه، سادهيي و جواني گوندم له زهيندا زندو دهكاتهوه. رهنگانهوهي سادهيي و جواني گونده.

لهم تابلويهدا، له قولايي هم تابلويهدا پاييزه ناسمانيكي ههمناك دهبينم. ههوري گهوال گهوال به دم باوه بهرهو كوچاراني دووره دهست دهرون، له ژير هم ناسمانه ههرواييهدا، رهنكي كهسكو زهردو قرمز ناويتهي يهكتر بوون

گه يانده ويستگه ي قيتار، له گه رانه وده دا كه وتمه بيري شه وده ي كه بؤ سه عاتيك لا بده و بچمه ماله وه تا بزاقم له وينددر چ باسه .

ماله كه مان، كه له خشت و گل دروست كرابوو، نزيكي چه ميك، و له بناري گرديكدا كه وتبووه كوتايي كولانتيكه وه . دوو برام كه له من گه وره تر بوون بؤ شه رگه چوو بوون و ده ميك بوو هه والمان نه ده زانين .

باوكم كه پياويكي پير بوو، دارتاش بوو، به ياني زوو راده بوو، نوپي زي ده كردو ده چوو بؤ ورشه ي دارتاشيه كه ي و ئيواره به كه درهنگ كه دنيا تاريك ده بوو شه وسا بؤ مال ده گه رايه وه . دايكم و خوشكه چكوله كه م له ماله وه ده مانه وه شهركي مال له شه ستوي شه واندا بوو .

ماليكي بچوو كتر مان به ته نيسته وه بوو كه خزمه كانماني تيا ده ژيان، زور جار گويم له م حيكايه ته بوو بوو كه باب و باپيراني ئيمه و دانيشتوواني شه خانووه بچوو كه، براو ها وره گه زو نه ژادي يه كتر بوون، و جا راستت گه ره كه ئيستاش ئيمه و شه وان هه ريهك مالبات و خانه واده بووين، و شه و پيه وندييه مان پاراستبوو . شه يه كمالي و خزمه تيه، يادگارو پاشماوه ي رۆژگاريك بوو كه باپيرانمان هيشتا كۆچهر بوون و به ده م به خيوكردني مه رو ماللات و په زه وه، به ده م تاقيبكردني له وه رگه و سه رچاوه ي شاه وه، له م ناوچه يه وه بؤ شه و ناوچه يه ده چوون و گه رميان و كوستانيان ده كرد، پاش شه و ي رۆژگاري كۆچهراتي به سه ر چوون و باواني ئيمه له گوندا ئاكنجي و ته خته قاپوو بوون، له نزيكي يه كه وه خانويان دروستكردو جا نهك هه ر ئيمه و شه وان، به لكو هه موو دانيشتوواني شه و دۆلو ده قه ره ي نيوان شه و دوو روباره له يهك تيره و تايفه بووين .

به ماوه يه كي كه م دواي كوتايي هاتني رۆژگارو سه رده مي كۆچهراتي و جييه جيكردي سيستمه مي كۆلخوژات (كۆمه لسه ي هه ره و هزي كشتوكال) و ئاكنجي بوون له گوندو ده سته كار بوون له مه زرا هاويه شه كاندا، پياوه كه ي دراوسيمان، كه ده گه ل هاوسه ره كه ي و دوو كوره بچوو كه كه يدا له خانووه بچوو كه كه دا ده ژيا، كۆچي دوايي كرد، ژن و منداله كانني به ي سه ربه رشت مانه وه . جا له نيو ئيمه دا له كۆني كۆنه وه شه داب و نه ريته ما بووه وه كه ژن ناييت له دواي مه رگي مي رده كه ي به ته نيا و به ييوه ژني بمينيته وه ده بئي شوو به شوو برايه كي يان نزيكترين خزمي مي رده كه ي پيشووي بكاته وه، چونكه بابي من نزيكترين خزم و بنه چه ي شه و مالباته بوو، ژنه ي دراوسيمان له و ماره كرد .

به م شيوه يه دانيشتوواني هه ردوو ماله كه زياتر ليك نزيك بوونه وه، له وه به دواوه هه رچه نده له دوو خانوودا ده ژيانين، به لام يهك خيزان و مالبات بووين . هه ردوو كوره كه ي ژنه ي گوپين، يان زو برايه كانني من، كه له سه رو به ندي جهنگدا، له تافي خوړتاني و لاهه تيدا بوون، بؤ به ره ي شه ر چوون، كوره گه وره كه يان كه ناوي سادق بوو، به ر له هه لگيرساني شه ر، كيژتيكي جواني خواستبوو به نيوي جه ميله، ئيدي كه سادق رۆيي بوو، بؤ شه رگه، جه ميله و خه سووي به ته ني له و ماله دا ما بوونه وه . له ماوه ي شه و سالانه دا جار نا جاري نامه يه كي سادق له شه رگه دووره كانه وه ده گه يي و جگه له مه هيج هه واليكي مان نه ده زاني . به لام سه ختي و دژواري رۆژگاري شه ر ئيمه ي له باوه ژنمو جه ميله نزيكتر كرد بووه وه له جار ان پتر بوو بووين به پشت و په ناو خه مخوري يه كتر .

باوه ژنم که له دایکی خۆم بچووکتر بوو، و من پیم دهگوت دایه چکۆل، ژنیکی باش و خۆشناکارو دلپاک و زهحه تکیش بوو، ئەم ژنه پێ به پیتی ژنانی گهنج له کۆلخۆزاندنا کاری دهکردو بیلکاری و خاکه نازکاری دهکرد، عاردی دهکیلاو دیراوی لیده داو ئاودیتری دهکرد. خۆی و بهختی جه میلیه ی بوو کیشی شانبه شانی شهو کاری دهکردو له کاری سهخت و قورس نه ده پیرینگایه وه، باوه ژنه کهم قهدری شهو بوو که باش و زهحه تکیشه ی دهزانی و بوونی شهو دهگه له خۆیدا، به یومن و ودمی خیر دهزانی.

من و جه میلیه یه کترمان زۆر خۆشه و یست و له م روژگار ه سهخته دا بوو بووین به دوستی باشی یه کتر. به لام من هه رچه نده هه زم دهکرد به ناوی خۆیه وه بانگی بکه م و پیتی بلیم جه میلیه، زاتم نه ده کردو ناچار به (جینه) که به مانای براژن دیت، شهویش به منی دهگوت (کی چینه بالا) که به مانای "بچکۆل" دیت، و هه رچه نده من ته نیا دوو — سی سال له و بچووکتر بووم، به لام له نیو ئیمه دا و باو بوو که بووک، شووبرای بچووکی خۆی به (کی چینه بالا) بانگ دهکرد.

باوه ژنه کهم و بوو که که ی له کۆلخۆزدا (مه زرای هه ره وه زی) کاریان دهکردو دایکم نه ده چوه مه زرایان، به لام شه رکی کاروباری هه ردوو ماله که به سه ر شانی شه وه وه بوو. خوشکه کهم که کیژیکی شاد و شه نگول و زیست و چه له نگو و به کار بوو، له کاره کاندای کۆمه کی دهکرد، و هه موو روژی به رخ و په زی هه ردوو ماله که شی ده برد بۆ له وه ږ.

خوشکه کهم بهو که زیه با دراوو که پوه چکۆله فسه یه وه، زۆر ده چوه دل وه، یه جگار مه حبوب و له بهر دلان بوو، هه می شه پیده که نی و هاوده م و

خه مره و پیتیکی باشی دایکم بوو، که دوو کوری چوو بوونه به ره ی شهرو هیه چ هه وائیکیان نه بوو.

دایکم که له سه رده می کۆچه راتیدا شهوی به باجم کردبوو، هه ر له سه ره تا وه به زیره کی و هوشیاری و دلپاکی خۆی سه رنجی تیره که مانی راکیشا بوو، به تیه ره پوونی سالان که سایه تیه کی شه وتۆی پهیدا کردبوو که نه ک هه ر له ناو مالباته که ی خۆماندا، به لکو له سه رانسه ری گونده که دا، هه موو که سیک به گوئیان دهکردو هه رکاتی گرفت و کیشه یه ک بۆ خه لکی گونده که مان دههاته پیشه وه، دههاتن بۆ لای شه و راویژو ته گبیریان بهو دهکرد، و پیرای شه وه ی که باجم پیاویکی به ته مه ن و دنیا دیده بوو، و کارگه یه کی دارتاشی گه وه ی هه بوو. خه لکی گونده که مان پیتیان وابوو که باجم ته نیا سه ر له کاری هه ره و ته شهوی ده رده کات، به پیچه وانه وه زۆریان باوه رو متمانه به هۆشه ندی و کارزانی و لیزانی دایکم هه بوو، و بۆ چاره سه ری گهرو گرفته کانیان دههاتنه لای دایکم و حوکم و قه زاوه تی شهویان قه بوول بوو. شه وه ی راستی بی دایکم کویخای بی مووچه و به راتی گونده که مان بوو.

منیش هه رچه نده ته مه نم پازده سالان بوو، به لام زۆر جار خۆم له کاروباری مان هه لده قورتاندو شه گه ر کیشه و مه سه له یه ک بۆ خیزانه که مان هاتبا پیشه ی، خۆم لیده کرد به خاوه ن و هه و لمه ده دا لیاقه ت و توانای خۆم بنوینم. خزمان و که سو و کار چ به شوخی و چ به جدی پیتیان دهگوتم: "گه وه ره خودانی مان"، شه مه شیان له بهر شه وه پیده گوتم که هه ردوو برا که م چوو بوونه به ره ی شهرو بابیشم زۆریه ی کات له گارگه که ی خۆیدا بوو، و خۆی له مجۆزه کارانه نه ده کرد به ساحیب، هه لبه ته من خۆیشم پیم ناخۆش نه بوو که که سوکارو خزمان

به "گه وره و خودانی مال"م بانگ بکن، دایکم به زیره کی و هوشمندی تاییه تی خوئی له ههستی من دهگهیی و هانی ده دام که له م جوړه مهسه لانه دا خه مساردو بی لایه ن نه بم، و به پیچه وانیه بامه وه که روژ تا ئیوارئ له کارگه کهیدا ده مایه وه و سهرو سهختی ته نیا ده گه له هه ره و ته شویدا بو، دایکم ده بیوست به جوړئ په وره ده م بکات که له هه موو کاروباره کاندئا ماساده گیم هه بی و خودان رهئی و کاریگه ر بم.

ئه و روژه که گه بیمه ماله وه، گالیسکه که م له نزیکي ماله وه و له سیبهری داربیه کدا راگرت به ره و ماله وه روژیستم. ده رگای هه وشه کرابوه وه. له ناوه نندی هه وشه که دا (ئوروزمات) ی کوئخای گونده که و سه ره رشتیاری کولخوزه که م به سه ر ئه سپه که یه وه بیني که وه کو هه میشه دار شهقه کانی به ته رکی زینه که وه هه لئوآسی بوون. دایکم له نزیکي ئه سپه که یه وه وه ستا بوو، و پیکه وه گفتوگوزیان ده کرد. چومه پیشتره وه، گویم لیبوو که دایکم به ئوروزمات ده لیت:

-... چما تو هیچ ئینساف و مروه تیکت نییه؟ ئاخر چوئن ده شیت ژنیکي گهنج جه والئ قورسی پر له گه نم هه لگرت و له گالیسکه ی باربکات و ئه م گالیسکه دوو ئه سپیه به و هه موو باره وه بگه یه نیته ویستگه ی قیتار؟... بووکی من ده رهقه تی ئه م کاره نایه ت، وازی لی بینه. ئاخر جه میله حالی حازر به ئه ندازه ی چهنه د پیاویک کارده کات. من خو میش خه ریکم له ژیر باری قورسی کاردا له پی ده که وم و ده مر م. هه موو کاروباریکی ئه م دوو ماله له سه ر شانی منه. به هه زار زه همت پشتم راست ده بیته وه. ئه گه ر کیژه که م نه بوایه و یارمه تی نه دابام، مه گه ر هه ر خوا زانیبای روژم به چ روژتیک ده گه یی، ئه وه

چهنه روژه فریا نه که و تووین مه زرای گه نمه شامیه که مان ئاو بده یین، خه ریکه وشک ده که ن.

دایکم که جه میله ی بووکی باوه ژنی، به بووکی خوئی ده زانی، به تورپه یی قسه ی ده کردو به ده م قسه وه لچکی سه رپوشه که ی ده خسته نیو یه خه ی کراسه که یه وه، که هه رکاتی نار هه ت و نیگه ران ده بوو، ئه م کاره ی ده کرد، ئوروزمات که هه ر به سه ر ئه سپه که یه وه بوو به ناو میدییه وه گوئی:

- باشه ئه گه ر بوو که که ی تو یارمه تیمان نه دات، ئیمه چی بکه یین، ته گبرمان چییه؟
- نازام.

- من به خو م لاقم نییه و ده بی به دار شهق برۆم. به م لاقه دارینانه وه جه والئه گه نم پی بار ناکریت. ئه گه ر لاقه کانم ساغ بوایه ن به خو م ئه م کاره م ده کردو نه ده هاتم له تو پیاپیتمه وه داوات لیبکه م که به بوو که که ت بلئی بیت جه والئه گه نممان ده گه لدا باربکات. منیش ده زانم که بارکردنی جه والئه گه نم و گوئزانه وه ی بو ویستگه ی قیتار، کاری ژنان نییه، به لام چی بکه م؟ پیاو له کوئی بینم؟ سه ر بازه کافان له به ره ی شه ردا گیانیان خسته وه ته سه ر له پی ده ست و ده جه ننگن. ده بی نانیان بو بنیرین و تیریان بکه یین. ئاخر ئیستا پی م بلئی چ بکه م؟

من قامچیه که م به دووی خو ما راده کیشاو لییان نزیک ده بوومه وه، وه ختی سه ره رشتیاری کولخوز چاوی به من که وت که به دیاریانه وه وه ستاوم و گوئی له قسه کانیان ده گرم. له خو شیا گه شایه وه به ئامازه ی ده ست منی نیشانی دایکم داو گوئی:

- هیچ خەم و ترسیکی بووکه کەت نەبی، کە سەعیدی کورتنی دەگەڵدا بی، کەس زاتی ئەو ناکات قسە ی بەرزو نزمی لەگەڵدا بکات. ئیدی دلتیابە. سەعید کورە نە گالته، ئافەرین بۆ سەعید، خۆشەویستی ئیمەیه... ئەگەر ئەم نەوجەوانانە نەبوونایە، کاری گوند بەرپۆه نەدەچوو. ئیمە ی ئاسیودیدە هیچ کاریکمان پینەدەکرا. ئیمە لە هەموو شتیکدا هەر قەرزاری سەعیدو هاوسالانی ئەوین.

دایکم کە تازە بە هاتنی منی زانی بوو، هاتە پێشەووە گوتی:

- سەعید!... ئەمە تۆی!... ئەدی سەر و قژت بۆچی وا شیواوه، هەر لە مندالی وێڵ و ئاوارە دەچی؟ قژت بۆ ئەوە نەدە هاتوو؟... باوکت کە کەس نازانی خەریکی چیه! بە خۆشی نازانی چیدەکات! ناپەرژێ سەریشت چاک بکات! ئوروزمات ئەم دەرفەتە ی قۆستەووە بە دەم و زمانیکی دلسۆزانە گوتی:

- دایە گەورە!... وا باشە ئەمپۆ سەعید لە مالهۆه بمینی و بەسەر و وەزعی خۆی رابگات... بەلێ سەعید!... ئەمپۆ دەتوانی لە مالهۆه بمینی و یارمەتی دایکت بدە. ناگات لە ئەسپەکانیش بیست! سبەینی لە بەیانیهوه گالیسکەیه کی دوو ئەسپیش دەدەمە جەمیلە. ئیدی هەردووکتان پێکەوه کاردەکەن. مەسئولیهتی ئەو بە تۆ دەسپێرم. دەبی یارمەتی بدەیت. دایە گەورە تۆش خەیاڵت ئاسوودە بی، من سەعید دەناسم، نایهلیت هیچ کەسیک جەمیلە ئەزیهت بدات. ئەگەر پێویستی کرد (دانیار) شیان بەگەڵ دەخەم، خۆ دانیارت دیتووه؟ ئەو گەنجیه که بریندار بووه له شهپرگه گهراوتهوه. کورپکی زۆر بێوێ و بێدەنگه. جەمیلەو سەعیدو دانیار گروپنکی سی نەفەری باشیان لێدەردەچیت، بە سی قۆلی جەواله گەمان بە گالیسکەکانیان

بۆ ویستگە ی قیتار دەبەن. ئیدی هیچ خەمی بووکه کەت نەبی... کورم گەرە کە توخنی بکەوی. وانیه؟... سەعید ئەگەر تۆ قەبول بکە ی جەمیلە لەگەڵ گروپە کە ی تۆ دانیاردا کاربکات، دایکیشت رازی دەبیست..

زۆرم کەیف بەو هات کە سەرپەرشتیاری کۆلخۆز بەو جۆرە بایەخم پێدەدات و وەکو ئەو ی پیاویکی تەواو بم راولێژم پێدەکات. هەر بەینی خۆمان بی حەزیشم دەکرد دەگەڵ جەمیلەدا هاوکارو هاوگروپ بم. بۆیه بە تەوسەووە بە دایکم گوت:

- دایکە!... مەترسە!... خەمت نەبی نایهلم گورگ بیخوات...!

هەنگی وەکو سوارچاکیکی کارامەو بیباک سینگم دەریه پاراندا خۆم رەپیش خست و شەلاخەکم بە دەوری سەرمدا بادا، تفیکم رۆکردە سەر عاردی. دایکم کە بەخۆشحالی و کەمی بە سەسامی دەپروانیه من، لە پر رووی گرژ کردو برۆکانی ویکهپنانهوهو هاواری بەسەردا کردم:

- ئەمەم بەسەرا دەکە ی؟ نۆیهتی ئەو قەوانیه!... ئە ی ئافەرین!... هیشتا بۆنی شیر ی خاوی لە زار دیت و دەیهوی ئاغایه تیم بەسەرا بکات!... دەیسە چاوم رۆشن!.

ئوروزمات کە دەترسا دایکم بچیت بە قیناو جەمیلە ئیزن نەدات، نیگایه کی پر ترسی دایکمی کرد، و کەوتە مەدح و ستایشم کە چۆن لە کۆلخۆزدا وەکو پیاوان کاردەکەم و زەحمەت دەکیشم:

- دایە گەورە! تۆ سەعید بە مندال مەزانە! پیاویکی تەواوه، ئاغاو گەورە ی دوو خیزانە! پێویستە شانازی بە کورپی واوه بکەیت.

وا دیاربوو قسه کانی کاری خویمان کرد، دایکم بهره بهره نهر متر بوو،
دهستبهرداری خوته و بۆله بوو، ناهیتی هه لکیشاو گوتی:

- سه عید هیشتا منداله. بهسته زمانه له ناچاریدا جیی گه وره کانی
گرتووته ووه و شه و رۆژ زه همت ده کیشی، رهنج ده داو کارده کات. پیاوه کانی
ئییمه خوا ده زانی له کوین، هیچ که سیك نازانی تاخو ماون بیان نه ماون.
له وه تای پیاوه کافان رۆییون ئیره کړوکپ، بووه به گۆرستان. ئیدی هیچم
نه گوت و بهره ژیر سابات و که پره که ی سوچی چه وشه رۆیشتم، به دهم
ریکردنه وه، به غروره وه شه لاقه کم به دهره دیواراندا ده کیشاو تۆزیان لی
هه لده ستا، ته نانه ت هیچ ئاورپیکم له خوشکه که شم نه دایه وه که له
گۆشه یه کی هه وشه دا دانیشتبوو، شیاکه ی بۆ سوتاندن ده کرد به ته پک و به دهم
کاره وه بازنه کانی ده زرینگانه وه به رووی منا پیده که نی. گۆزه ئاورپیکم له
ژیر که پره که هه لگرت و سه روچاوی خۆم شت، چومه ژوره وه، کاسه یه کم پر
له ماست کرد، له سه ر په فه ی په نجه ره که دامناو نام تئ گوشی و خواردم.

دایکم و ئوروزمات هیشتا هه ر له هه وشه دا بوون و به ئارامی قسانیان
ده کرد. دیاربوو له گه نگه شه و قه رقه شه بوو بوونه وه. پیده چوو باسی
برایه کاتم، که له بهره ی شه ردا بوون، بکه ن، چونکه دایکم جاری به سه ری
قۆلی کراسه که ی فرمیسیکی چاوه کانی ده سپین و جاری چاوی ده برپییه ئاسمان.
له تۆ وایه له نیو په له هه وره کاندا بۆ کوره کانی ده گه رپت، سه ره نجام
ئوروزمات که توانی بووی به هه ر شیوه یه ک بووه قه ناعه ت به دایکم بکات،
خودا حافیزی لی کرد، و سه ری ته سپه که ی بادایه وه، قامچی که ی پیدایه کیشاو
پازی و خوشحالی به له ز له هه وشه وه ده رکه وت.

دایکم رازی بوو بوو که جه میله جه واله گه نم به گالیسکه بگه یه نیته
ویستگه ی قینار، به لام من و دایکم له نه نجام و ناقیبه تی ته م کاره بیئاگا
بووین، و پيشبینی نه وه مان نه ده کرد چ چاره نووسیك چاوه روانی جه میله یه .

ژيان. ټاگري شهړ هه لگړساو سادق بؤ سه ربازي بانگ كراو بؤ به رهي شه پريان نارد.

جه ميله كه تاقانه ي خانه واده كهي خؤي بوو، ههر له منداليه وه، هاوكاري بابي ده كړدو نه سپي ده گهل به خيو ده كړد، شادو روو گه شو دهم به پينكه نينو بي پيروا بوو، قسه له روو بوو. له كار كړدنو به كاريدا له پياوان ده چوو. په يوه ندي ده گهل تهو كيژو ژنانه ي كه له مه زادا كاريان ده گهل ده كړد، باش بوو، به لام ته گهر به كيڅ قسه به كي ناخوش و به نيشي بي گوتباو ده گهل ليا تي گيرابا، ده هري ده بوو و يهك و سهد و هلامسي ده دايه وه، و ته گهر كار بگه ييشتبايه قه رقه شه و شهړ، و هكو كه له شيري جهنگي په لاماري حه ريفه كهي ده داو چنگي ده خسته سهر و گيسوي و له بني ده ردينا.

هه نديچار ژناني ناشناو دراوسي ده هاتنه كن دايكي من و سكالايان له جه ميله ده كړد:

- ته مه چؤن بوو كيڅ كه هيناوتانه؟ كه س ناو پري پيي بلي سهر ي چاوت برؤيه. حه ياو نامووسي به شه ر ده بات. نازاني ماناي شه رم چيه، ريزو حورمه تي هيچ كه سيك ناگريت.

دايكم گويي له گله يي و گازانده كانيان ده گرت و ههنگي به مجوره به رگري له جه ميله ده كړد:

- بوو كه كه مان قسه ي به ناهه قو نابه جي له كه س قه بوول ناكات. پاك و بيباك و راستگو يه. له پاشلمه ي كه س ناليت، بوختان بؤ كه س ناكات، روو به روو قسه ي خؤي ده كات. و هكو هه ندي كه سان نييه كه له هيلكه ي پيس ده چن، روا له تيان پاك و خاوينه، به لام بؤگه ني ناخيان دنيا پر ده كات.

من دلنيام بووم كه جه ميله له گواستنه وه ي باره گه نم به گاليسكه ي دوو ته سپه بؤ ويستگه ي قيتار هيچ گيرو گرتيكي ناييت. ده رقه تي تهو كاره ديت. چونكه بابي له گوندي به كايرو ناو چياياندا مه يته رو ته سپه وان بوو، و جه ميله له منداليه وه سه رو كاري ده گهل ته سپدا په يدا كړد بوو، و سوار چاكيكي بي هاوتا بوو، له چه ندين كه سم بيستبوو كه له يه كيڅ له پيشر كييه كاني ته سپ ده وانيدا، له به هاري هه موو ساليك له ده قهري تيمه دا ساز ده كرا، جه ميله تواني بووي، پيشي سادق كه كه سي له سوار چاكي دا به حه ريفي خؤي نه ده زاني، بداته وه و بؤري پيبدات، و ئيدي به ته ريفي له مه يداني جريدبازييه كه وه ده ركه و تبوو، ئيدي ته م حيكايه ته راست بي يان درؤ، به لام هه ندي كه س ده لئين گوايه دواي ته م رووداوه جه ميله ي په دوو خستوه. هه نديكي دي ده لئين له وه وه ناشنايه تيان په يدا كړدوه و به خؤشه ويستي زه ماوه نديان كړدوه. ئيدي من نازانم ته م حيكايه تانه راستن يان درؤ، به هه رحال هه چؤني بووي، تهو دووانه ته نيا چوار مانگ پيڅه وه

باوكم و باوه ژنه كه شم و هكو دايكم پشتيوانى له جه ميله ده كرد، خو شيان ده ويست، نو مامه له و رفتار هيان ده گه له نه ده كرد كه عاده تنه خه سوو و بووك ده گه له بووكيا ده كهن، ريگه يان نه ده دا كهس له پاشمله ي بووكه كه يان بليت، زوري ده گه له ميرهبان و ميريقان بوون، هم مو ناواتيكيان نه وه بوو كه جه ميله كه سيكي له خوا ترس و دل سوو و وفاداري ميرده كه ي بيت.

من له ههستي هم دووانه تيده گه بيشتم: هم دوو خانه واديه چوار كوري گه نجى خو يان بو شه رگه و بهر ي جهنگ نارد بوو، جه ميله به روح سووكي و زيته لي خو ي سوكنايي به دل يان ده به خشي، بو يه بامو باوه ژنه كه م خو شيان ده ويست و نازيان ده دايي. به لام تينه ده گه بيشتم كه دايكم له بهر چي نه و نده ي خو ش ده ويست و ته نانه ت چاوپوشي له توندى و سه ختگريه كانيشي له هه نيهر خه لكاني ديدا، ده كرد و هه رگيز سه رزه نشتي نه ده كرد. دايكم ژنيكي به موحيه ت، به لام زور جدي و سه ختگير بوو، هه زي ده كرد كه هه موو كه سيك، ته نانه ت ميرده كه شي به گويي نه و بكهن و له نه مروراي نه و دابن، پابه ندي دابو نه ريت و ري و ره سي خيل بوو.

له روژاني هه و لي هه به هاريكدا، نه و ده واره ي كه له سه رده م و روژگاري كوچه رايه تي و ده وار نشينييه و به يادگار مابوه و وه كه بامو له گه نجيدا دروستي كرد بوو، له عه مار ده هيتايه ده ري، له هه وشه داو به بهر چاوي تيمه وه ده يكرده وه ده يته كاندو دوو كه لي عه رعه ري پيدا ده كرد. تيمه شي وا په روه رده كرد بوو كه هه ز له كاريكه ين، كارزان و هه مه تكيش بين و ريزو حورمه تي گه و ره بگرين، پابه ندي دابو نه ريتان بين و گوپرايه له و ملكه چي نه و بين.

جه ميله، ناكارو ره فتاري له تيمه جياواز بوو، چونكه له بنه ماله يه كي ديكه په روه رده بوو بوو. له يه كه م روژه وه كه به بووكي هاتبووه مالي تيمه، نه ده چوه ژير باري هيچكه سيك. هه لبه ته ريزو حورمه تي خه لكاني له خو ي گه و ره تري ده گرت، به گويي ده كردن، به لام به دلي خو ي ده ژيا، قسه ي ده م و دلي يه كيك بوو، هه رچيه كي به ميشكا به اتبايه ده يگوت. دايكم هه رچه نده نه توارو ناكار ي نه وي به گهن نه ده كرد، به لام مداراي حالي نه وي ده كرد و زوري لي نه ده پيچايه وه. به لام پي و ابوو كه ده بي نه ويش و هكو نه واني دي گوپرايه له بيت، و ريگه بدات دوا قسه و بريار، قسه ي دايكه بي.

ره نگه هويي كي ديكه ي هم مداراو هاو دلييه ي دايكم ده گه له جه ميله دا نه وه بووي كه ههستي كرد بوو جه ميله ش و هكو خودي نه و كه سيكي دلپاك و به تينسافه، هه قيه روه رو دادپه روه ره. و هه زي لي بوو كه روژي له روژان جه ميله جي ي نه و بگريته وه و به ي به كه بيانو و فه رمانه واي بنه ماله و بونيادي خانه واده كه بپاري زي ت. هه ندي جار به جه ميله ي ده گوت:

- كچه كه م، مه منوني خواجه كه هاتوويته ماليكي خانه دان و به نه سل و فه سل. زن كاتي به خته وهر ده بي كه مندالي زور و ژيان يكي پر به ره كه تي هه بي. ئيدي تيمه پر بووين و هه مووي چه ند ساليكي تره و ده رو ين. نه وه ي تيمه ي پر بيكمانه وه ناوه بو تو به جي ده مي ني، خو له گه له خوماندا نايه ينه گوپروه، هم مال و مالباته بو تو ده مي ني ته وه، ده بي بياري زي. هم ناموژگاري و نسحه تي منت له بير بي كه هه ميشه ده بي پاك و پاكيزه و دل سوو و وفادار بيت، قه دري خوت بگه و باش ناگاداري خوت بكه چونكه تو هيو او توميدي هم مالباته ي.

به لّام جه ميله جوانيكي بيّ پيروا بوو. وه كو مندالان شادمان بوو. شتيكي هه بوو، كه پهم بيّ نه ده برد، هه ردوو خه سووه كه ي ته فسوون ده كرد. وه كو مندالان به ناشكرا شادمان ي ده كرد. به دهنگي به رز پيده كه ني، به سهه جو يباري گه وردها بازي ده دا، كاتي كه له سهه كار ده گه رايه وه، به را كردن هه لّبه زو دابه ز خوي به مالايدا ده كردو باوه شي به هه ردوو خه سووه كه يدا ده كردو له خورا ده كه ته ماچرديان.

جه ميله هه زي ده كرد گوراني بلّي، له كو لان، له ريگه و بان، يان به ده م كار كردنه وه له مه زراو كو لّخوزدا گوراني خوش و دلگيري ديته يانه ي به دهنگي به رز ده گوت و شه رمي له هيچ كه سيكيش نه ده كرد. له نيو ني مه دا وا باو بوو كه بوو كي گه نج له ماله خه زوراندا هيمن و گو يرايه لّو شاغر بيّت، به لّام جه ميله بز يو ونه سهه وت و پر سهه و سه دا بوو. باجم و باوه ژنم و هه نديچار دا يكم له بيّ پيرواييه كه ي دلگيرو په ست ده بوون، به لّام به سهه خويان نه ده هي ناو ده يانگوت ده بيّ به هه وسه له بين ده گه ليا، جه ميله هيشتا زور گه نج وه به ره بهه چاك ده بيّت و ديته سهه ته قلّ و هوش و سههنگ و يقار په يدا ده كات. به لّام من شادي و هوش و خرّوش و بزوييه كه ي جه ميله م به لاوه به گه ن بوو، هيچ كه سيكم له م دنيا يه دا له جه ميله به لاوه باشتر و عه زيزتر نه بوو. زور هورگو رمووده ي يه كتری بوو بووين، زورمان كه يف به يه كتر دههات، قسه مان بو يه كدي ده كرد، به ده م يه كتره وه پيده كه نين و، هه نديچار يه كترمان پاوده نا.

جه ميله، سهه زه له يه كي جواني به ژن و بالا شووش بوو، قزي ره شو و دريژ بوو. هه نديچار دوو پرچي ده هوني هه وه به پشتيا به ري ده دا يه وه، و له چكه

بچووك و سپيه كه ي زور به جواني و وه ستايانه دينايه سهه هه ني ه ي و له ژير چه ناگه يدا گري ده دا، نه مه هينده ي دي جواني ده كردو جواني ده موچاوه نه سهه ره ناسكه كه ي به رجه سته ده كرد. كه پيده كه ني پرشنگيكي روحنه واز له چاوه ره شه شينباوه باده مي هه كانيه وه ده دره وشايه وه. كه گوراني خوش و دلگيري ديته ي ده گوت، شادي له سهه رايه يه وه داده چورا.

زور جارن ديته بووم نه و سهه ربا زانه ي كه له به ره ي شه ره وه به مادووني دههاتنه وه و چه ند روژنيك له گوندا ده مانه وه، ژيراو ژيراو به دزييه وه چه ند به تاسه و تامه زرزييه وه ته مه شايان ده كردو عه زه تيان بو جوانيه كه ي هه لّده كي شا. جه ميله له م نيگايانه قه لّس نه ده بوو، هه زي له شوخي هه بوو، به لّام نه وه نده رووي به كه س نه ده دا كه بتواني بيّ له به ره ي خوي دريژتر بكات. كه س رايه ي نه وه ي نه بوو سنووي خوي به زي ني. كه چي وي راي نه مه ش نه م دزه نيگايانه زوريان قه لّس ده كردم و ناگري غيره و سهه سوودي له لاي من ده گه شانده وه: غيره و سهه سوودي براي هه كي بچووك سهه باره ت بهه پاراستني حورمه ت و نابرووي خوشكيكي گه وره ي خوي! "هه ركاتي گه نجيكم ديته كه گه ره كيه تي سهه ري قسان ده گه ل جه ميله دا بكات هه وه ده چورمه پيشي و شتيكم ده گوت يان كاريكم ده كرد كه لي دي دوربكه ويته وه. به نيگاي تيژو ناگراوي نه وه گه نجهم حالي ده كرد كه جه ميله براژني منه و من پشتيواني نه وم و وه كو شي ري توره و درنده به رگري ليده كه م. خومي له سهه به كوشت ده ده م، شه ره تفهنگي له سهه ده كه م، وا نه زانن بيكه س و بيّ پشت و پشتيوانه!" و كاتي كه كوران له ده وري خرده بوونه وه ده ستبه رداري نه ده بوون، توره ده بووم و ره نگم سوور هه لّده گه راو سهه روخوارم ده كردو له هيچ شوي ني

تۆیتیکەم نەدەگرت. کورپەکان کە منیان بەو حالەو دەبینی، خۆیان لە بەر پینکەنین نەدەگرت و بە یەکتریان دەگوت:

- تۆ تەمەشای ئەمە!... بەشیر و قەلغانەو بەدیار براژنەکیەو وەستاو! نەمانزانی کە جەمیلە تەفەنگچی و گەزمەیی بۆ خۆی پارگرتووە!

جەمیلە کە منی بەو حالەو دەبینی و دەبیزانی کە چ عەزایبێک دەچیژم، لە هەمان کاتدا کە نیگای منی دەکردو بە تۆبزی جەلەوی پینکەنینەکی خۆی دەگرت، بە شیوازیکی جدی و هەرەشە نامیژ بە کورپەکانی دەگوت:

- وا دەزانن من لێرە پینکەسم؟ سەعید شووبرامە، ئەگەر پیاوان هەنگاویک وەرەنە پێشی بزانی چون سەکتان هەلەدەدری و سفرەتلیشتان دەکات. ئەمە جگە لەوێ خۆمیش، لە هیچتان کەمتر نیم. ئەگەر پیاوان وەرەنە پێشەو تا تێتان بگەیهنم.

هەنگی رووی دەکردە من و دەپگوت:

- وەرە با برۆین بچکۆل!

و بە ناز و غروووە دەستی دەگرت و بە دووی خۆیدا بکێشی دەکردم، و بە دەم نەرمە بزەو خەرامان خەرامان ریتی دەکرد، منیش شان بە شانێ ئەو بێ ئەوێ فزەم لە دەم بێتە دەری ریم دەکرد.

شتیک لە بزەکیدایا پەنھان بوو. لەو دەچوو بە خۆی بلی: "ئەم مێرد منداڵە، ئەم شووبرا جوانکیەیی من، چەند گیل و بێ ئاوەزە. نازانیت کە ئەگەر بەموی بەگەل یەکتیک لەم کورپانە بکەوم، هیچ کەسیک ناتوانی ریم لێبگریت. تەنانەت ئەگەر هەموو خێزانەکەش شەو و رۆژ چوار چاو چاودێریم بکەن سوودی ناییت!"

بەلام من لەم حالەتانەدا بێدەنگ دەبووم، هەستم بە جوړە تاوانباریەک دەکرد. یەجگار بە خەمی جەمیلەو بووم، هەستم دەکرد دەبیەرستم، شانازیم بەووە دەکرد کە براژنەو، شانازیم بە جوانیەکیەو دەکرد، شانازیم بە ئەتوارو ئاکاری دروست و نازادییەو دەکرد. دوو دۆستی دڵسۆزی یەکتی بووین، و کەسمان ئەمەمان لەوێتمان نەدەشاردەو.

جا چونکە زەمانی شەر بوو، و پیاوان هەموو چوو بوونە بەرەیی شەر، پیاوانیکی کەم، کە ژمارەیان لە ژمارەیی پەنجەیی دەست تێنەپەری، کە هەر یەکیان لەبەر هۆیک لە گوندی مابوو، وایان دەزانی، هەر ژنیکی بگری بە سووکە ئامازەیک رادەستی مەیل و ئارەزووەکانی ئەوان دەبیت.

رۆژیک چوو بووینە درۆینەیی وینجە، جەمیلە دوای چەند سەعاتیک لە کارو زەحمەت لە پال خەرمانیکی وینجەدا بە پشستا پال کەوتبوو، و پشوی دەدا. عوسمان، کە یەکتیک بوو لە خزمە دوورەکانی ئیمە، کە جەمیلەیی بەو حالەو بینی لێی نزیکی بوو، بەویەری بێ شەرمییەو هەندێ شتی گوت، و بە خەیاڵی خۆی دەبویست تەفرەیی بدات و لە خشتەیی بەریت. یەکتیک بوو لەوانەیی وایدەزانی کە هیچ ئافەرەتیک ناتوانی دەست بە روویەو بنی. بەلام جەمیلە بە پەلە هەستا، بەتورەیی هاواری بەسەردا کرد و گوتی:

- وازم لێ بێنە نێرەکەر، نێرەکەری وەکو تۆ لەمە زیاتر چیان لێ چاوەرێوان دەکری. تازوو هەیدی بە لەبەر چاوم، دەنا بەم نینۆکانەم چاوت دەردێنم.

عوسمان کە چاوەروانی شتی وا نەبوو، کۆلیشی نەدا، سوور بوو لەسەر ئەوێ کە ناچار بە ملدانی بکات. بە تەوسەو لێو ئەلەکانی هەلقورتانندو گوتی:

- من ده زانم حالت چ حاله!... کيژي واز له م نازو نوزه بينه!... ليړه کهس نيينه نازت بکيښي. رڼوي به پيرته وه هاتووه، له کيسی خوتي مه ده، له من باشرتت ده ست ناکه وي.

جه ميله ليې گه رايه وه به تور هيبه کي زياتره وه گوتي:

- رووي زه مانه رهش بي، زه مان زه مانې شهره و پياو له گونديدا نه ماوه، نه گهر تامه زروښم، نه وه بزانه که نه گهر سهد دانه ساليش بي ميږدم، بيژم نايه تفيش بکه مه چاره ي نامرداني وه کو تو. نه گهر شهر نابو، هيچ ژنيک تاماده نه ده بوو خوږي و توږي وه کو تو ههر به به شهره ريش هوساو بکات.

عوسمان له داخا پيښه کي و گوتي:

- راست ده که ي، نه گهر شهر نه بوايه توښ ئيستا به بي ميږد ئاوا حاويچ نه ده بوويت! نه گهر ژني من ده بوويت ده مزاني چونت ته مبي ده که م.

جه ميله ليې چووه پيشه وه، ده تگوت گه ره کيه تي به مشت و شه په لاخ بکه وښته سهر و گويلاکي، يان شتيکي پي بلې، به لام که زاني فايده ي نيه، نه هيچي کردو نه هيچي گوت، به قيزو بيزه وه تفيکي خهستي کرده سهر عارده که ي به رده م نه، نه و جا شه نه داره که ي نايه سهر شاني و له و دوور که و ته وه.

من له ناو گاليسکه که دا، له سهر و ښه کان دانيشتبووم و نه م ديمه نه م ته مه شا ده کرد، جه ميله بينيمي، رووي وه رگيږا، زاني حال م چ حاله. هه ستم ده کرد که عوسمان سوکايه تي به من کردوه نه که به جه ميله. تور ه بووم به که سه ره وه به جه ميله م گوت:

- بوچي ده مه دم ده گهل نه و جوړه خه لکه دا ده که ي؟ باشت نيه ههر جواييان نه ده يته وه؟

جه ميله زور نيگه ران و په ست بوو، چو بووه قاوغه که ي خويه وه، فزه ي له دم ده رنه ده هات، بزه و خه نده هه ميشه ييه که ي سرا بسووه وه. کاتي گاليسکه که م ليې نزيک کرده وه، شه نه که ي له گيشه و ښه که چه قاندو هه مووي به جاري به زر کرده وه، رووي خوي له پشت کومه و ښه که وه شارده وه تا ريگه ي من نه دات باسي نه و کاره دزيوه بکه م که ده ره ه قی کرابوو، خيرا خيرا له گيشه ييه که وه ده چووه سهر گيشه ييه کي دي و له گاليسکه که ي بارده کرد، گاليسکه که زور زو پر بوو. به دم روښتنه وه ئاورم ليده دايه وه ده مبيني چون خوي به سهر شه نه که يدا ده دات و له فکران راده چي و بير له شتيک ده کاته وه، نه و جا دپته وه سه رخو ده گه رپته وه سهر کاره که ي.

کاتي دوا گاليسکه مان پر کرد، جه ميله چووه سوچيکه وه و چاوي برييه ئاسو. وه ک بلتي له هه موو شتيکي دنيا داپرا. له ويندهر، له و ديوي روبره که وه، له هندی ده قهری ده شتي کاذاخيدا، هه تاوي زه رده پهر وه کو ته نور يکي پر ئاگر وابوو که رونا کيبه کي سورباوي به سهر سه وزه زاري ده شته کاندا ده پشت، و هيدي هيدي له په راويزو داويني ئاسو نزيک ده بووه وه په له هه وره کاني نور باران ده کرد. جه ميله چاوي له زه رده پهر و ئاوا بووني خوړ نه ده گواسته وه و نوقمي نه م ته مه شا کردنه بوو بوو، و بزه ييه کي مندالانه له سهر ليوه نيوه کراوه کاني نه خش بوو بوو، له پر بانگي کردم و گوتي:

- بچکۆل! گوئی مەدەییە، بێر لەم بۆرە پیاوێ مەکەوێ. ئەمەش بوو بە بەشەر، حەیفە ئینسان بێر لەم تورەهاتانە بکاتەوێ.

جەمیلە بۆ چەند ساتیک بیدەنگ بوو، دیسان نیگای برییه هەتاوێکە کە وەک چرایەک هێدی هێدی کز دەبوو و بەرەو کوزانەوێ دەچوو. ئاهێکی هەلکێشاو لەسەر قسەکانی روئی:

- ئاخەر کەسیکی بێ شعوری وەک عوسمان لە کوێ دەزانێ کە خەلکی چ دەردێکیان لە دلدایه؟ لە کوێ لە خەمی خەلکی دی دەگەن؟ هیچ پیاوێم نازانێ کە ژن چی لە دل و لە بێر دایە.

تا من سەری ئەسپەکانم بادایەوێ، جەمیلە خۆی گەیانده نە ئەو ژنانە دی کە لەو نزیکانەوێ کاریان دەکرد، دەنگی خۆشی و شادییان لە دوورەوێ دەگەییە گوێم. گالیسکە کەم بردو وینجەکانم کردە عەمارەوێ گەرامەوێ. دنیا نیمچە تاریک بوو، و جەمیلە دەگەل ژنەکانی دیدا بە دەم دروینەوێ وینجەوێ لێکدا لێکدا خەریکی قسە و پێکەنین بوو. لە تۆ وایە تەمەشای ئاوابوونی خۆرە کە خەمی دل و دەروونی رەواندبووێ. لەوێشە کارکردن خەمە کە لە بێر بردبوو بێتەوێ. من لەسەر گالیسکە کە دانیشتبوم و لە دوورەوێ سەیری ئەوم دەکردو دەمبێنی هەندێجار سەرپۆشە سپیە کە لەسەر دادەکەندو بە غار دوا دیستە خوشکیکی دەکەوێ و بە شادی و خۆشیەوێ هاوار دەکات و داوینی کراسە درێژە کە لە لاق و لەتەری دەتالێت. منیش کە بە تەماشای جەمیلە خەمی خۆم لە بێر بردبوو، بە خۆم گوت: "عوسمان فەرامۆش بکە! وێلی بکە! نابێ چاوەروانی شتی لەمە زیاتر لە خەلکی وەک عوسمان بکری".

ئەو شەوێ بۆ ماوێ سەعاتیک چوومەوێ بۆ مائی، چاوەروانم کرد تا بام بێتەوێ سەرم چاک بکات. بە دەم چاوەروانییەوێ دەرفەتم هیناو لە گۆشەییە کدا دانیشتم تا وەلامی نامەییەکی سادق بەمەوێ. لە نامەنووسینشدا یاساو رێسای تاییبەتی خۆمان هەبوو. سادق نامەکانی بە ناوی باوکمەوێ دەنووسی و یارۆی پۆستەچی نامە کە دەدایە دەست دایکم، خۆیندەوێ وەلامدانەوێ نامەکان لە ئەستۆی من بوو. بەلام هەرکاتی کە نامە سادق دەهات، من پێش ئەوێ نامە کە بخوینمەوێ دەمزانی کە چ شتیکی نووسیوەو، تەقربیبەن بە بێ خۆیندەوێ لەبەرم بوو. هەموو نامەکانی لە یەکتەر دەچوون، عەینی وەک بەرخەل.

ئەم نامانە عادیەتەن بە هیوای ساغ و سەلامەتی بۆ هەمووان دەستی پێدەکرد، پاش ئەوێ سادق ئاواتی خێرو فەرۆ بەرە کەتی زیاتری بۆ گوندی تالاس دەخواست کە ئیمە لەویدا دەژیاين، لە پێشا سلاوی لە بابی ئازیزمان دجولتچوبای... دەکردو ئەوسا دەهاتە سەر دایکم و دایکی خۆی و بە پیتی ساڵ هەوایی یەک بە یەکی ئەندامانی مالباتە کە دەپرسی و سلاوی بۆ هەموو گەرۆر و ردین سپییانی ئاوی دەنارد، و لە دوا دیپری نامە کەیداو لە رستەییەکی کورتدا دەینووسی:

"سلاو بە جەمیلە هاسەرم بگەییەن."

بەلێ لە نیو ئیمەدا ئەمە رەسم و رێسا بوو، و ئەدەب و ئەخلاقیش وای دەخواست کە میتر دەبوا بە نامە خۆیدا دوا هەموو خزم و کەس و کارو ردین سپییان، لە کۆتایی نامە کەدا ناوی هاسەرە کە خۆی بێنی. هەلبەتە هیچ پیاوێک نەیدەتوانی ئەم رەسمە بشکینێ و نامە بۆ هاسەرە کە

بنووسیت، یان له نامه که پیدا ناوی هاوسه ره که ی پيش ناوی که سوکاري بخت. هه موو پياوانی گوند له نامه کانیاندا پابه ندى ئەم رەسمه بوون و به موو لییان لا نه ددا، تەنانهت ریگه یان به خو نه ددا هەر بیریش له گۆرپینی ئەم دابو نەریته بکه نه وه. بۆیه هه موو نامه کان له یه کدی ده چوون و هیچیان شتیکی تازه ی تیا نه بوو. بهم حاله شه وه که نامه یه که ده هات هه موو خه لکی ماله که خو شحال ده بوون، دایکم داوا ی لیده کردم به دهنگی بهرز نامه که یان بو بخوینمه وه و چەند جارێک بو ئەو و ئەوانی ترم دووباره ده خوینده وه، چاوانی دایکم ته ژى روندکان ده بوون و به دهسته قلیشاو و شه قار شه قاره کانی نامه که ی لیوهرده گرتم و وه کو ئەوه ی چۆله که یه که بی و بیهوی بفریت، توند له نیو ههردوو ده ستیا ده یگوشی، ئەوجا به دەم فرمیسک رشتنه وه له شیوه ی قەزمه نووشته دا قەدو نوشتی ده کردو به په لمه گریانه وه ده یگوت:

"عه زیزه کام! هه رچەند له ئیمه دوورن، به لām جیتان له ناو دلماندایه، ئیوه له نامه کانتاندا له ئیمه و ساغ و سه لامه تی ئیمه ده پرسن. ئیمه باشین، له مائی خۆداین، له گوندی ده ژین. چیمان به سه ر دی... ئیوه له کوین، ئیوه چۆن و چی ده کهن؟ خۆزیا هه والی زیاترمان ده زانین، بو مان بنووسن، دلنیامان بکه ن که زندوون، ئەمه بو ئیمه هه موو شتیکه، نامه کانی ئیوه هه رچەند درهنگ درهنگ ده گهن، به لām له لای ئیمه ئازیزن وه کو دوعاو نوشته ی پرۆزو کتیبی ئاسمانی هه لیان ده گرین، ده یانپاریژین".

ئیدی هیچی نه ده گوت، نامه که ی چەند قه دیکی تر ده کرد، له جانتاکۆکه یه که ی چه رمی ده ناو جانتاکۆکه که ی له سه ندوقۆکه یه که ده نا. هه رکاتی که نامه ی سادق ده هات به دهنگی بهرز ده ماخوینده وه، که جه میله

بو مال ده هاته وه، دایکم نامه که ی به ویش ده دا تا ببخوینیتته وه. ده مبینی نامه که ی له دایکم وه رده گرت، گۆناکانی سوور هه لده گه ران و به تاسه وه ده ستی به خویندنه وه ی ده کرد، به له ز چاوی به دپره کاندایه خشانده. ده تگوت له شتیکی ده گه ری و نایدۆزیتته وه، تا زیاتر له کۆتایی نامه که نزیک ده بووه وه، خاوتر ده بووه وه سووری و کلپه ی گۆناکانی داده مرکایه وه. تاسه و تامه زرۆییه که ی ده سراپه وه و خه مگین ده بوو، و به بی موبالاتی نامه که ی ده دایه وه ده ست دایکم وه کو ئەوه ی شتیکی زۆر ئاسایی بی.

دایکم ده که وته دلدانه وه ی و به دەم قفلدانى سه ندوقه که وه ده یگوت:

- کیژم!... بۆچی دلت گیرا؟ بۆچی؟ له جیاتی خو شحال بسی، خه مبار ده بی!... من ده زانم چ ده ردیکت له دلدایه، به لām عه زیزه که م، روحه که م، خو هه رمیردی تو بو جه بهه نه چووه. ته مه شای هه ر شوینی بکه ی، ژنیکی ده بینى که چه ندین ساله له میرده که ی دووره، ئەمه هه ر خه می تو نییه، خه می تیکرای میله تیکه، چار نییه ده بی به پشو بی، له گه ل عامی ده چه م شامی. ئەگه ر هه ز ده که ی بگری، تا ده توانی بگری، ژن نیه بیری میرده که ی نه کات، تا هه زده که ی فرمیسکان برپژه به لām له بهر چاوی خه لکی نا، بچۆ سوچیکه وه بو خۆت بگری، به لām له بهر ده م خه لکیدایه خۆراگرو وره به رزه!

جه میله کړ ده بوو، هیچی نه ده گوت، مات و خه مبار ده یروانیه دایکم، له تو وایه ده یه وی به نیگا خه مینه کانی، به دایکم بلێ: "دایه گیان! سه د حه یف و محابن که تو ش تاگات له ده ردی من نییه!"

دوا نامه ی سادق له شارى ساراتوفه وه هاتبوو، و خه بهری دابوو که له شه ردا بریندار بووه و حالى حازر له خه سته خانیه. نووسی بووی که ئیتر بو

به‌ره‌ی شه‌ری نانیرنه‌وه، و هه‌رکاتی زامه‌که‌ی سارپژ بیته‌وه بو گوندی ده‌گه‌رپته‌وه. هه‌ر هه‌موومان رۆژمان ده‌ژمارد که زووتر سادق ببینن.

ئه‌و شه‌وه، ئه‌گه‌رچی قه‌رار بوو له‌ مائه‌وه بمینم تا باجم بیته‌وه و سه‌رم بتاشیت، به‌لام چاوه‌روانم نه‌کرد. له‌ مال و ده‌ره‌که‌وتم و به‌ره‌و خه‌رمانگا که بوومه‌وه که زۆربه‌ی شه‌وان له‌وینده‌ر له‌سه‌ر خه‌رمانه‌کان ده‌نووستم. ئوروزماتی به‌رپرسی کۆلخۆزه‌که‌ نه‌یده‌هیشت که ئه‌سپه‌کان به‌ره‌للای نیو وینجه‌چاره‌که‌ بکه‌ین، به‌لام من هه‌ندیجار، بو ئه‌وه‌ی ئه‌سپه‌کانم توژی بیوژینه‌وه، له‌م ده‌ستوره‌ی لام ده‌دا و ئه‌سپه‌کانم به‌ره‌للای شیوه‌له‌یه‌کی نه‌دیوی وینجه‌زاره‌که‌ ده‌کرد. ئه‌و شه‌وه‌ش گالیسکه‌که‌م له‌ ئه‌سپه‌کان کرده‌وه و به‌ره‌و ئه‌و شیوه‌له‌یه‌م بردن، به‌لام له‌ به‌ینی ریگادا چوار ئه‌سپم بینی که له‌ وینجه‌چاره‌که‌دا ده‌له‌وه‌ران. زۆر په‌ست بووم. هه‌قی خۆم بوو توپه‌م، چونکه‌ من عه‌ره‌بانیه‌ی دوو ئه‌سپیم پی بوو، و ئه‌سپه‌کانم برسی ده‌بوون. برپارم دا ئه‌و ئه‌سپانه‌ بوو شوینیکی دوور ده‌رکه‌م و خاوه‌نه‌کانیان ته‌می خواردوو بکه‌م. له‌سی و دووی ئه‌وه‌دا بووم که دووانم له‌ ئه‌سپه‌کان ناسینه‌وه. ئه‌سپه‌کانی دانیار بوون. ناچار ئه‌سپه‌کانم به‌گه‌ل ئه‌و ئه‌سپانه‌ خست و به‌خۆم بو خه‌رمانگه‌که‌ گه‌رامه‌وه. دانیارم له‌وینده‌ر بینی که شفت و پیچ و بورغی گالیسکه‌که‌ی گریس و رۆن ده‌کردوو بووش و بورغیه‌کانی توند ده‌کرده‌وه. پیتم گوت:

- دانیگا، ئه‌سپه‌کانت له‌ نیو وینجه‌زاره‌که‌دا بوون، دوو ئه‌سپی دیکه‌شی لی بوو.

دانیار به‌ ئه‌سپایی گوتی:

- دانیان هی منه‌.

- ئەدى دووھەكى دى ھى كىن؟

- ھى... نازانم ناوى چىيە... ئا، بىرم كەوتەو... جەمىلە، پىموايە ھى ئەون. ئەم كچە چى تۆيە؟ براژنتە؟

- بەلى، براژنە.

- كويىخا بە خۆى ئەو ئەسپانەى ھىناو ئەمىرى كىر ئاگام لىيان بى.

زۆر خۆشحال بووم كە ئەو ئەسپانەم دەرئەكرد!

دىنا تارىك بوو بوو. ئەو كزەبايەى كە دەمە و خۆرئاوا لە كويستانانەو دەھات كپ بوو بوو. دىنا كپ و خامۆش، سرتە ورتە لە ھىچ شوپىنكەو نەدەھات. لە قەراغ فەرمانگاكەو لەسەر پاخوايەك كاوكلۆش بە پشتدا پاكشام، دانيارش ھات و لەلای مەنەو پالکەوت و چاوى بىيە تاسمان. بەلام دواى تۆزىك رابوو، و بەرەو رووبارەكە رۆيى، خۆى گەيانە سەر تەپەيەكى نزيكى رووبارەكە، لە پشتەو بەلابەرەكەم دەبىنى. راوەستا بوو، دەستى خستبوو كە لەكەى، و سەرى بەسەر شانى چەپيا خوار كىرەبوو و بەلابەرەكەى لەبەر تريفەى ناسكى ھەيغەشەو كەدا دەتگوت پەيكەرەو بەتەشوى داتاشراو. لەو دەچوو گوى لە خورپە خۆرى رووبارەكە بگرى كە لە باوھى ئارامى شەو كپەكەدا روونتر دەھاتە بەرگوى. يان دەتگوت گوى لە دەنگىكى پەنھانى شەو دەگرىت كە ھەر خۆى دەيتوانى بىيىستى. ھەندى شەو لە كەنارى رووبارەكەدا دەخەوت و تا بەياني گويى لە خورپەو خۆشى ناو كە دەگرت. لە دلى خۆداو بە تەوسەو گۆتم: "واديارە ئەم كەوجە ديسان دەيەوى شەو لە كەنارى رووبارەكەدا رۆژ بكا تەو!"

دانيار تازە ھاتبوو گوندەكەى ئىمە. رۆژىك مندالىك بە غاردان ھات و ھەوالى ھىنا كە سەربازىكى نە ناسى ناسىدەدە لە بەرەى شەر گەراو تەو. بەلام كىيە، و چۆن ھاتو، ھىچ مەعلوم نىيە. ئەمە رووداوىكى گرینگ بوو! ئىدى لە گوندا وا باو بوو ھەركاتى كە سەربازىك لە شەرگە دەگەرايەو، دەبوو بەھەراو قەوغايەك ئەوسەرى ديار نەبى، ھەموو خەلكى پىرو مندال دەستيان لە كار ھەلدەگرت و بە غاردان بۆ لای ئەو دەچوون، تا بىيىنن، تەوقەى دەگەل بكن، دەسوئسى دەگەل بكن و ھەوالى بەرەى شەرى لى بژنەون، ھەوالىكى كورۇ كەسوكارو خزم و خويشى لىبزانن. ئەو رۆژەش كۆمەلىك بەرەو پىرى سەربازى گۆرپىن چوون، ھەر يەكەو بە خەيالى ئەو بەلكو كورەكەى يان زاواكەيان گەرايىتەو دەوريان دا.

كاتى دانيار چىرۆك و سەربھوردى ژيانى خۆى بۆ گىرپانەو، چەند كەسىك لە پىاو پىرەكان بىريان كەوتەو. دانيار لەم گوندەى ئىمە لە دايك بوو، ھەر بە مندالى دايك و باوكى مردبوون. چەند سالىك ئەم مال و ئەو مالى كىرەبوو. چونكە مالى خالوانى كازاخى بوون، كاتى كە بىرىك گەورەتر بوو رۆيى بۆ دەشتى چاكماك و لەنك كازاخەكان مايەو. لەوتىندەر وەكو پوشكەيەك بەدەم ھەر بايەكەو بەملاو بەولادا رۆيى بوو. ماوئەيەك لە دەشت و بىابانەكانى چاكماك دا خەرىكى شوانى بوو، كە تۆزى گەورە بوو بە ھەلكەندى بىرو كارپزانەو خەرىك بوو، پاشان لە كانىكى نزيكى تاشكەندا كەوتبوو كاركرن. دواى ئەو بوو بە سەرباز.

خەلكى گوندەكەمان خۆشحال بوون كە دانيار دواى ئەو ھەموو دەربەردەرىيە بۆ زىدو مەفتەنى خۆى گەراو تەو. دەيانگوت: "دواى ئەو

هه موو دهره دهرییه، له دیاری غوربته و غه ریباپه تی گه راوه ته وه، تا له ناوی سهرچاوه ی زاگه و زیدی خۆی ناو بخواته وه. ده بی شوکرانه بژی بڼه که ئەم لاوه دوا ی ئەم هه موو سالانی دهره دهری و غه ریباپه تیه، هیشتا زمانی قهرغیزی له بیر نه کردوه، و به باشی و رهوانی با به فۆنه تیکی کازا خیش بی، قسه ی پی ده کات، کیو به کیو ناگات، به لام چاو به چاو ده که ویتته وه!"

پیره پیاوانی گوند ده یانگوت: "تولپار (ناوی ئە سپنکی ئە فسانه ییه) ئە گهر بریتته ئە و دیوی کیوی قافیش هه ده گه پیتته وه. هیچ گیانله به ریک نیه که ناخی ولاتی خۆی خۆش نه وی." سهر و ته ویلیان ماچ ده کردو ده یانگوت: "ره همت له و شیرهی دایکت پی داوی، نۆشی گیانت بی، که زیدی خۆت فرامۆش نه کردوه و گه راویتته وه، به راستی روحی ئە ژدادی خۆت ناسووده کردوه. که شکستمان به ئالمانه کان هینا و ناشتی و سه فار خۆشی به رپا بوو ده توانی لیتره ژن بڼی، مال پینکه وه بنه یته و دوو که له کوانگه و ده چاغی تۆش به رز بیته وه."

پیره پیاوانی گوند زۆریان له رابردوی دانیار پرسی تا به ته و اه ته و ده یادیان هاته وه که ئە ژدادی کویندهری بوون و له چ تیره و تایفه یه ک بوون، به مجۆره له گونده که ماندا "خزمیککی تازه" په پدا بوو، که دانیار بوو.

ئوروزماتی سهر په رشتیاری کۆلخۆزه که، بۆ رۆژی دوا یی دانیاری هینا بۆ مه زراکه، بۆ دروینته ی وینجه. ئوروزمات کولته بالا بوو، به سواری ئە سپه وردیله که ی، و دانیار که بالا یه کی به رزی پیوه بوو و پشتی که می چه می بوو، و لاقی چه پی که میک ده له نگی، شان به شان ئە سپه که ی ئە هه نگاوی

هه راوی ده نا تا دوانه که ویت. مندالو مه زن که ئەم دپه نه یان به لاوه عه نتیکه بوو، قاقا به ده نگی به رز پیده که نین.

لاقی دانیار پیکرا بوو و نه یده توانی به ئاسانی ئە ژنۆی بڼوشتیتته وه، بۆیه نه یده توانی دابنه ویتته وه به داس دروینته ی وینجه بکات، و ناچار بۆ لای ئیمه یان هینا بوو که به مه کینه دره ومان ده کرد. هه لبه ته له سه ره تا وه هاتنی ئە ومان هیچ پی خۆش نه بوو. چونکه زۆر کهم دوو بوو، به زۆری له فکران راده چوو، که جار جار قسه یه کیشی بکردایه، خه یالی بۆ شوینیککی دی ده رۆیی و هیچ مه علوم نه بوو بیری به چه وه مژوله. هه رچه نده چاوی له تۆ بوو به لام له وه نه ده چوو بتبینی.

هه ندی کهس ده یانگوت:

"به سته زمانه، له به ره ی شه ردا هینده ی خوین له به ر رۆییوه و هینده ی نه گبه تی و به لا به سه ر هاتوه که هپروکاس بووه."

به لام دانیار هه رچه نده کهم دوو بوو، و بیروخه یالی ده رۆیی، گورج و گۆل و چاپک و چالاک و به کارو بیوه ی بوو، ئە هلی ریا بازی و درۆ ده له سه نه بوو. له وه ده چوو، کیشه و سه رگه ردانیه کانی سه رده می مندالیته تی، بووبنه هۆی ئە وه ی که دووره په ریز بی و قسه ی دلئ بی کهس نه کات، لینه باریکه کانی به ده گمه ن قسه یه کیان لینه رده هات، نیگای شه که ت و خه مین بوو. هه ندی جار له مه زراکه داو به ده م کاره وه له پر راده وه ستاو له وه ده چوو گو ی بۆ ده نگو و زه مزه مه یه ک هه لباخت که خه لکی دیکه نه یانده توانی بیبیستن، ئە وسا برۆکانی به رز ده کردنه وه، چاوه کانی پرشنگیان ده داو هه نگی به کاوه خۆ، نه رم

نەرم دەستی بە پێکەنین دەکرد. لە تۆ وایە لە دنیا یەکی نەینیبیەوه خەبەرێکی خۆشیان داووتی؟!.

دەمەو ئیوارە کە لە کار دەبووینەوه، ئەسپە کافمان بەر دەدا، دەچووین لە کابینە دارینە چکۆلە کەدا کۆ دەبووینەوه تا ناشپەزە کە خواردمان بداتی، بەلام دانبار ئیمە بە جێدەهێشتو دەچوو بۆ سەر گەردە کە، لەو تاریکییەدا بە تەنی دادەنیشتو چاوی دەبریبە ناسۆ.

لە دوورەوه تەمەشامان دەکردو پێی پێدەکەنین و دەمانگوت: "دانبار لەو سەرگەردە چی دەکات؟ دەتێی کردوویانە بە کێشچکی و نۆبەدار!"

رۆژتێکیان دوای خۆرئاواو بە مەبەستی لاپرەسەنی لە دوای دانبارەوه بە گەردە کەدا هەلگەرام. هیچ شتیکی غەریبم نەبینی، ئەو دەشت و بیابانە پان و بەرینە، بە گشت مەزراو کێلگەکانەوه، هێدی هێدی دەخزینە باوەشی تاریکە شەوه کەوه لە تۆ وایە لە نیو ئەو بێدەنگیە بە سام و پر رازەدا کە بەتێ بەسەر دنیا دا کێشا بوو، وردە وردە دەتوینەوه.

دانبار، دانیشتبوو، و ئەژۆکانی لە باوەش گرتبوون و دەپروانیە دوور. دەتگوت گوتی بۆ هەندی زەمەمە راز نامیز هەلخستبوو. منی، کە زۆر لێوی دوور نەبووم، نەدەبینی. رەفتاری هێندە سەپرو نامەفهوم بوو، کە وام هەستە کرد لە پر لە جێی خۆی رابیت و تا زاری دەگری لەو تاریکییەدا هاوار بکات و هەموو نەینیبیەکانی دەروون و دلە ی پر ئازاری بۆ تاریکە شەوه کە بگێریتەوه. سەرم لە وەزەو حالی دەر نەدەکرد و زۆر غەریب و نامۆ مەندو مەنگ و راز نامیز دەهاتە بەرچاوم. هەندێجار دەترسام خۆی هەلدا تە روبرو کەوهو خۆی بجنکێتی.

روباری کورکوربو بەر لەوهی بگاتە گوندە کە ی ئیمە، بە دۆلێکی بەریندا تێدەپەرێ و بەرەو دەشت، نشیو دەبیتەوه. روبرو کە، لە کاتی توانەوهی بەفری کۆساراندا، کە ریکەوتی وەرزی دروینە ی وینجە دەکات، هەلگەستی و هەرچی بە کێ بیته ری رایدەمالیت. لە یە کێک لەم شەوانەدا لە هارەو هاژە ی ئاوی چەمە کە لە خەو راپەریم. ئاسمان سامال و ئەستێرە باران بوو، بایەکی سارد و تەزی دەهات، دەشت و بیابانە کە لە باوەشی خەودا راکشا بوو، روبرو کە بە دەم هارەو هاژە ی کە فچەرینەوه هەر دەکشو دەکشو، هاژە ی روبرو کە هێندە ترسناک و قورس بوو لە تۆ وایە هاکا خۆی بە کابینە کەماندا داو راپمالتی. هاورێکانم کە لە بەیانیبیەوه تا ئیوارێ کاریان کردبوو هێندە شە کەت و ماندوو بوون کە تەنانت لە هارەو هاژە ی چەمە کەش خەبەریان نەبوو. بەلام من خۆم پێ نەگرا، لە کابینە کە و دەرکەوتم، بەلکو دانبار بدۆزمەوه، چونکە ئەو شەوانە لە کەنار روبرو کە دەنووست، و دەترسام لافاوی روبرو کە بردبیتتی.

گەییە کەنارە کە. ئاوی روبرو کە زۆر هەستا بوو، هەرچەندە ترسناک بوو بەلام جوان بوو. لە سەوزە زارە کەدا، لە هەر گۆشە یە کەدا ئەسپێکم دەبینی کە بە شوینیکەوه بەسترا بوو و وەکو خالێک لە لەوهەرگاکەدا رەش دەچوو. هێندە یان سەوزە گیای تەپو تازە خواردبوو مەر بوو بوون، دەنگ لە شتاقیانەوه نەدەهات، تەنیا یە کێکیان نەبیت کە بە دەم سەکۆلانەوه ناو بە ناو دەپھیلاند. ئاوی روبرو کە، چەند نەمامیکی بی لەرەگەوه هەلگەندبوو، و هەرچی بە کێ لە دارو بەرد دەهاتە ری دەگەل خۆیدا رایدەمالی. دنیا تاریکی سامناک بوو. لەو کاتەدا بیرم لە دانبار دەکردەوه لە دلێ خۆدا

دهمگوت باشه ئەم پیاووه چۆن دەوێرئ له شهوێکی ئاوا ترسناکدا، بهو نارامیه له کهنار روباریکی به لرفه لرفی ههستاوی ناوهادا، بجهوئ؟ له خۆم دهپرسی که بۆچی دانیار شهوانه له کهنار روباره کهدا، دوور له هاوڕێکانی خۆی دهنوئ؟ بهراستی وام ههستده کرد ئەم گه نجه له دنیایه کی ترهوه هاتوووه له نێو ئیمه ی به شهراندا گه لێک غه ریب و نامۆیه .

زۆر شوینی بۆ گه رام و نه مدۆزییه وه، ته نانه ت له سه ر گرده کهش نه بوو. لوتکه ی چیاکان وه کو تاپۆی ترسناک سه ریان به تاریکیه که دا کردبوو، و ئاسمان وه ک به بار نه ستیره ی پتوه ر کرابی، چریسه که چریسه پرسنگی ده دا.

رۆژی دواتر که دانیارم بینی ده مویست لێی بیرم که دویتشه له کوئی ئەم کهناره ترسناکه خهوتبوو، به لām نه مپرسی. چونکه ده مزانی که نایه وئ قسه ده گه ل هیه چ که سێک بکات و ده رده دلی له گه ل بکات. رۆژ به رۆژ پتر په نای وه به ر ته نیایی ده برد، تیکه لئ که س نه ده بوو. نه دۆستی هه بوو نه دژمن، له گونده که ی ئیمه دا ریزی پیاوێک ده گرن که بتوانی خۆی بنوینی و به ره ی خۆی له ژیر پێیان ده ریینی، سه رێک بیت له نێو سه راندا، هه ندیجار بارێک له سه ر شانێ خه لکی لا به ریته و هه ندیجار به پێچه وانوه بیته مایه ی شه پرو خه لکانێک ته زیه ت بدات، له جه ژن و میوانداریدا ده نگ و ره نگ و سه نگیکی هه بیته . عاده ته ن ته و جوړه پیاوه جیگه ی سه رنجی ژنانی گوندیش بوون.

به لām نه گه ر پیاوێکی وه کو دانیار، هه قی به سه ر که سه وه نه بی، نه قازانجی بۆ که س ببی و نه زه ره رو زیانی به که س بکات، ته وا که س به هیه چی نازانی و هیه چ حیسابێکی بۆ ناکه ن و ده لێن:

- ئەمە چۆن بەشەرێکە؟ داماوە لە نرخی نەبوواندایە، نە سەلکی سپرەو نە قنچکی پیازە، وا چاکە هەر باسی نەکەین.

ته نانه ت هه ندیجار ده بوو به گه پچاری خه لکی و هه ندیجار ده بوو به مایه ی به زه بی. من و هاوته مه نه کانیشم، که هیشتا جوانکه بووین و هه ولمان ده دا خۆمان گه وره تر له ته مه نی راسته قینه ی خۆ بنوینین و سه رێک له نێو سه راندا به رز بکه ینه وه، هه ندیجار له خوتو خۆرابی به گژ ئەم و ته ودا ده چووین و هه راو هه نگامه مان ده نایه وه، زۆرمان که یف به دانیار نه ده هات و گالته مان به هه موو کارو هه لسه که وتیکی ده هات، ته گه ر به ره و رووش گالته مان پینه کردبایه، له پاشمله گالته مان پیده کرد. دانیار یه ک کراسی سوپایی هه بوو، ته ویشی له روباره که دا دهشت، و هه ر به نیمچه ته ری له به ری ده کرده، ئیمه ش پێی پیده که نین و ته و هیه چی نه ده گوت.

دانیار پیاوێکی هێمن و بێوه ی بوو. هه رچه نده ته نیا سی چوار سال له ئیمه گه وره تر بوو، به لām جوړه شه رمیکمان لیده کرد و نه مانده توانی به ئاسانی تیکه لئ بپین و سوعبه ت و گالته ی ده گه لدا بکه ین. ته گه ر بلێی که سیکی مۆن و گرژو عه بوسیش نه بوو، و هیه چ ترسیکیشمان لێی نه بوو، به لām مه ندیه که ی کردبووه کاریک نه یده هیشته شه رمان لێی بشکی. شتیک له سیمای چاره ی خه مناکیا په نهان بوو که ناچاری ده کردین په یوه ندمان ده گه لیدا جددی بیت.

من هه ر له مندالیه وه که سیکی لاپره سه ن و فزولئ بووم. هه زم ده کرد سه ر له هه موو شتیک ده ربکه م، هه رکاتی سه ربازیک له به ره ی شه ر ده گه رایه وه، ده چوومه لایه وه و ته وه نده م پرسیار لیده کرد تا له گیانی خۆی وه ره ز ده بوو.

لهو رۆژهوه که دانیار هاتبوو مهزراکهی ئیمه، هه موو هه ولێکم ئەمه بوو که دهرفتهی لیبێنم له سووچینکدا به گیری بێنم و لێی پرسم که له شه پرگه دا چی دیتوو.

ئیوارانیك که له کاری مهزرا بوو بووینهوه ده گه ل هاور بیا نندا له دوری کوانگه ئاگره که دانیشتبووین و شیومان ده خوارد، به دانیارم گوت:
- هاورێ!.. تا دهرفتهمان هه یه وه بهر له وهی بچین بجهوین، با سێکی به ره ی شه پمان بۆ بکه. بۆمان بگێره وه چۆن بریندار بویت. باسی هه موو شتیك بکه!.

دانیار چاوی پرپییه بلیسهی ئاگره که وه له فکران راجوو. له وه نه ده چوو بخوازی وه لآمی من بداته وه. به لآم که سه یری کرد نیگای پر پرسیارو لاپره سه نی ئیمه پر هه ی ناکه ن، هاته زمان و گوتی:

- باسی شه ری چی بکه م؟ هه ی باس کردن نییه. باشتر وایه له هه موو هه والێکی شه ر بێ ئاگا بن و هه یچی لێ نه زانن!.

بێدهنگ بوو، چهند چله دارێکی وشکی هه لگرت و خستیه سه ر ئاگره که. ئەوجا بێته وه ی ته مه شای ئیمه بکات و گوی به پرسیاره که مان بدات، که وته فوو کردن له ئاگره که تا بگه شیتته وه ..

دانیار نه ک شه وه، به لکو شه وانێ دو اتریش هه یچی دهر باره ی جهنگ و شه ر باس نه کردو نه گێر ایه وه. هه موومان زانیمان که چه ز ناکات شه وه سه ر ده مه وه یاد بێتته وه که له به ره ی شه ردا بووه، وه له وه ده چوو بیه وێ پیمان بلێ و تیمان بگه یه نی که شه ر شتیکی ترسناکه، و ناشیت به گێرانه وه ی بویه ره کانی شه ر، گویگران سه رگه رم بکرین تا ماندوو یه ته ی کاری رۆژانه یان له به ر

بیه نه وه و ئاسووده تر بجه ون. به لآم شه و چهند گوته یه ی که به زاریا هاتبوون به راده یه کیان ته زیه ت دابوو که ئیتر به رای به ر هه یچمان دهر باره ی شه ر لێ نه پرسێ و ته نانه ت له فزولیه ت و لاپره سه نیه که ی خۆمان شه ر مه زار بوو بووین.

ئیدی شه م گۆشه گیری و دورره په ریزییه وایان کرد خه لکی گونده که به ره به ره شه وه یان به ر بچیتته وه که دانیار سه ربازێکی ئاسیودیده یه وه له شه ر گه را وه ته وه، هه یچ شتیکیان دهر باره ی به ره ی شه ر لێ نه ده پرسێ. و ته نیا به زه بیان پێیدا ده هاته وه وه ده یانگوت:

- به سته زمانه بێ لانه و کاشانه یه .. خۆی به ختی له سه ر حیسابی کۆلخۆز ده ژێ و نانێک ده خوات، ته گه ر شه وه نه بوایه ده بوو ده رۆزه بکات، ده ست له م و له و پان بکاته وه .. کورپێکی هه یمنه، بیه یه، دلره ش نییه .. ده لێی مه ری خوایه.

ئیدی به ره به ره خه لکی گوند شه ره زای ته بیعه ت و میزاجی غه ربی دانیار بوون، به ره به ره فه رامۆشیان کرد. خه تای خۆی بوو: ته گه ر مرۆق به خۆی شتیك نه کات که سه رنجی خه لکی رابکی شیت، خه لکه که به ره به ره له به ری ده که ن.

- خیراکهن، ماتهل مهن. بهلکو پیش شهوهی دنیا گهرم بکات، بیابانه که
بهرین و بگهینه ویستگه که.

وهکو فرماندهیه کی سوپایی فرمانی ده دایینی و به پهله ههوساری
ئهسپه کانی گرت و بردنیه بهر گالیسکه که. لئی پرسیم چوئیان به نامووری
گالیسکه که وه بیهستی، و تهوسا به گورجی و کارامه بیه کی سهیره وه، به
بیتهوهی داوی هیچ یارمه تیه که له نیمه بکات گالیسکه که له نهسپه کان
بهست. به درئیایی هم ماوهیه تاقه یه که جاریش ناوری له دانیار نه دایه وه،
وهکو شهوهی ههر لهویش نه بیته. دانیار که نه فسوونی تواناو لیتهاتوویی
جه میله بوو بوو، چاوی لی نه ده گواسته وه. دژمنانه سهیری ده کرد، به لام له
هه مان کاتیشدا جوړه نیعجابی کی شاراوه شی پیی هه بوو. چوو بو لای
قه پانه که، شه فهرده گه مئی، که کیژه قه پانچییه که قه پانی کردبوو، به تاقی
ته نیا هه لگرت و هیئای و خستیه سهر عهره بانه که. جه میله نیعترازی
لیگرت و گوتی:

- باش گوئییه کانت بکهره وه!... ده بی له نیستاره هه موو شتیک دیاری
بکهین، نابی به ته نیا فهرده گه نم هه لگرت. دهی بچکول!... سهر بکه وه
سهر عاره بانه که و فهرده کافان لیوه برگره و له سهر یه کیان هه لچنه... توش
دهستت بده به من تا به دهستبار فهرده کان هه لگرین.

جه میله دهستی له دهستی دانیار توند کرد، ههر دو کیان پیکه وه جهواله
گه نمیان به دهستبار دینایه که نار گالیسکه که و دیاندایه دهستی من تا له
سهر گالیسکه که هه لیان بچنم. دانیار ههر جاری که دهستی له دهستی
جه میله توند ده کرد تا جهواله گه نم به دهستبار بو سهر گالیسکه که بیئن، له

بهیانی شه وژژهی که قه رار بوو من و دانیار و جه میله پیکه وه فهرده گه نم
له سی گالیسکه بار بکهین و بو ویستگه ی قیتاری بهرین، من و دانیار
ئهسپه کافان له له وه رگا که وه بو خه رمانگا که هیئان، جه میله ش که پیش
نیمه گه بی بوو جی، له دووره وه به دهنگی بهرز هاواری کرد:

- نادهی!... چکول! ئهسپه کافان کوان؟... بیانیه نه بو ئیره. هاته پیشتره وه
وهکو عاره بانچییه کی کارامه و پر شاره زا که وته فحسو و تاقیکردنه وهی
پینچکه و جهرو شفتی گالیسکه که ی خوی، و تا دلنیا بیته که مه حکمه مه و
هیچ عه بیکی نیه به وردی فحسی هه موو وردو درشتی کی کرد.

من و دانیار به سواری تهسپ بو لای شه و ژبیشتن، سهر و سیمامان
به راستی مایه ی پیکه نین بوو. دانیار لاقه دریشو باریکه کانی ناخن بوونه
کونه چه کمه یه کی کاله وه بووی زور گوشادی سهر بازییه وه و منیش پی خاوس
بووم و پاژنه کانی پیم شه قار شه قار بوو بوون و سهر و سیمایه کی شه پریوم
هه بوو، و جلیکی شرو لیم له بهر بوو.

جه میله که نیمه ی له چهند شه قاری خوییه وه بیئی، به پیکه نینه وه گوتی:

- ته مه شای هم سوار چاکانه! ته گهر دژمن بتان بیئی، پی وه غاریوه ده نی و
تا سه د فرسه خان ههر ناواریش ناداته وه!

بیته وهی ده رفه تی بیرکردنه وه مان بداتی. هاواری به سهر دا کردین:

شهرماندا سوور هه‌لده‌گه‌پا. من ده‌مییینی که کاتی جه‌واله‌کانیان هه‌لده‌گرت سه‌ریان ته‌واو له یه‌کتری نزیك ده‌بووه‌وه، دانیار لیوی خۆی ده‌گه‌ست و چاوی ده‌پرییه عارده‌که تا نیگای له نیگای جه‌میله هه‌لنه‌که‌وی. به‌لام جه‌میله هه‌ر می‌شیشی میوان نه‌بوو. به‌که‌یفی دلی خۆی قسه‌ی ده‌کرد و پیده‌که‌نی، هه‌موو شته‌کانی به‌لاوه‌ناسایی بوو، سه‌ری ده‌خسته سه‌ر شه‌و کیژده‌ی جه‌واله‌گه‌فه‌کانی قه‌پان ده‌کرد. دوا‌ی شه‌وه‌ی هه‌ر سی‌گالیسکه‌که‌مان بارکرد و هه‌ر که‌سه‌و سواری گالیسکه‌ی خۆ بووین و جله‌وی شه‌سپه‌کامان گرت ده‌ست، جه‌میله چاویکی داگرت و به‌دانیاری گوت:

- شه‌های! ... ناوت چیه‌؟ ... وا بزاتم دانیار بوو! شه‌های دانیار تو که به ناخیرت پی‌اوی، پیش بکه‌وه‌و ریگاکه بکه‌ره‌وه ... من و بچکۆل‌یش له دواته‌وه دین.

دانیار هیچی نه‌گوت، به‌بیده‌نگی به‌خۆو گالیسکه‌که‌یه‌وه پیشکه‌وت. له دلی خۆمدا گوتم: "ئه‌م دانیاره به‌سته‌زمانه چقاس شه‌رمنه، چه‌ند شه‌رم له جه‌میله ده‌کات!"

ده‌بوايه ریگه‌یه‌کی دوورو درێژ بپین، بیست دانه کیلۆمه‌تر به‌ده‌شتا بپۆین، تا بگه‌ینه مله‌ی ریگا چیا‌یه‌که. له‌وینده‌ره‌وه به‌ره‌و ویستگه‌ی قیتاره‌که نشیو بووینه‌وه. ئیدی خۆشه‌ختانه جاده‌که له گوندییه‌وه تا مله‌که زۆر هه‌موارو مه‌یله‌و نشیو بوو و شه‌سپه‌کان شه‌م به‌شه‌ی ریگاکه‌یان زۆر به‌په‌ته‌تی ده‌پری و شه‌که‌ت نه‌ده‌بوون.

به‌دریژایی روبرای کورکوریو، که له هه‌مان کاتدا ناوی گونده‌که‌شان بوو، هه‌ر هه‌لته‌و قه‌دپالی چیا‌ی به‌رزو سه‌خت بوو. تا ده‌گه‌بیشتییه ریگا چیا‌یه‌که، قۆپه‌نی دره‌ختی ناو گونده‌که‌مان له دووره‌وه ده‌بینرا. رۆژی له یه‌ک کاروان زیاترمان پینه‌ده‌کرا. به‌یانی زوو به‌پری ده‌که‌وتین و نزیکی نیوه‌پۆ شه‌وسا ده‌گه‌بیشتییه ویستگه‌که.

نزیکی نیوه‌پۆ دنیا زۆر گه‌رم ده‌بوو، و مرۆڤه‌ده‌پروکا به‌لام کیشه‌ی گه‌وره‌تر پاش شه‌وه‌ی ده‌گه‌بیشتییه ویستگه‌که ده‌ستی پیده‌کرد. عاره‌بانسه‌و گالیسکه‌یه‌کی زۆر که له گونده‌کانی ده‌وربه‌ره‌وه هاتبوون له‌وینده‌ر چاوه‌روانی نۆره‌یان ده‌کرد تا پۆن باره‌کانیان خالی بکه‌ن. ته‌نانه‌ت هه‌ندی که‌س به‌گویدرێژو گامی‌شان باره‌گه‌م و نازوو‌خه‌ی سه‌ربازانیان تا شه‌وینده‌ر دینا.

ئه‌م کاره قورسو و تاقه‌تپروکینه‌نه زیاتر کوپانی سیازده چوارده سالان و شه‌و سه‌ربازه‌ناسیودیدانه‌ی که له به‌ره‌ی شه‌ر گه‌راپونه‌وه و هیشتا تانه‌یه‌کیان تیا‌ما‌بوو، له شه‌ستۆیان ده‌گرت، هه‌ندی‌جار ژنه سه‌ربازیشیان تیدا ده‌بینرا که به‌جل و به‌رگی شپۆله‌ی کاله‌وه‌بووی به‌ر هه‌تاوه‌وه و هه‌کو هه‌مالي پیشه‌یی ته‌واو جه‌واله‌گه‌نیان به‌کۆلدا ده‌دا. کوپیزگه‌کان زۆربه‌یان پینان په‌ته‌ی بوو، لیویان قه‌له‌شا بوو، و سه‌روچاویان تاوه‌سووت بوو بوو.

شه‌م دروشه‌یان له سه‌رووی عه‌ماری دانه‌ویله‌ی ویستگه‌ی قیتاره‌که‌وه نووسی بوو: "هه‌موو گوله‌گه‌مه‌کان بۆ شه‌رگه‌!"

شه‌و رۆژه‌ش وه‌کو رۆژه‌کانی دی، خه‌لکی و چوارپینان له هه‌موو لایه‌که‌وه هوروزمیان هینا بوو و باربه‌ران له‌گشت قۆلێکه‌وه هاواریان ده‌کرد،

قیتارەکان بۆ گۆزینی خەتەکانیان شانتینیان دەکرد و دەهاتنە پێش و دەچوونە پاش و دوو کەل و بوخاریان ئاسمانی پر دەکرد، قیتارانە باری بەردەوام شووتیان لێدەدا و بە دەنگە ناخۆش و یە کھاویەکانیانەو دەهاتن و دەڕۆیشتن. چەند وشتێکیش کە ئەو رۆژە بەگەل بارەبەرەکانی دی خرابوون، لە دەرتی وێستگە کەدا دەیان بۆراندو کە فیان دەچەری.

لە ژێر جەمەلۆنیکی چینگۆدا گەمیان وەکو کێو هەلدا بوو وە جا ئیمە دەبوایە بە فەردە گەمی پرەو بەسەر پەیتەیهکی داریندا سەر بکەوین و بیگەیهنینه بن میچی ئەم جەمەلۆنە، هەر کاتی کە عەماری خوارەو لە گەم پر دەبوو، ناچار دەبووین بە پەیتەیهکی داریندا سەر بکەوین و فەردە گەمەکان لە عەماریکی دیکەدا کە لەو سەرەو بوو رۆبکەین، ناو عەمارەکان و ژێر جەمەلۆنە کە یە کپارچە بۆن گەم بوو، گەرد و تۆز بە شەری دەخکاند. جار جاری ئەو پیاوی کە بەرپرسی عەمارە گەمەکان بوو، و لە بی خەوی و شە کەتیدا چاوەکانی سوور هەلگەرا بوون و بە ئاستەم دەکرانەو، دەهەری دەبوو، و بە دەم جینیوانەو هاواری دەکرد:

- ئەهای کورپێگە!... جەوالە کەت لە خوارەو رۆمە کە، شوین نەماوە. بیبە سەرەو.

ئیمە گویمان لەم جینیوانە دەبوو و دلمان دەگرا. ئەم پیاوی بۆچی هێرشێ دەکردینە سەر، جینیوی دەداینی؟ ئیمە ئەم گەمەمان دەنک دەنک رواندبوو، ژنان و پیرە پیاوان و مندالان کینگەو مەزراکانیان ئاودابوو، بە خوینی دل هینابوویانە بەر، و هەنووکەش کە وەرزێ درەو بوو، کۆنە کەمپاینە کە عەیبی پەیدا کردبوو، و فیتەری گوندە کە بەردەوام خەریکی دەبوو تا چەند سەعاتیک

کاربکات. بۆیە ژنان بە ناچاری دادەنەوینەو و بەو داسانە کە لەبەر تیشکی هەتاو دا سوور دەبوونەو. و دەستانیان دەسووتاند درەویان دەکرد. تەنانەت مندالەکانیشمان بە دەستە چکۆلەکانیان یارمەتی داکیان دەدا و گۆلەو چنیان دەکردو نەیان دەهیشت یەک دەنکە گەمیش بەسەر عار دەکەو بەمینی.

من و جەمیلە و دانیار بە چ زەحمەتیک جەوالە گەمەکانمان لە گالیسکە بار کردبوو و تا ئێرەمان هینا بوو، جا ئیستا لە وێستگە قیتاردا ناچار بووین، ئەم جەوالە پرە قورسانە بە شاندا بدەین و بەسەر پەیتەیه شەق و شرو سستدا کە جیرە جیری لە ژێر پیماندا سەعاتە ریبەک دەڕۆی، بۆ سەری سەرەو، بۆ ژێر میچی جەمەلۆنە کە سەر بخەین. من لەم مەسافە یەدا، لە ژێر ئەم بارە قورسەدا بیتاقەت دەبووم، تەپۆتۆز لە هەموو لایە کەو دەچوو بە گەر و صدا، لە گەل هەر هەنگاویک دا هەستم دەکرد بە تەواوەتی پەکم کەوتوو. هەندێجار بەسەر مەدا دەهات کە جەوالە کە فری بدەمە خوارێ و دان بەبی توانایی خۆدا بنەم. بەلام من لەم کارەدا بە تەنیا نەبووم، بێر خەلکیم بە دوو دا دەهات، زۆریە کریکارەکان هاوتەمەن و هەقسالی من بوون، و تەنانەت ژنە عەسکەریشمان، کە مندالی وەکو منیان هەبوو، بە جلی عەسکەرییەو دەگەلدا بوون. هەلبەتە ئەگەر کاتی شەر نەبوایە. پیاوان نەیان دەهیشت کە ژنان ئەم بارە قورسانە هەلگرن. کە ژنانم بەو بارە قورسانەو دەبینی لە دلی خۆدا دەمگوت نا، هەقی ئەوەم نیە بگەر پیمەو. جەمیلەم لە چەند شەقوی پیتش خۆمەو دەبینی. داوینی کراسە کە ی تا ژێر ئەژنۆی هەلکردبوو، و بەلە کە خپو جوانە برونزییەکانی بە دەروە بوو. دەمزانی کە هەموو هیژو توانای خۆی بە کار دینێ تا ئەم بارە قورسە

بگه یه نیتیه ژیر میچی جه مه لونه چینکۆکه. بهو حاله شه وه هه ندیجار، وه کو شه وهی هه ست بکات که هه نگاو به هه نگاو پتر پرزهم لیده بریت، هه لوه سته یه کی ده کرد، و دهیگوت:

- بچکۆل گیان!... دان به خۆتا بگره... هه مووی چهند هه نگاو ییکمان ماوه... هه ر ئیستا ده گه یین.

هه رچهنده جه میله به خۆیشی به زه همت ئه م باره ی ده برد که چی دلّی به من ده سووتاو وره ی به رز ده کردمه وه. شه و رۆژه پاش شه وه ی دوا جه والمان گه یانده ژیر جه مه لونه که وه گه نه کامان هه لپشته عه ماری ویستگه که وه، له گه پانه وه دا دانیارمان بیینی که وه کو هه میسه کپو کپ بوو، که میک ده له نگی و بار به کۆله وه به ره وه عه ماری ژیر میچه که ده رۆیی و چاوی بری بووه جه میله. به لّام جه میله ته مه شای شه وه نه ده کرد و به ده سته چکۆله کانی گه ردو تۆزی سه ر جله کانی ده ته کاند. سه یر ئه مه بوو که هه رجارّی دانیار، جه میله ی ده بیینی، به جوړی ته مه شای ده کرد له تۆ وایه که یه که مجاره ده بیینی.

رۆژانی دواتریش که من و جه میله و دانیار گه فمان به عاره بانه کامان بو ویستگه ی قیتار ده برد، هه موو جارّی ده مان بیینی که دانیار به دزییه وه سه یری جه میله ده کات. جه میله هه ندیجار پیده که نی و هه ندیجار پشت گوپی ده خست. رۆژیک دوا ی شه وه ی باره گه نه کامان ته حویل دا، له گه پانه وه دا جه میله له نا کاودا به ده نگی به رز به منی گوت:

- بچکۆل! له زیکه، ئه سپه کانت تا ویده!... با پیشی شه و بکه وین.

قامچییه که ی به سه ر سه ری خۆیه وه باداو، ئه سپه کان هه لیا نکرده چوار ناله. منیش دوا به دوا ی جه میله تیم ته قاندو که وتینه پیش دانیاره وه. ته پوتۆزیک ی وه هامان له دوا وه هه ستا بوو که دانیاری به له نگاز له ژیر ته پو تۆزه که دا ون بوو بوو و نه ده بیینرا. رۆژانی دواتریش به ناماژهی جه میله هه مان کارمان دووباره ده کرده وه و گه ردو تۆزی دنیامان ده رخوا ردی دانیار ده دا، به لّام ئه م له م شوخی و سو عبه ته ی ئیمه زویر نه ده بوو و هیچ کله بییه کی نه ده کرد. دانیار نه له شوخی و گالته کانی جه میله زویر ده بوو، نه له بی مه یلییه کانی شی ده ره نجا. هه ندیجار دلّم پیی ده سووتاو به جه میله م ده گوت:

- بوچی به م مرۆقه به له نگازو داماره راده بویری، هه ر له بهر شه وه ی که سیکی دلّاک و بیوه یه؟

جه میله به ده م پیکه نینه وه ده یگوت:

- زۆر به جدیش مه یگره! ئه م گه نجه وه کو کونده په پوویه که که له سووچی که لاواندا ده زی. گو ی به هیچ نادات. هیچ شتیک کاری تیناکات.

هه ندیجار منیش چاوم له جه میله ده کردو دانیارم ته زیه ت ده دا. به لّام شه و نه یده برده سه ر خۆی. شه و شته ی که عه زابی ده دام جوړی ته مه شا کردنه که ی بوو، به جوړیک ی سه یر و غه ریب ده پروانیه جه میله. ته نانه ت کاتی که جه میله جه واله گه می به شانی خۆیدا ده داو ده رۆیی، دانیار نیگای به گه ل ده خست و به تامه زرۆیییه وه سه یری ده کرد.

له ویستگه جه نجال و قه ره بالغه که دا، که که س به که س نه بوو، وه ک ده لّین سه گ ساحیبی خۆی نه ده ناسی، که کریکاره کان به زه همت جه واله گه نه کانیان ده برده بن میچی جه مه لونه چینکۆکه، جه میله به جوانی خۆی،

و به هه‌ئس و کهوتی ئازادانه‌ی خۆی، سه‌رنجی هه‌موویانی راده‌کیشاو که‌س نه‌یده‌توانی ته‌ماشای نه‌کات.

هه‌رکاتی که جه‌میله ده‌یویست فەرده گه‌مێک له‌ نێو عاره‌بانه‌که هه‌لگری و بیدات به‌ شانیا، به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ینده ناسک داده‌وه‌بیه‌وه‌و سه‌ری داده‌خست، گه‌ردن و شان و شه‌پیلکه جوان و له‌به‌ردلانه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وت و که‌زییه درێژو پرچه هۆنراوه‌که‌ی به‌سه‌ر شان و ملیدا ده‌رژاو تا ناو قه‌د و سه‌ر سمت و که‌فه‌لی ده‌هات، و له‌م کاته‌دا دانیار له‌ سووچیکدا مات و سه‌یران و بی‌ جو‌له ره‌ق راده‌هه‌ستاو چاوی ده‌بریه جه‌میله. پێده‌چوو وا وینا بکات که هه‌یچ که‌سه‌یک ته‌مه‌شای نه‌و ناکات، یان نایینێ. به‌لام من تاقیبم ده‌کردو جو‌ری ته‌مه‌شا کردنه‌که‌ی ته‌زیه‌تی ده‌دام. هه‌یچم نه‌ده‌گوت، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانیش چاوپۆی له‌ گونا‌حه‌که‌ی نه‌و که له‌ تو وایه ده‌یویست به‌ نیگا جه‌میله بخوات، بکه‌م. هه‌ندیچار تو‌ره ده‌بووم، هه‌مان تو‌ره‌یی نه‌و مندال و می‌رد مندالانه‌ بوو که عاده‌ته‌ن زۆریان له‌به‌ر گران و ته‌سته‌مه که خه‌لکی بی‌گانه‌ ناشقیینی و چاوپرکی ده‌گه‌ن خزم و که‌سوکاره‌ نزیکه‌کانیاندا بکه‌ن. منیش دانیارم به‌ هاوکوف و شایسته‌ی جه‌میله نه‌ده‌زانی، غه‌رم لێده‌کردو هه‌سوودیم پێده‌برد بۆیه کاتی که کریکاره‌کانی دی قه‌شه‌ریان پێده‌کرد خۆش‌حال و که‌یف‌خۆش ده‌بووم.

رۆژێک من و جه‌میله هه‌ر بۆ شو‌خی و پێکه‌نین نه‌خشه‌یه‌کمان کیشاو کاریکمان کرد که بۆ نه‌گه‌ته‌ی ئاکامیکی باشی نه‌بوو. حال و هی‌کاته‌که بریتی بوو له‌مه: له‌ نێو نه‌و جه‌والانه‌دا که بۆ ویستگه‌ی قینارمان ده‌برد، خه‌رازیکی زۆر گه‌وره هه‌بوو، دوو هه‌ینده‌ی جه‌والی ئاسایی گه‌می ده‌گرت،

هه‌موو کاتی من و جه‌میله به‌ دوو قۆلی ده‌ستبارمان ده‌داو له‌ عاره‌بانه‌که‌مان بار ده‌کردو له‌ ویستگه‌که‌شدا، به‌ دوو قۆلی هه‌لمان ده‌گرت و به‌ هه‌زار زه‌حه‌مه‌ت ده‌مانبرده سه‌ره‌وه‌و له‌وینده‌ره‌وه هه‌لمان ده‌په‌شته عه‌ماره‌که‌ی خواره‌وه. به‌لام نه‌و رۆژه ته‌م خه‌رازه‌مان پر له‌ گه‌نم کردو به‌ دزی دانیاره‌وه له‌ عاره‌بانه‌که‌ی ته‌ومان بارکردو خه‌ستمانه ژێر جه‌واله‌ گه‌مه‌کانی دیکه‌وه‌و به‌ری که‌وتین. له‌ ریگا له‌ گوندیکی روسیدا لاماندا و خۆمان به‌ باخیکدا کرد نه‌مه‌زانی هی کێیه. جه‌میله له‌وینده‌ر سیوی گه‌ییوو ئاوداری ده‌کرده‌وه‌و ده‌یگرته دانیار، و هه‌موومان پێده‌که‌نین. دوا‌ی نیو سه‌عاتیک وهری که‌وتینه‌وه‌و له‌ مه‌سافه‌ی نیوان ته‌و باخه‌و ویستگه‌که‌دا وه‌کو رۆژانی پێشوو که‌وتینه‌ پێش دانیاره‌وه‌و ته‌پوتۆزی دنیا‌مان کرد به‌ سه‌رو چاویا. که‌ گه‌بیشتییه‌ ویستگه‌ی قیتاره‌که‌ که‌وتینه‌ گواسته‌نه‌وه‌و داگرته‌ی جه‌واله‌ گه‌مه‌کان و یه‌ک به‌یه‌ک بۆ عه‌مارمان ده‌بردن و ته‌وه‌نده سه‌رقالی کار بووین که خه‌رازه‌ گه‌وره‌که‌مان هه‌ر له‌ بیر نه‌ما بوو. کاتی وه‌خۆ هاتینه‌وه، که جه‌میله سیخورمه‌یه‌کی له‌ که‌له‌که‌م داو دانیاری پێشماندا که به‌دیار عاره‌بانه‌که‌یه‌وه وه‌ستا بوو و ده‌پروانیه‌ خه‌رازی گۆرین. به‌ رواله‌تیا دیاربوو که که‌وتوو‌ته‌ دوو دلێ و نازانی خه‌رازه‌که‌ چۆن تا عه‌ماره‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی ویستگه‌که‌ هه‌لگریت. چونکه له‌ عه‌ماره‌که‌ی خواره‌وه‌ جیگا نه‌ما‌بوو. له‌م کاتانه‌دا ئیمه‌ی بینی که له‌ سووچیکدا خۆمان مه‌لاس دا‌بوو و پێده‌که‌نین. به‌ پێکه‌نینه‌که‌ماندا تیگه‌یی که ته‌مه‌ کاری ئیمه‌یه. به‌لام جه‌میله خۆی شیلو نه‌کرد، چوه‌ پێشی و به‌ سوعه‌ته‌وه‌ گوتی:

- دانیار!... تاگات له خو بئ نه کهوی. پانتۆله کهت توند بکه دهنه له نیوهی پری لیتده کهوی.

دانیار به رقهوه ته مه شای ده کردین، به لām بیته وهی هیچ شتیک بلی و داوی کۆمه کمان لیبکات، خه راره کهی راکیشایه قهراخ عاره بانه که، خو ی هه لدایه خواری و خه راره کهی خسته سه ر شانی و وه پیکه وت. له هه وه له وه وامان نواند که هیچ شتیک نااسایی نابین، هه روه ها خه لکه کهی تریش هیچ شتیک نا ئاساییان نه ده بین. به لām هه رکه که یسه ئاست په یژه که و ده یوست پی بخته سه ر پله ی یه که م. جه میله به غار لی چوه پیشی و گوتی:

- گالته مان ده گه ل کردی!... خه راره که دابنه. یارمه تیت ده ده یین و پیکه وه بۆ عه ماره کهی سه ره وهی ده به یین.

دانیار به توره یی گوتی:

- لاکه وه له ریم!

پیی خسته سه ر پله ی یه که م و سه رکه وت.

جه میله ئامازه یه کی بۆ من کرد و گوتی:

- ده بین؟ خو خه ریکه سه رده که وی. وامده زانی له پای په یژه که دا ده وه ستی و لیمان ده پارپته وه که فریای بکه وین و یارمه تی بده یین!

جه میله به روالته پیده که نی. به لām له راستیدا ده ترسا که نه با دا دانیار له ژیر ئه م باره قورسه دا ده رنه بات و لاقه ئاسیو دیده کهی له سه ر پله یه کی نه رده وانه که بجزیت و نه توانی هاوسه نگی خو ی راگریت و بکه ویتته خو ره وه. به تاییه تی که ده بین دانیار تا زیاتر سه ر ده که وی، حالی شپ پوتر ده بی، زۆر به زه مه ت لاقه برینداره کهی هه لده پری و ده جو لینی. ئیمه تازه به تازه

هه ستمان کردبوو که له گینه به م کاره لاقه ئاسیو دیده کهی هینده ی دی ئه زیه تی بگاتی و له کار بکه وی. من له جه میله ش زیاتر نار هه ت بوو بووم. چونکه ئه م گه مه گه وانه یه پیش نیازی من بوو و جه میله ش به گوپی کردبووم.

جه میله به ده م پیکه نینیکی پر نیگه رانیه وه، به دلته نگیه وه هاواری ده کرد.

- دانیار!... خه راره که بجه خو ره وه!... وه ره خو ره وه!

به لām تازه کار له کار ترازا بوو، دیر بوو بوو، دانیار نه یده توانی خه راره که بخته خو ره وه به نه رده وانه که دا دابه زیت و بیتته خو ره وه. چونکه خه لکی تری له دواوه بوون و به په یژه که دا سه رده که وتن.

باشم له بیره که دانیار چ گوشاریکی له خو ی ده کرد و به چ زه مه ت و عه زابیک لاقه زامداره کهی هه لده پری و ده جو لاند، و سه برۆکه سه برۆکه به پله کاند سه رده که وت. له تاو نازار لیوی خو ی ده گه ست تا ناله ی ده رنه چیت و که س گوپی له ئاخ و ئۆفی نه بیت. تا زیاتر سه رده که وت ماندووتر ده بوو، و به زه مه تیکی زۆر تره وه هاوسه نگی خو ی راده گرت و، له ژیر باره قورسه کهیدا به ملا و به ولادا ده هات. من له پای نه رده وانه که دا وه ستا بووم و هه ستم به ترس و شه رمه زاری ده کرد. دانیار یه که دوو جار له تری داو له زگ بوو بکه وی. به لām به زه مه تیکی زۆر ئه و جا خو ی گرت وه. سه رم سوپا، چارم کهوته ریشکه و پیشکه، عارده کهی ژیر پیم ده سوپا. جه میله که ترسی لی نیشتبوو، به هه شتاو خو ی گه یاندمی، به جو ری ده ستی گوشیم خه ریک بوو هاوار بکه م. وه ئاگا ها تمه وه، سه یرم کرد جه میله له ترسا ره نگی سپی سپی بوو بوو، به ترسه وه ده پروانیه دانیار و نه یده زانی چیبکات. ئیدی به ره به ره

هه موو ئه و كه سانهى له و ناوه بوون، ئاگادار بوونهوه و هاتنه ژيتر په يژه كه، ته نانه ت ئه و پياو هه ش كه سه رپه رشتى عه ماره گه نه كهى ده كردو له سه رى سه ره وى په يژه كه دا وه ستا بوو، هه ستى به خه ته رى و تر سناكى مه سه له كه كردبوو، و له و سه ره وه هاوارى ده كرد:

- براله!... ئه وه چ ده كهى؟! خو ت به كوشت مه ده، خه راره كه هه لئبه خواره وه، لاسارى ده گه ل خو تا مه كه.

و ژماره يه كه له و كه سانهى كه له ژيتر په يژه كه دا خر بوو بوونه وه، هاوده نگ ده گه ل ئه ودا ده يانگوت:

- هه لئبه خواره وه!... خه راره كه هه لئبه خواره وه!

ئه و كه سانهى كه له سه ر پله كانى دواى ئه وه وه باريان به كو ئه وه بوو، له شو ينى خو يان ره ق راوه ستان، چاويان برى بووه دانيار. هه موو ده يانزاني كه دانيار خه راره كه فرى نادات، مه گه ر به ته واوه تى هيزو تواناي له بهر به رى و به خو ي و كو ئه كه يه وه بكه ويته خوارى. هه موو بيده نگ بوو بوون، و دهنگى قيتاريش له دهره وه گو يى بنياده مى كه ر ده كرد.

دانيار هيشتا له ژيتر باره قورسه كه يدا. چه ما بووه وه ئه م پى و ئه و پيى ده كرد. وه كو خه لكانى مه ست و گيژ هه نگاوى هه لئديناو به په يژه كه دا هه لئده گه ر، پله دارينه كان له ژيتر پييدا كه وتبوونه چيره چير. دواى ئه وهى دوو سى پله ده چووه سه روو تره وه ده وه ستاو نه فه سى تازه ده كرده وه. خو ي گورج ده كرده وه ده چووه سه روو تر. هه مووان به ترس و سه رسامى ته مه شايان ده كرد، كه س هيجى نه ده گوت و ته نانه ت ئيعتيرازيشى نه ده گرت. ئه و چه ند نه فه رى كه بار به كو ئ له سه ر پله كانى دواى ئه وه وه بوون، پله پله سه ر

ده كه وتن و به نيگاي نيگه رانه وه ده يانروا نيه دانيار. له تو وايه هه ر هه موويان به هه ودايه كى نا دياره وه پي كفه گرى درابوون، و به هاوخه مى و هاوسوزى پي كه وه گرييان خواردبوو، له تو وايه هه موويان به باره قورسه كانبانه وه به باريكه رييه كى هه لئديرى تر سناكدا ده رو ن و چاره نووسيان پي كه وه به نده، بيده نكييه هاويه شه كه يان و هه نگاهه هاوشيوه كانيان ريتميكي كاريگه رى هه بوو. هيدى هيدى پى به پيى دانيار هه نگاهويان دهنه. ژنه سه ربازيك كه جلى عه سكه رى له بهر بوو و فه رده يه كه گه نى به سه ر شان ه وه بوو، و دوو سى پله له دواى دانياره وه بوو، هه رچه نده به خو ي له ژيتر باره قورسه كه يدا شه كه ت و ماندوو بوو بوو، هيدى هيدى به دووى دانياردا ده رو يى و به وپه رى سوژه وه ته ماشاي ده كردو له بن ليوانه وه بو ي ده پارايه وه و دوعاى بو ده كرد. له بهر دانيار، ماندوويه تى خو ي له بير چوو بووه وه. چيو اى بو دوا پله ي په يژه كه نه ما بوو. به لام لاقه زامداره كهى دانيار له شه كه تيدا هه لئنه ده هاته وه، له دووى نه ده هات، ئه گه ر له و سه ره وه خه راره گه نه كه هه لئنه داته خواره وه، له گينه خو يشى بكه ويته خواره وه.

جه ميله هاوارى لي كردم:

- بچكو ل!... خيرا سه ركه وه سه رى و يارمه تى بده.

به خو يشى هه ردوو بالى كرده وه به په له به ره و لاي ئه و چوو، وه كو ئه وهى بتوانى به وه يارمه تى بدات.

من كه له تاوا ئاكام له خو نه مابوو، له پر وه خو هاتمه وه به په يژه كه داو به به ينى كريكاره كان و باره گه نه كاندا ره ت بووم و خو م گه يانده دانيار، ده مويسه ت به ده ست ژيتر باره كهى بو بگرم تا بتوانى به ئاسانى سه ر بكه وي.

به لّام دانيار كه ئاره قه له هه نيهى ده چۆراو گړى تور په يى له چاوانى ده بووه وه،
ژيړاو ژيړا نى گايه كى كردم به سه رىا نه پراندم:

- لاکه وه کورۆ!

دهنگى هينده تور په هه رده شاوى بوو كه خو به خو لاکه وتم، ئه ویش به
هانكه هانك له دوا پله سه ركه وت و پيى نايه ناو عمارى ژيړ جه مه لۆنه كه.
چهند كه سيك كه له سه ره وه بوون، ريگايان بو چۆل كرد، ئه ویش خه راره كهى
له عاردى دانا. كاتى دانيارى به شه له شه له هاته خواره وه و شاهيكي پيدا
هاته وه، هه ردوو بالى وه كو جووتى قامچى به قه ديا شۆر بوو بوونه وه.
خه لكه كهى ده ور به رى به بيدهنگى بلا وه يان ليكرد. به لّام سه ر په رشتياري
عه ماره گه نه كه خو ي پى نه گيراو پيى گوت:

- باشه تو شيت بوويت؟ خه ريك بوو خو ت بكوژى، كه من له م سه ره وه پيم
گوتى خه راره كه بجه خواره وه، بوچى هاتيه سه ره وه؟... ئاخو خه راريكى وا
گه وره له كيشى يه كه سدا نيه، ده بى به دوو كه س بگواز ريته وه.

دانيار به دهنگيكي نزم كه به ئه ستم ده بيسترا گوتى:

- ئه مه په يوه ندى به خو مه وه هه يه!

به تور په يى تفيكي رۆكرده عاردى و به ره و لاي عاره بانه كهى رۆيى. من و
جه ميله سه رمان داخستبوو خو مان له ئاستى ئه ودا به شه رمه زارو خه جالته
ده زانى. شوخييه گه و جانه كه مان زۆرى ئه زيه ت دابوو.

له تاريكى شه ودا گه بيشتينه وه گوندى. به دريژايى ريگا كه دانيار وه كو
هه ميشه بيدهنگ بوو. ئيمه ش هه چمان نه ده گوت و له كرده وه كهى خو مان
ژيوان بووين.

بو به يانى كه له خه رمانگا كه دا گه مان بارده كرد، جه ميله ئه و خه راره
شوومه ي هه لگرت و پارچه پارچه ي كرد و فرپى دايه به ر پيى كيژه كهى سه ر
قه پانه كه و گوتى:

- هانى ئه وه توحفه كه ته! كه س نازانى ئه م خه راره شوومه له كو يوه هاتوو.
به سه ر په رشتياري كو لخوازه كه ت بللى جاريكى دى خه رارى وا به ئيمه نه دات.
كيژى سه ر قه پانه كه به سه رسامى گوتى:

- جه ميله!... بوچى ئه و خه راره ت دراند؟ ده ليى ته واو نيت؟

- نه خيړ! زۆر ييش ته واوم.

رووناکیه کی ساردو رهنګ په ریوی، رهنګبزرګاوی هه بوو، بهوپه پری ساده بی و سهرسامی د پروانیتته زهوی و نیمه. . ته نانه ت کاتی که گه بیشتینه هه ورازو ریګا شاخاویه ته نګه کهش، نهو ستیږه م ده بیینی که هه ر سهیری ده کردین. نه سپه کان لهو ریګا ناهه موارهدا به هه شتاو به رهو گوندی تاویان ددهاو زیخو چهوی جاده کهش له ژیر چه رخ و تایه ی عاره بانه کاندا به ملاو به ولادا دهرده پهرین. بایه کی خوشی ده هات و بونی تالی نه فسه نتینی تازه پشکو توو، و بونی گه می تازه دوراوه ی به دنیا دا په خش ده کردو نه بونه روح نهوازانه ده گه ل بونی ناره قه ی پشت و لاتهنګه ی نه سپه کاندا تیکه ل ده بوون.

له لایه که وه تاویره تاریکه کانی کوجارم ددی و له لایه کی تره وه قولایی دژله که م ده بیینی، که دره ختانی بی و سپیدار له ناو جهرگه پیدا به ریزی په که وه سهریان بهرز کردبووه وه هینددی دی تاریکه شه وه که یان سامناک کردبوو. له ویوه روباری (کورکورویو) م ده بیینی که له بنکی دژله که داو به نیو دره خته کاندا، به دم که ف چه پین و هارپه و هارزه وه به بی نارا می سهره و خوار ده بووه وه. هه ندیجار سهرسه دای په کنه وای قیتاریکمان ده بیست که به سهر پردیکی سهر روباره که دا تیده پهری و به کزبون و که م بوونه وهی دهنګه که پیدا ده مانزانی دوور که وتوه ته وه.

جله وی نه سپه کانم به دهسته وه گرتبوو، که چاوم له ستیرانی ناسمان ده گواسته وه، که فله ی نه سپه کان له بهر چاوما شه پزلیان ددها، گویم بو شه وی ته باخ هه لده خست و بونی گولین بیابانم پر به سییه کانم هه لده مژی. جه میله له پیشی منه وه دپړی، هه ندیجار جلوه وی نه سپه کانی به رده داو سهیری کی نه م بهرو نهو بهری ریګا که ی ده کرد، و به دهنګه دلگیرو خوشه که ی خوی

به دریژایی روژی دووم دانیار ناسایی بوو، هیچ شتیکی نه نواند که نیشانه ی زویری پیوه دیار بی، هه لس و که وتی هینده ناسایی بوو وه که نهو و ابوو هیچ شتیکی رووی نه دابی. به دریژایی ریګا ده می هه لنه هینا. کاتی که بیینه ویستگه ی قیتاره که جه واته کانی یه ک یه ک به شانیا ددهاو بو عه ماره که ی دهردن. کړو بیده نګ بوو، به لام له روژان زیاتر ده لهنګی، دیار بوو که بازار ده کیشتی و لیوی ده گه زیت تا دهنګی ناخ و ژوی دهرنه یات. نیمه هیشتا شهرمه زاری نهو بووین و خوا خوامان بوو بیته زمان و شتیکی بلیت، یان بزه یه ک بکه ویتته سهر لیوی تا که میک ویزدانمان ره حه ت و ناسوده بییت.

جه میله ش هه رچه نده وه کو روژانی دی پیده که نی و وایده نواند که به که یفو به ده ماخه، به لام دیار بوو که بی که یفو بی چه واهه.

نهو روژه دره نګتر له جاران کاره که مان ته و او بوو، و دیرتر به ره و گوندی وهریکه وتین. دانیار له پیش نیمه وه دپړی. ناسمان زور جوان بوو. ده مانروانیه نه ستیرانی ناسمان که چاوپرکیان ده گه ل ده کردین و له هه موو کاتی جوانتر بوون و له نیمه وه نریک بوون. له مانگی ته باخ دا (تاب) ستیران وه که بلتی دره وشاوه ترن. وام ده هاته بهرچا که یه کیک له نه ستیږه کان که

سۆزەي دەکردو نەرمە گۆرانی دەگوت. دەمزانی ئەو بیدەنگیەي لەبەر گرانەو دەیهوی بە گۆرانی و لاوژە بیدەنگیە کە بشکینێ. بۆیە لەم شەوێ جوانە ھاوینەییەدا گۆرانی دلخوازی خۆی دەگوت.

لەو شە ئەو گۆرانیانەي بۆ ئەو بووبی کە ویستبیتی گەردی زویر بوونو پەنجان لەسەر روحی دانیار برەوینیتەو، تا بیرى تاوان و خەتای خەراره گەنە کە لە میشکی خۆی دوور بجاتەو. دەنگی زۆر خۆش و پڕ جۆش بوو. ئەو چۆرە گۆرانیانەي دەگوت کە لە نە خەلکی گوندەکەي ئیمەو گوندەکانی دەورو بەردا باو بوون. ھەو ئەجار گۆرانی "نازیزە کەم! تۆ دەچیتە سەفەر و من دەستەسەر کەم بۆ تۆ ھەل دەتە کینم" ی گوت، ئەو جا گۆرانی خەمناکی "عەزیزم! نازەنینم! لە کویتی، ئاخەر من چی بکەم دەگەل خەمی تەنیایی دا؟". جەمیلە گۆرانی زۆری ئەزبەر بوونو زۆر باشی دەگوتنەو. بەلام ئەو شەو گۆرانی دووھمی تەواو نەکرد، و بە دەنگی بەرز ھاواری کرد:

- ئەھای دانیار!... تۆش شتی کمان بۆ بلی. چما تۆ بە شەر نیت؟ ھەموو بە شەرێک حەزی لە شیعەر، حەزی لە سترانە... ئاخەر ئەم دوورە پەریزی و نامۆییە تاکەي. گۆرانیە کمان بۆ بلی!..

دانیار، کە بە خۆو عەرەبانە کە یەو لە پیش ئیمەو دەپۆیی، کەمێک ھیواشی کردەو و گوتی:

- جەمیلە! من حەز دەکەم گویم لە دەنگی تۆ بیت. گۆرانیەکی دیکەش بلی!

جەمیلە بە دەنگی بەرز گوتی:

- چما ئیمە گویمان نییە؟ حەز دەکەین تۆ گۆرانیمان بۆ بلی. ئیمەش دلمان ھەییە!

چەند دەقیقەیک بوری و دانیار ھیچی نەگوت. جەمیلە کە نە ییدەتوانی لەوێ پتر چاوەروان بکات، گوتی:

- زۆر باشە. دەنگو ئاوازە کە تۆ خۆت ھەلگەر. ئیمە زۆرمان نیە. بەلام ئەگەر گۆرانی نەئینی لیت زیز دەبم و چیت قسەت دەگەل ناکەم.

جەمیلە دەستی بە پاشماوەي گۆرانی دووھم کردەو. کەس نە ییدەزانی جەمیلە بۆچی ئەو نەدە رژد بوو لەسەر ئەوێ کە دانیار گۆرانیە ک بلیت. رەنگە ویستبیتی بیھینیتە قسان، چونکە دواي تۆزێک بە دەنگی بەرز گوتی:

- دانیار!... ئیستا کە گۆرانی نالێی قەینا، بلی بزائم تا نھا دلداریت کردووە؟

دانیار وەلامی نەدایەو. جەمیلەش ئیدی ھیچی نەگوت. من لە دلێ خۆمدا دەمگوت: "جەمیلە چ شتیە لێک لەم پیارە عەجیب و غەریبە دەپرسیت، داواي گۆرانی لەم گەنجە عەبوس و گرژو مۆنە دەکات، بەراستی گۆرانی بیژی خۆی دۆزییەو! سەیرە! لێی دەپرسیت کە تا ئیستا دلداري کردووە؟ ئاخەر ئەم گەنجە کە لە خۆیشی تۆراو، کە قسەي دەگەل خۆیشی دا نیە لە کوێ دەتوانی دلداري بکات؟".

لە ملەو ھەزارە کە تیپەرین و گەیینە جۆگایە کە جادەکەي دەپری. جلەوی ئەسپە کافمان راکیتشا تا ھیواش ببنەو. ئەسپەکان کە شارەزای ھەر بستێکی ئەم رینگایە بوون، بە ئەسپایی و بە کاوہ خۆ لە جۆگاکە پەرینەو و

كەوتنەۋە رى. لەم كاتەدا لە ناكاۋدا گويم لە دەنگى دانىيار بوو كە گۆرانى دەگوت. دەنگى بە پچر پچرى و بە زەھمەت لە گەرووى دەھاتە دەرى.

گۆرانىيەكى جوانى دەگوت:

ئەى كىوانى ولاتى من!

ولاتى جوان و نازدارى من!

كىوانى سىپىۋاڭى شىنباۋ!

زەبىن و دللى من،

پەن لە گۆرانى و سرودى

خۇشەۋىستى تو!

لېرەدا ۋەك ئەۋەى لە شتىك ترسا بىت، دووبارە دەنگى گىراۋ كپ بوو. پىمۋابو شەرمى دەكرد گۆرانى بچرى. بەلام بەۋ كۆپلەيەدا دەرگەۋت كە دەنگى ناخۇش نىيە، ھەلبەتە كەس باۋەرى نەدەكرد، ئەۋە دەنگى ناۋازى دانىيار بىت!

خۆم پىنەگىراۋ بە دەنگى بەرز گوتم:

- جەمىلە!... گویت لىبوو؟... ئەمە دانىيار بوو كە گۆرانى دەچرى!

جەمىلە بە شىۋاڭىكى تەنزىتامىز، بەلام بە ستايش و سەرسامى گوتى:

- ئەھى!... دانىيار!... تا ئىستا لەكوى بووى؟ بۆچى دەنگى خۆت

لېدەشاردىنەۋە؟ چەند بەغىلى!... دە بىللى بىللى!... تازە كە پىمان زانیت دەنگت ئەۋەندە خۇشە، ۋازت لىتايەنن.

لە ھەۋرازو ملەكە تىپەرى بووين. لە شاخو داخان رەت بوو بووين، ئاسمان رووتەر بوو بوۋەۋە، بايەكى فېنكى دەھات. دانىيار دووبارە ھەلىكردە گۆرانى،

لە سەرەتاۋە شەرمى دەكردو زۆرى متمانە بە خۆى نەبوو. بەلام بەرە بەرە ترسى شكائو شەرمى رەۋىيەۋە. باشترو رەھەت تر دەيچرى، دەنگى بە دەشتو دەرا بلاۋدەبوۋەۋە. با دەنگەكەى تا جەرگەى شاخو كىۋەكان دەبىردو لەۋىندا دەنگى دەدايەۋە.

جا بە چ سۆزىكەۋە دەيچرى، بە چ جۆش و تاسەيەكەۋە دەيگوت. دەنگى زۆر خۇش نەبوو، بەلام بە سۆزەۋەۋە لە كانگى دلەۋە دەيگوت. من ناتوانم ۋەسفى دەنگى بكەم. بەلام دەتوانم بلىم كە شتىكى لە دەنگ بالاتر لە ناخى گىيانىيەۋە دەھاتە دەرىۋ دەچۋە دلەۋە گوئىگرى دىتايە جۆش و خۇش.

كاشكى دەمتوانى وشەى گۆرانىيەكانى ۋەياد بىنمەۋە. وشەكان ئەۋەندە گرېنگ نەبوون، ئەۋەى گرېنگو كارىگەر بوو، سۆزو گودازو جۆش و خۇشى روحى ئەۋە بوو كە ئاۋىتەى ئەۋە وشانە دەبوو. بەراستى دللى دەكردەۋە، بەبى وشە ناخو دەرۋونى مرۆقى دەنۋاند، نە پىشتەر گويم لەم گۆرانىيە بوو بوو، و نە دواترىش لەۋ جۆرە گۆرانىيەم بىست. گۆرانىيەكانى نە كازاخى پەتى بوون نە قەرغىزى تەۋاۋ. بەلام جوانى و ناسكى ھەردوۋ زمانەكەيان تىبا بوو. دەتگوت كازاخى و قەرغىزەكان پىكەۋەۋە بە دوو قۆلى ئەم گۆرانىيەيان دانا بوو، گۆرانى يەجگار جوانو سادە بوون. گۆرانى كىۋانى بەرزو دەشتىن پانۋ بەرىن بوون. گۆرانى بەرزو پەر لەرە ۋەكو چىياكانى قەرغىزىستان، بەرىنۋ بى لەمپەر ۋەكو دەشتەكانى كازاخستان.

دانىيار بە چرىنى ئەم گۆرانىيە لە دنياى پەر نەيىنى خۆى ھاتبۋە دەرى. چ كەسىك ۋىناى دەكرد كە دانىيارى گرژو مۆنۋ كەم دوو و مەنگو دوورە

پهريز، ئەم جۆش و خرۆش و سۆزو گودازەي له ناخي ناخي خۆيدا پەنھان کردبیت؟

لەو دەمانەدا، لە جەرگەي شەودا، کە رینگا تەخت و ھەموارە کەمان دەبەري دەنگي دانيار لە تاریکی شەو کەدا دەنگي دەدايەو ھەو بلاودەبوو ھەو. دانيار ستان و گۆرانی کي فرەي ئەزبەر بوو. گۆرانی لە دووی گۆرانی دەگوت، ئەمی تەواو دەکردو دەستی بە یەکیکی دی دەکرد. ئەری بەراست دانيار بۆچی لە پەر گۆرا بوو؟ دەتگوت لە میژە چاوەروانی ئەم سەعاتە بوو تا لە تاریکی بیتە دەری ئەو ھەي لە دلیدا بوو ھەلی بریتیت.

لە پەر ھەموو رازیکي ئەوم بۆ ناشکرا بوو. ئیستا دەمانی کە بۆچی ئەم گەنجە خۆي لە ھەموو کەسیک دوور دەگریت، دوورە پەریز دەو ھەستا، کونجی تەنیایی دەگرت، بە سەعاتان لە فکراڤا دەچوو، لە سەر گردی دیدەوانیە کەدا دادەنیشت و لە قەراخ روبارە کەدا دەخوت. ئەها (ئیستا) دەمانی کە بۆچی شەوان گویی ھەل دەخست و گویی لە زەمەمەي پەر رازی تاریکی دەگرت، و بۆچی لە ناکاودا چاوەکانی پەرشنگیان دەدا، دەدەرەشانەو ھەو دەموچاوی دەگرژییەو. تومەز پیاویک بوو تا سەر ئیسقان ناشق و شەیدا. بەلام نەک ناشق و شەیدای ژینک، و بە دریتایی ئەم ماو ھەتاقە وشەيە کي دەربارەي ئەم ئەشققە نەدر کاندبوو، لە دلی خۆیدا ھەشاری داو، بەلام ئیستا لە ناکاودا ئەم بیدەنگیەي شکاند بوو، و ئەو سۆزو گودازو جۆش و خرۆش و کەلکەلەو ئەلھایەي کە سالانیک بوو لە سینگیدا پەنگي خوار دەبوو ھەو، بپەروا ھەل دەپرشت. ھەل بەتە کەسیک کە جۆش و خرۆشیکي لە دلدا نەبیت، ئەگەر

قامبیتي باشیش بی، ناتوانی بەو شەوق و زەوقەو گۆرانی بلی، ئەگەر سۆزی ئەشقق و فیانی لە دلدا نەبی گۆرانی کەي ناچیتە دلەو.

لە تو وایە دەشت و دەری باو ھەشي تاریکییە کە بە دەنگ و ئاوازە کەي ئەو لە ھەو رادەبی، و بە منەتبارییەو گویی بۆ رادەدیری و تەبارە گەمی چاوەروانی دروینە پی بە پیی ئاھەنگي گۆرانی کەي ئەو لە باو ھەشي شەنەبادا سەما دەکەن.

لەو بەری روبارە کەو، تروسکەي ئاگری کوانگی شەوانی شوانان دەبینرا. سواریک بە قەراخی روبارە کەدا بەتاو بەرەو گوند دەریزی و با، بۆن بەرامەي سیوو فەریکە زوراتی بە دنیا دا پەخش و بلاودە کردەو. دانيار ئاگای لە دنیا برابوو، و ھەر گۆرانی دەگوت، شەو کپ و خامۆش بوو، بە شەیداییەو گویی لە گۆرانی کانی ئەو دەگرت. تەنانەت ئەسپەکانیش ھیوتر رینگەیان دەکرد تا جوانی ئەم ساتانە نەشیتین.

لی لە پەر دانيار بیدەنگ بوو و ھیچ گۆرانی کەي نەگوت و ئەسپەکانی بە ھەشتا و بەرەو گوند تاودا. وام تەسەر دەکرد کە جەمیلەش ھەر ئیستا بە خۆ دەکەوی و دەکەوتتە پەلەپەل تا لە دووا نەکەوی. بەلام جەمیلە کپوکپ لە نیو عارەبانە کەي خۆی رۆنیشتبوو ھیدی ھیدی دەریزی. دانيار قەدەرێک لە ئیمە دوور کەوتبوو ھەو و من و جەمیلە ھیچمان نەگوت، ھیچ قسەيە کمان نەکرد. ھەموو شتی ک بە قسە ناگوتی!

ئیدی لەو بە دوو ھەزەو و ھەزەو و ھەزەو سێ نەفەریە کەمان بەتەواو ھەتی گۆرا. ھەموو رۆژی بەیانی زوو دەچوینە سەر خەرمان، جەوالە کافمان لە گەم

پېر ده‌کرد، له عمره‌بانه‌کامان بار ده‌کردو و یستگه‌ی قیتار خوټ بگره‌ وا هاتین، بارمان داد‌گرت،و به دم‌ ناوازو گۆرانی دانیاره‌وه ده‌گه‌رپینه‌وه. ده‌نگو ناوازی ئه‌وم نکه‌ هه‌ر به‌ دريژايی ريگا‌که، به‌لکو به‌شه‌وو روژ هه‌ر له‌ گویدا بوو، چوو بووه‌ ناو گيانو دل‌مه‌وه. ده‌نگو ناوازی ئه‌وم هه‌موو سپیده‌یه‌که‌ له‌ خوناوی سه‌ر گياي ته‌رو تازه‌ی سه‌وزه‌زاران، له‌و ته‌باره‌ گه‌مانه‌ی که‌ به‌ده‌م باوه‌ که‌رويشکه‌يان ده‌کرد، ده‌بيست، ده‌نگوئاوازی ئه‌وم له‌و هه‌لۆ ته‌نياو مه‌غرووره‌ ده‌بيست که‌ ده‌چوو به‌ تاقی ئاسمانداو له‌وینده‌ر له‌نگه‌ری ده‌گرت، وام هه‌ستده‌کرد گۆرانيه‌کانی ئه‌و هه‌موو ده‌میک ده‌گه‌ل مندا ده‌ژين.

کاتی له‌ ويستگه‌ ده‌گه‌رپینه‌وه، له‌ مله‌و هه‌ورازه‌که‌دا شه‌ومان به‌سه‌ردا ده‌هات و تاریکی بالی به‌سه‌ر دنیا‌دا ده‌کیشا، وام هه‌ستده‌کرد ده‌چمه‌ دنیا‌یه‌کی تره‌وه. چاوانم ده‌نانه‌ سه‌ریه‌ک و گویم بۆ گۆرانی و ناوازه‌کانی دانیار هه‌لده‌خست و له‌ دنیا‌ی خه‌یالدا هه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌م ده‌بینییه‌وه که‌ له‌ مندا‌لیه‌وه خورم پتوه‌ گرتبوون و هوگریان بوو بووم. هه‌وری گه‌وال گه‌والی شینباوم ده‌بینی که‌ به‌سه‌ر گونده‌که‌ماندا تیده‌په‌رین، قه‌تاری قورینگانم ده‌بینی که‌ به‌ ئاسمانا ده‌فین، په‌وه‌که‌ ئه‌سپم ده‌بینی که‌ ده‌یان حیلاندو به‌ره‌و هاونیه‌ له‌وه‌رگا ده‌رپیشتن، جوانوانم ده‌بینی که‌ به‌ دووی مایناندا غاریان ده‌داو یا‌له‌ خاوه‌کانیان به‌سه‌ر مل و ته‌ویلیانه‌وه به‌ملاو به‌ولادا ده‌که‌وت. رانه‌ مه‌رم ده‌بینی که‌ وه‌کو گرپکانی تواوه‌ له‌ لوتکه‌ی چیاوه‌ داد‌ه‌رژایه‌ خوارئ. تاقگه‌و قه‌لبه‌زه‌ی ئاوم ده‌بینی که‌ له‌ وه‌رزی به‌فر توانه‌وه‌دا له‌ چیاکانه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ خوارئ، خو‌رم ده‌بینی که‌ له‌ داویننی ده‌شتی پان و به‌ریندا به‌ره‌و ئاوا

بوون ده‌چوو،و سواری‌کم ده‌بینی که‌ به‌په‌له‌ به‌ره‌و خو‌رنشین ده‌رپیی، له‌ تو وایه‌ ده‌یه‌وی به‌ که‌مه‌نده‌که‌ی خۆی هه‌تاو بگری و نه‌یه‌لی ئاوا ببی، به‌لام تاریکی هییدی هییدی بالی به‌سه‌ر دنیا‌دا ده‌کیشاو سواری که‌مه‌نده‌هاویش له‌ نیو تاریکیه‌که‌دا ون ده‌بوو.

سەربازان چوون بۆ جەنگو ئەو مائىباتانەى كە عەزىزانى خۆيان بۆ شەپكە ناردبوو، بەرە بەرە دەگەل غەم و رەنجو كەسەرانداندا راھاتن.

دانيار، بە گۆرانىيەكانى ھەر ھەموو ئەم دنيابەى بە جوانى و بە نىگەرانيەكانىيەو دەگىرپايەو بەر جەستە دەكرد. نازاڻم ئەم گۆرانىيانە لە كى و لە كوئى فير بووبوو. دانيار لەم گۆرانىيانەدا باسى قىيان و خۆشەويستى خۆى بۆ ئاخى (خاك) ولات دەكرد. ھەلبەتە كەسەك دەتوانى ئەم گۆرانىيە پىر سۆزو گودازو جۆش و خرۆشانە بلىت، كە غەمى غورىبەت و دەربەدەرى جەرباندبى و دانيار سەردەمى مندالىيەتى لە دەشت و دەرو كۆلان و لا كۆلانانى گوندەكاندا بەسەر گەردانى بەسەر بردبوو. رەنگە لەو زەمان و رۆژگارەو ئەم گۆرانىيانە فير بووبى، و لە تەنبايدا بۆ خۆبى گوتبەو. يان رەنگە لە بەرەى شەرداو لە ژىر دەستپىژى ئاگر بارانى دژمندا، ئەم گۆرانىيانەى ھەلبەستبى و لە رىگەى ئەم گۆرانىيانەو دلتەنگى خۆى بۆ ئاخى ولات گىرپايەتەو.

كاتى دانيار گۆرانى دەگوت و بە زمانى گۆرانى، قىيان و خۆشەويستى خۆى بۆ ئاخى ولات دەردەبرى، بە رادەيەك دەكەوتە ژىر كارىگەرىيەو، كە حەزم دەكرد خۆم بە عار دەكەدا بەدەم و تىر بۆنى بكەم، بەدەل ماچى بكەم. لەبەر خۆمەو دەمگوت كاتى قىيان و خۆشەويستى ئاخى ولات ئەم گۆرانىيە پىر سۆزو جۆشانە بخولقينى، دەبى ئەو خاكە بۆن بكەيت، ما چى بكەيت. ھەستىكى سەيرم لەلا دروست بوو، نەمدەزانى چ ماناو چەمكىكى ھەيەو چ رەمزو رازىكى تىايە. حەزم دەكرد منىش بە ھەر شىوئەيەك بوو رازى دەروونم بگىرەمەو، بە شىوئەيەك لە شىوئەكان دەرى بىرم، گوزارشتى لىبەكەم. دانيار ھونەرمەندانە ھەست و سۆزەكانى خۆى بە زمانى گۆرانى

لەوبەرى چيا بەرزەكانەو، دەشتى پانو بەرىنى كازاخستان تا چاو ھەتەر دەكات بەرەو ئاسو دەكشىت و دەروات، ئەم دەشتانە ھەمىشە ئارام و ھىدى بوون، بەلام ئەو ھاوينە جەنگ ھەلگىرساو ئارامى دەشتەكانى شىواند. سواران لە ھەموو لايەكەو ئەسپيان تاو دەدا، سەربازان لە گۆشەيەكى ئەم دەشتانەدا مەشقى سوپاييان پىدەكرا تا بۆ شەپكە فرى بكرىن. لە بىرمە كە رۆژىك سوارىكى كازاخى بە چوار نالە تا كەنارى روبارى كوركوربو ھات و بە دەنگە منگنەكەى ھاوارى لە خەلكى گدوند كردو گوتى:

- ئاھى!... قەرغىزيان!... دژمن گەبىوئەتە خاكى ئىمە، خىرا سەنگەر و مەتەرىزيان لىبگرن!

ئەوئەى گوت و بە چوار نالە بەو قرچەى گەرمایە تىتى تەقاندو لەوئىندەر رۆبى تا ئەم ھەوالە بگەيەنیتە گوندەكانى دىكەش.

لاوانى ئىمەش كە دەيانىنى خەتەر و مەترسى بەر دەركەى پىگرتوون، بە ھەشتاو ئامادەبوون، سوارچاكانى جەنگاوەرو شەرقانانى ئىمە بە نىو باھۆزو گەردەلوولى ژىر سى ئەسپاندا دەشت و بىابانىان دەبى و ھاوسەران و دايكان بە دەم فرمىسكەو دوغای خىريان بۆ دەكردن... بەرىيان دەكردن.

دردده پړې، و کارې له من ده کرد. هندیچار به خوم دهگوت له ودهیه منیش بتوانم به نه خش و نیگار، نه وهی دهیبینم و هستی پیده کهم، به زمانی هیل و پړهنگ و یوه بیلیم و له ریگه یوه کار له خه لکی بکه م، له مندالییه وده حهزم له رسم و نیگار ده کرد، وینه کانی ناو کتیبه کانی قوتابخانه م ده کرده وه. منداله کان به سهرسامی دهیانگوت: "رسمه کانی تو ده گه له نه وانه ی ناو کتیبه کاند موو ناپسینن!" رسم و نیگاری دیوارنامه ی قوتابخانه که شمان من ده مکردن. ماموستا کان هانیان ده دام و دهیانگوت ته گهر به رده وام بم ده بم به شیوه کاریکی باش. به لام کاتی شهر هه لگیرسا و برایه کاتم بو به رده شهر رژیستن، منیش دهرس و ده وام و قوتابخانه م تهرک کرد و هکو هاوته مه نه کانی ترم بو کارکردن چوممه کولخوز، و ئیدی بویه و فلچم له بیر چوده وه، و تهنانه ت ته سه ورپ نه ده کرد که رژی له رژیان دو باره بیر له رسم و نیگار کیچی بکه مه وه. به لام دانیار به گورانیه کانی ناخی ناخی هژاندم به ته واو ته ی گورپی. به رده رده دنیام به شیوه یه کی تر ده بینی و هندیچار وام هه سته ده کرد نه مه یه که مجاره که چا و ده که مه وه و دنیا ده بینم.

نه که ههر من، به لکو جه میله ش گورا بو، جه میله ئیدی نه و ژنه رووخوش و بیباک و زمان درپژده ی جازان نه بو که به گز هه موو دنیا دا ده چو. نه که ههر که مدو به لکو بیده نگیش بو بو، خه م نیشتبوه سهر چاره که شه کانی. هه موو رژی که بارمان بو ویستگه ی قینار ده برد، له ریگادا ده مبینی که هندیچار له فکران راده چیت و ماوه یه کی زور به دم خه یاله وه جلوه ی نه سه په کان ده گرتیه ده ست و کروکپ له سهر جیگا که ی خوی داده نیشیت. هندیچار له حاله دردده چو ، بزه یه کی نیگه ران ده که وته سهر

لیوانی. به لام بزه که ی ماناو چه مکیکی قوولتری هه بو، ده تگوت خه م و شادی له دردوونیا ناو تته بو بو. پیده چوو له شتیک بترسیت، له خه می شتیکدا بیت. هندیچار که جه واله گه میکی به شانیا دده تا بو عه ماره که ی به ریت، ده وه ستاو ده پروانیه ده ورو به ری خوی. وه کو که سینک بو که چالیکی قوولی له ریگه دا بی و نه زانی چی بکات، خوی له دانیار دوور ده گرت و هه رگیز نه یده پروانیه چاوانی.

به لام رژی که له خه رمانگا که بوین، به دل سو زییه وه به دانیاری گوت:
- نه م کراسه عه سه که رییه ی که له به رتدایه زور چلکن بو، دایکه نه با بوی بشورم.

له دووره وه دیتم که کراسه که ی دانیاری له روباره که دا شت و نه وسا له بهر هه تا وه که هه لیخست تا وشک بیته وه، ماوه یه که به دیاریه وه دانیشت و به له پی ده ست چرچ و لچه کانی ساف کرد، له بهر تیشکی هه تا وه که دا پروانیه هه ر دوو که تافیه تالکیشه کانی، سه ی دانه واندو نه وسا به خه مینی که وته ده ست پیداهیتانیان.

جه میله ماوه یه که بو له ناخی دلوه پینه ده که نی. تهنیا رژی که نه بیت که چه ند سه ربازی که، به مه به سستی نه مجامدانی ماموریه تیک له شهر که گه راپورنه وه بو چه ند سه عاتیک ریگه یه یان که وتبوه گونده که ی نیمه، و له خه رمانگا که دا به پیکه نین و سوعبه ته وه شه نه داره کانیان له ده ست نه کیژو ژنانه ی که وینجه ی دره و کراویان پی کو ده کرده وه و له سه ریبه کیان که له که ده کرد، سه ندو گوتیان:

- دەی کچینە!... یان نانی گەنم و خوار دینیکی باش و خۆشان بدەنی یان
هەمووتان دەخەینە ناو دەکەو.

بە سوعبەتەو رووی شەنەکانیان وەکو تەفەنگ کردە کێژەکان. کێژەکان
پێدەکەن و جەمیلە بە پێکەنینەو لە بەرسفی سەربازەکاندا گوتی:

- ئەگەر مەسەلەکە بە تۆبزی بی، لتی نانی کەر و گرتووشتان نادەینی.

سەربازەکان بە پێکەنینەو گوتیان:

- ئیئەمە بۆ ئیئەمانە، ئیئە بۆ کیتانە، کەواتە خۆتان بۆ شەر نامادە بکەن.

ئیدی کچەکان و سەربازەکان بە شوخی و پێکەنینەو کەوتنە پەلامارو
راونانی یەکتەری و سەربازەکان چەند کێژیکیان خستە ناو دەکەو.

جەمیلە کە لە هەموویان چەلەنگترو گورج و گۆلتز بوو. لە دەستیان
رایکرد، تا سەرەنجام دوو سی سەرباز لە چەند لایەکەو گەمارۆیان دا،
گرتیان و هەلیانگرت.

- یا ماچیکمان دەدەیت یان دەتخەینە روبرا دەکەو.

- با دۆژەنکی پێکەین!

جەمیلە دەیویست خۆی رزگار بکات، بە دەم قاقای پێکەنینەو هەواری لە
دەستە خۆشکەکانی کرد کە فریای بکەن. بەلام دەستە خوشکەکانی بە
کەنار روبرا دەدا غاریان دەدا تا لەچکەکانیان لەسەر ناو دەکەو بگرنەو.

سەربازەکان جەمیلەیان بە دەم دەمریژی پێکەنینەو هەلدا بە ناو دەکەو.
جەمیلە هەر چۆنی بوو لە روبرا کەواتە دەری، ئاو لەسەر و قژە بژەکی
دەچۆرایەو. کراسەکی بەری تەر تەر بوو، و بە بەدەنیەو چەسپی بوو و
هیندەدی دیکە سمت و ساتانە خپەکی بەرجهستە کردبوو، سینەو مەمانی

دەپەراندبوو، بەمەش هیندی دی جوان بوو بوو. جەمیلە بە خۆی هیچی
نە دەبینی، بەلکو بە دەم پێکەنینەو دەهەژییەو، و وردە جۆگەلەسی ئاو
بە دەموچاوە گۆلینەکەییەو دەهاتە خوار.

سەربازەکان سوور بوون لەسەر داوای ماچ

- ماچیک! یان...

سەربازەکان جارێکی تر هەلیاندا بە ناو دەکەو.

جەمیلە کاتی بە دەم پێکەنینەو لە ناو دەکەو و دەدرکەوت قژە بەرەللاکە
بەسەر شانوملیا رژا بوو و تا ناو دەدی هاتبوو.

هەموو ئەو پیرەمیرانەکی کە لە خەرمانگا کەدا خەریکی شەنەبا بوون،
دەستیان لە کار هەلگرتبوو و بە دەم تەماشای ئەو گەمەو نمایشە خۆشە
گەنجەکانەو پێدەکەن. منیش لەم گەمەییەدا نیگەرانی جەمیلە نەبووم،
و دەکو جارێک نە دەکرد. لە سووچیکەو وەستا بووم و وەکو هەموو
ئەوانی دی بە دەم تەمەشا کردنەو لە ناخی ناخەو پێدەکەنیم. وادیار بوو
هەمووان هەستیان بەو دەکرد لەو رۆژگارە سەخت و دۆزارەدا پێویستیان
بە مچۆرە شادی و کەیف و خۆشییە هەیه.

تەنیا دانیار پێدەکەنی. من کە بە ریکەوت نیگام لەسەر ئەو گیرسایەو،
لیسوی خۆم گەست و لە پێکەنین وەستام. سەیرم کرد رەق راوێستاو
هەردو لاقی بلاو گرتوون، وام دەهاتە خەیاڵ دانیار تەحەمول ناکات و هاکا
بە هەشتاو چوو هەنانی جەمیلەو. لە شوینی خۆی رەق راوێستا بوو و بە
خەمینییەو دەپروانییە ئەم دیمەنەو لە هەمان کاتدا جوانی و شەنگۆلی
جەمیلە مەستی کردبوو. کاتی کە سەربازەکان جەمیلەیان بە خۆو

ده گوشي و داواي ماچيان ليده کرد سهری داده خست و جولته جوليکی
پيده کەوت وەك ئەو هی بیهوی له ویندهر پروات. به لām پیی ریی دانه ده گرت.
له م کاته دا جه میلهش چاوی پییکه وت. له پر پییکه نینه که ی بری و چاوانی
داخست و به سهربازه کانی گوت:

- ده ی کورپینه به سه. گه مه وازی به سه. ئیدی پییکه نین و شوخی ته واو.

یه کیك له سهربازه کان ده یویست له هم میزی بگریت، به توندی تیی خوری:

- به سه! وازم لی بینه!

له دووره وه به نیگایه کی مانادار عوزرخوایی له دانیار کرد، ئەوجا بۆ ناو
قامیشه لانه کان رۆیی تا له ویندهر جله کانی وشك بکاته وه.

هیشتا له لām روون نه بوو که جه میله و دانیار چ جۆره ههستیکیان به رانبهر
به یه کدی هیه و دۆستایه تی ئەوان چ ماناو چه مکیکی هیه، و له چ
ناستی کدایه. پیاو راست پروات هزم نه ده کرد بیر له م مه سه له یه بکه مه وه.
بگره هه رکاتی که ده مبینی جه میله خوئی له دانیار دوور ده گریت و سلی
لیده کاته وه و خه مبار دیتته بهرچاو، نیگه ران و ناره حهت ده بووم و هزمده کرد
که جه میله و هکو جاران شادو ناوهدان و قه ره بالغ بی و ده گهل دانیاردا شوخی و
سوعبهت بکات و سهر بخاته سهری. ههروه ها کاتی که به عاره بانه له
ویستگهی قیتار ده گه راینه وه و شه و مان به سه ردا ده هات و دانیار شیعوو
گۆرانی ده چری، ههستم ده کرد که ئەم گۆرانیانیه روح و فیکری ئەو جووته
پییکه وه گری ده دات، یه جگار خوشحال ده بووم.

له م شه وانه دا کاتی که به مله و هه وراره سه خته که دا رەت ده بووین جه میله
له عاره بانه که ی داده بهزی و شان به شانی ئەسپه کان که به خاوی ده رۆبیشتن،

به پییان ریی ده کرد. منیش چاوم له و ده کردو داده به زیم، دانیار له ناو
عاره بانه که یه وه، جله وی ئەسپه کانی ده گرت و گۆرانی ده گوت، ئیمه له
سایه ی کپی و خاموشی شه ودا گویمان له دهنگ و ناوازی ئەو ده گرت. ههزم
ده کرد له و تاریکیه دا چاوانی دانیار بدینم تا باشتر له مانای گۆرانیه کانی
بگه م.

جه میله هه ندیجار ده چوو ه پیشتره وه. لیی نزیك ده بووه وه. ته نانهت
هه ندیجار دهستی ده خسته سهر قه راخ ئەو چوار پایه ی که دانیار له سه ر
دانیشت بوو. به لām دانیار له دنیا ی خویدا بوو، چاوی بری بووه تاریکیه که و
گۆرانی خوئی ده چری و هه ر ناگای له جه میله نه بوو. جه میله ش هیئنده
په ریشان ده بوو که دهستی له قه راخ چوار پایه که هه لده گرت و چهند ده قیقه یه ک
به واقعی ورو حیره ته وه ده پروانیه دانیار.

له و رۆژانه دا که م دابیژیک ههستم ده کرد که جه میله به ههستیکی سهیره وه
جه رپوه ناتوانی ده ری بریت، یانی خویشی هیشتا به ته واو تهی نه ییده زانی
که چ جۆره ههستیکی له ناخدا پهنگا وه ته وه، گلۆله یه کی ئالۆزکا و بوو.

کاره که مان یه جگار قورس بوو. ئەو رۆژانه ی که نه ده چووین بۆ ویستگهی
قیتارو له مه زرادا کارمان ده کرد، ته نانهت ده رفه تی بیر کردنه وه شمان نه بوو.
هه رکاتی و هختی پشوو هاتبا جه میله ئۆقره ی لیده بر، و یل و سه رگه ردان
له ملا بۆ ئەولا ده رۆیی. ده چوو له لای شه نکه ران، چهند ده قیقه یه ک له نک وان
ده ما و چهند ده مه شه نه یه ک پاخوا ی بۆ به بادا ده دان، ئەوسا ده چوو بۆ لای
مه لۆنیره کان. له ویش نه ده حه واوه و ده چوو له سیبه ری داریکدا یان له په نای

گیشه یه کدا دادەنیشت وەکو یه کێک له ته نیایی بترسیت، منی گازده کردو ده یگوت:

- بچکۆل.. وەرە بۆ ئییره... من زۆر ته نیاو بیتاقه تم. له ته نیشتییه وه رۆده نیشتم و چاوه پروان بووم زار هه لینی و دهردی دلی خۆیم بۆ هه لپیژی. چاوه نۆری ته وه بووم له زاری خۆیه وه بژنه وم که بۆچی ته وه نده په ریشان و په شیوه. به لام کړو کپ هیچی نه ده گوت، هه ندیجار به ده سه ته گه رمه کانی ده سه ته کانی نه وازشت ده کردم. ده مروانیه دور چاوه غه مگینه کانی ته وو ته وه خه مه م که نیشته بووه سه ر دل، له ناوینه ی چاری ته ودا ده بیینی. هه ستم ده کرد شتیك نازاری روحی ده دات، گینگلی پیوه ده خوات و هیزو شنگی له بهر بریوه. به لام جه میله نه یده ویست گرتی دلی خۆی بکاته وه. زاتی نه ده کرد بلیت دانباری خۆشه وئی. جا من له م به یینه دا تیا ما بووم، به هه ر حال جه میله براژنی من بوو، بووکی دایکم بوو، هه زم نه ده کرد هه ز له دانبار بکات.

من له ته مه نیکا نه بووم که زۆر سه ر له قیان و دلداری ده ربکه م. هه رچه نده هه ندی شتم له مه ر ته قینداری له م و له و بیستبوو، به لام نه مه ده زانی ته مه چۆن ناگریکه وا خه لکانیک به په رۆشه وه خۆی پیدا ده دن و له سووتان ناترسن. ئیدی ته م پیرو خه یالانه م له چاوتروکانیکا به میشکدا ده هات و به په له له خۆم ده تارانن، زۆرم له گیان خۆش بوو که لیوه ته نکه کراوه کانی جه میله بدینم، هه ندیجار که ته نکه نمیکی فرمیسکم به چاوانی جه میله وه ده بیینی، هینده ی دیکه له بهر چاوم جوان و دلرفین ده بوو. له و سه روبه نده دا له مه زیاتر هیچی ترم نه ده بیینی و نه ده زانی. ئیستا که ماوه یه کی زۆر زۆر به سه ر ته وه

رۆژگاره دا رۆییوه، تازه تیده گه م که جه میله چ ده ردیکی له دل و دهر وندا بووه و چ که سه ریکی له ناخدا هه شار داوه. له و سه روبه نده رۆژگاره دا که جه میله م به په ریشانی و په شیوی ده بیینی، هه زم ده کرد سه ر هه لگرم و بکه ومه ده شت و بیابانان، له ناوه ندی ته وه ده شته پان و به رینه دا یه ک به زار هاواریکه م و له عه ردو ئاسمان بیوسم که چاری من چیه؟ چ بکه م؟ ده بی چ بۆ ده رمانی دهردی جه میله، که به دروستی نه مه ده زانی چ ده ردیکیه تی، بکه م؟ شه وو رۆژ ته م پرسیاره م له بیرو له خه یال بوو، سه ره نجام وه لامی خۆم دۆزییه وه.

رۆژیک به عه ره بانه کافان له ویستگه ی قیتار ده گه راینه وه. که له هه ورازو مله که ره ت بووین دنیا تاریک بوو. من و جه میله دابه زین و به پیمان شان به شانی ته سپه کان ده رۆییشتین. ئاسمان یه کپارچه ته ستیره بوو، ده تگوت به بار ته ستیره ی پیوه رکرا بوو، ده شت و بیابانه که له غورابی خه ودا بوو. دانبار جله وی ته سپه کانی به ده سه ته وه بوو و سترا نی ده چری. ته سپه کانی ته و خاوو هیدی ده رۆییشتن. ده نگ و ناوازی دانبار له تاریکیه که دا بلا و ده بووه وه، له دووری دوور ده نگی ده دایه وه.

نازانم ته و شه وه چ سۆزیک له ده نگ و ناوازی دانباردا هه بوو که له شه وانی دی پتری ده جولانیدین و سۆزی ده بزوانیدین و هه زمان ده کرد هاوسۆزی و هاوخه می ده گه ل بکه یین.

جه میله چوه پیشته ره وه، گه بییه ئاست عه ره بانه که ی دانبار، له و کاته دا که دانبار گۆزانی ده چری و له هه وای خۆیدا بوو، جه میله سه رکه وته سه ر عاره بانه که ی ته وه له ته نیشتییه وه رۆنیشت... ده ستی خسته سه ر سینگو

به‌رۆکی خۆی و به کړی و کپي دانېشت... منېش شان به شانی ته‌وان
ده‌رؤيشتم و بؤ نه‌وهی دوانه‌کوم جار جار گورگه لوقه‌یه کم بؤ ده‌کردو
ژیراؤژیر ته‌مه‌شام ده‌کردن. دانیار هر گۆرانی ده‌چړی. ده‌تگوت ناگای لی
نییه که جه‌میله به‌ته‌نیشتییه‌وه رۆنیشتووه. جه‌میله ورده ورده لی نی‌زیکتر
بووه‌وه و نازای خاو بووه‌وه و سه‌ری خسته سه‌ر شانی دانیار. بؤ ساتی هه‌ستم
کرد که سه‌راپای دانیار که‌وتووه‌ته له‌رزین و ده‌نگی ده‌له‌رزئی. به‌لام زو
به‌خۆی هاته‌وه له‌سه‌ر گۆرانی گوتنی خۆی به‌رده‌وام بوو. پتر ده‌نگی لی
هه‌لېری و گۆرانیه‌کی ته‌فینداری ده‌چړی.

حه‌په‌سا بووم، نه‌مده‌زانی چ بکه‌م. قیان و ته‌شق ته‌ جووته‌ی مه‌ست
کردبوو، وه‌کو شتی‌ک دنیام له‌به‌ر چا و رووناک بوو بووه‌وه. تاریکی شه‌وه‌که‌م
نه‌ده‌بینی. دوو ناشقم ده‌بینی که په‌نایان بؤ یه‌کتر بردبوو. ته‌وان به‌ته‌واوته‌ی
ناگایان له‌ من برابوو، هه‌ستیان نه‌ده‌کرد من له‌ چهند هه‌نگای ته‌وانه‌وه ری
ده‌که‌م و ته‌مه‌شایان ده‌که‌م. ته‌ جووته‌ نه‌ک هر من، به‌لکو هه‌موو دنیایان
له‌ بیر کردبوو. له‌و ساتانه‌دا حالیکي وه‌هایان لی‌هاتبوو که نه‌م ده‌ناسینه‌وه،
وه‌کو دوو غه‌واری نه‌ناس ده‌هاتنه به‌رچاوم. نایا ته‌و پی‌اوه‌ی که به
کراسیکي کاله‌وه بووی چلکنی دوگمه پچراوه‌وه عه‌ره‌بان‌ه‌ی داژۆت و سترانی
ده‌چړی دانیار بوو؟ نایا ته‌و ژنه‌ی که مات و کړو کپو شه‌رمن له‌ ته‌نیشت
دانیاره‌وه دانیشتبوو و سه‌ری نابوو سه‌ر شانی، جه‌میله شخ‌و دم به
خه‌نده‌که‌ی جارن بوو؟ له‌و ساتانه‌دا هه‌ردووکیان بؤ من نه‌ناس بوون. به‌لام
ته‌وان به‌خته‌وه‌ربوون. شاد بوون. شادی ته‌وان له‌ خه‌یال به‌ده‌ر بوو.
خۆشه‌ویستی نیشتمان که ئیلهامی ته‌و ده‌نگ و ناوازه‌ی به‌ دانیار به‌خشی

بوو، دانیار ته‌میستا هه‌مووی به‌ جه‌میله به‌خشی بوو، به‌ کول و به‌ دل
گۆرانی بؤ ته‌و ده‌چړی. له‌ پیناوی ته‌ودا گۆرانی ده‌گوت و، به‌ویدا هه‌لده‌گوت.
ته‌شقبارانې ده‌کرد.

من که قیان و ته‌شقی ته‌و جووته‌م به‌چاوی خۆم بیني بوو، که‌لکه‌له‌و
ناره‌زوویه‌کی نالۆزو نامه‌فه‌وم که‌وته سه‌ر. له‌ پر هه‌ستم کرد که حه‌زده‌که‌م
نیگاری ته‌و جووته دل‌داره بکیشم و له‌ ریگای فلچه‌و بؤیه‌وه ته‌و ساته
تیژتیپه‌رانه راوبکه‌م و نه‌م‌ری و جاویدانیان پی به‌خشم.

له‌ هه‌وه‌له‌وه ته‌م ته‌سه‌ورو خه‌یال‌م به‌ لاره ترسناک بوو. لی‌ی ده‌ترسام. به‌لام
که‌لکه‌له‌وه ناره‌زووه‌که‌م زۆر له‌ ترسه‌که‌ گه‌وره‌تر بوو. بؤیه‌ ترسه‌که‌ زو
ره‌وییه‌وه. به‌ خۆم گوت هر چۆنی بووه ده‌بی وینه‌و نیگاری ته‌و جووته
ته‌فینداره بجه‌مه سه‌ر کاغه‌ز، به‌ هه‌مان شیوه‌و حالته‌ی ته‌م ساتانه‌یانه‌وه
وینه‌یان بکیشم. ته‌م ته‌سه‌وردم به‌ لاره خۆش و روحنه‌واز بوو، له‌ تو وایه
گه‌ره‌که‌م به‌ نیگارکیشی، خۆم بکه‌م به‌ شه‌ریکی شادی و به‌خته‌وه‌ری وان.
ده‌مویست ته‌شق و قیان به‌ هه‌مان جوانی و شکۆدارییه‌وه که له‌ گۆرانیه‌که‌ی
دانیاردا هه‌بوو به‌رجه‌سته بکه‌م. به‌لام ته‌و دم پی‌ده‌کړی؟ هه‌ستم ده‌کرد چ له
ترساو چ له‌ خۆشیا هه‌ناسه‌م سواره‌بی. به‌ خۆش‌حالی و بریک سه‌رسامی ریم
ده‌کرد. منېش شادمان بووم. نه‌مده‌زانی ته‌م که‌لکه‌له‌وه ناره‌زووه له‌ ناینده‌دا
به‌ کوئی ده‌گات و چ سه‌ریه‌شه‌و کیشه‌یه‌کم بؤ چیده‌کات. له‌ دل‌ی خۆمدا
ده‌مگوت بؤ ته‌نجامدانی ته‌م کاره ده‌بی دنیا له‌ چاوی جه‌میله‌و دانیاره‌وه
بدینم. له‌ دل‌ی خۆمدا ده‌مگوت ده‌بی له‌م تابلویه‌دا گۆرانیه‌کی دانیار به
ره‌نگ بگپرمه‌وه، ده‌بی له‌م تابلویه‌دا ناسمان به‌ گه‌واله هه‌وران‌ه‌وه، ده‌شتی

پان بهرین، جاده‌یه‌کی دوورو دریژ، بهرجه‌سته بکه‌م، و ئەو جووته ئەقینداره، دەست له نیو دەست بهو جاده‌یه‌دا به‌رهو شوینیکی نادیار برۆن. به‌لام پینویستم به بۆیه بوو، باشه بۆیه له کوی بیتم؟ لهو گونده‌دا بۆیه نه‌بوو. له قوتابخانه‌که‌ش هیچ به‌سه‌ر هیچه‌وه نه‌ما‌بوو، و بۆیه‌ی لی نه‌ما‌بوو... دلنیا بووم که ئەگەر بۆیه‌م هه‌بی، له عۆیه‌ی ئەم کاره دیم...

من له‌م فکرو خه‌یالانه‌دا بووم که له پر دانیار گۆرانیه‌که‌ی بری و بیده‌نگ بوو. چونکه جه‌میله باوه‌شی پیدا کردبوو. به‌لام ئەم حالته له چه‌ند ساتیک پتری نه‌خایاند. جه‌میله له عاره‌بانه‌که خۆی هه‌لدايه خواری. دانیار که په‌شۆکا بوو جله‌وی ئەسه‌په‌کانی راکیشاو رایگرتن. جه‌میله به‌ده‌م په‌لمه‌ گریانه‌وه هاواری به‌سه‌ردا کرد:

- چیته؟ بۆ واقت ورم‌ماوه؟ ته‌مه‌شای من مه‌که ده‌ی خیرا به‌رهو گوند باژۆ.

ئه‌وسا سه‌رکه‌وته سه‌ر عاره‌بانه‌که‌ی خۆی، رووی کرد من و گوتی:

- ئەدی تو! بۆچی وا سه‌یرم ده‌که‌ی؟... خیرا سه‌رکه‌وه و باژۆ... ئۆف له دەست ئەنگۆ.

به‌خۆیشی نه‌یده‌زانی چ ده‌کات و چ ده‌لیت.. به‌ناچاری سواری عاره‌بانه‌که‌م بووم. پیره قامچیم له ئەسه‌په‌کان باداو به‌هه‌شتاو به‌رهو گوندم تاودان.

ده‌مزانی جه‌میله گیرۆده‌ی چ قه‌رقه‌شه‌یه‌ک بووه. به‌هه‌رحال می‌رده‌که‌ی لهو سه‌روه‌بهنده‌دا برینداری شه‌ر بوو، و له خه‌سته‌خانه‌یه‌کی ساراتۆف‌دا که‌وتبوو، و جه‌میله‌ش نه‌یده‌زانی که به‌و وه‌زعو حاله‌وه چ بکات و چاره‌نووسی ئەم ئەشقه‌ی چ ده‌بیته؟ به‌لام من نه‌مده‌ویست بری خۆم به‌م شتانه‌وه مژول بکه‌م. له خۆم بیزار بوو بووم. خۆ ئەگەر بمزانیبا که له مه‌ودوا ئیدی دانیار شیعوو

گۆرانی نالیته و جاریکی دی گویم له ده‌نگ و ئاوازی نایته، له‌وه بوو گله‌بیه‌کی زۆر له جه‌میله بکه‌م.

یه‌جگار ماندوو بووم. خوا خوام بوو زووتر بگه‌مه خه‌رمانگا‌که و خۆم به‌سه‌ر گیشه‌یه‌که‌دا بده‌م و که‌می‌ک به‌سه‌یمه‌وه و بری په‌شی‌وو په‌ریشانم کۆیکه‌مه‌وه. ئەسه‌په‌کان به‌یۆرغه ده‌رۆیشتن و که‌فه‌لی زه‌لامیان به‌رده‌وام شه‌پۆلی ده‌داو پیچ‌که‌ی عه‌ره‌بانه‌که له‌سه‌ر چه‌وو به‌ردی سه‌ر رینگا‌که ده‌خزین و هه‌ندێجار جله‌وی ئەسه‌په‌کانم له دەست به‌ر ده‌بوو.

که گه‌یشتمه خه‌رمانگا‌که، نیرم له ئەسه‌په‌کان کرده‌وه. خستمه‌ ئێر عه‌ره‌بانه‌که. ده‌مزانی دانیار ئەسه‌په‌کان بۆ پاوه‌نه‌که ده‌بات. ئیدی یه‌کسه‌ر پارم‌کردو خۆم دا به‌سه‌ر خه‌رمانیک کاوکلۆشدا و خه‌وتم.

به‌یانی له خه‌و رابوو. شادو به‌که‌یف بووم. بیرم هه‌ر له‌لای نیگارکیشی بوو. به‌خۆم ده‌گوت که ده‌بی وینه‌ی جه‌میله‌و دانیار له باوه‌شی ده‌شتیکی به‌ریندا بکیشم. جه‌میله‌و دانیارم به‌ وردی دینانه پیتش چاوی خۆم، هه‌زم ده‌کرد زۆر به‌ دروستی و ریک و هه‌کو خۆیان وینه‌یان بکیشم و بیانخه‌مه سه‌ر کاغه‌ز. وه‌کو بالنده‌یه‌ک وا بووم که فرینی به‌لاوه له هه‌ر کاریکی تر ئاسانتره. هه‌ستم ده‌کرد نیگارکیشی بۆ من ئاسانترین کاره، هه‌ر ئەوه‌نده‌م زه‌مه‌ته فلچه بگرمه ده‌ست و بۆیه‌ی دلخوازی خۆم په‌یدا بکه‌م. ئیدی کاره‌که ته‌واو بووه.

به‌هه‌شتاو به‌رهو روبره‌که نشیو بوومه‌وه، ده‌ست و چاوم شت و چووم بۆ له‌وه‌رگه‌که. هه‌ر ئەسه‌پکیان له سووچیکدا پینوهن کردبوو. پیم په‌ته‌ی بوو، پاژنه‌ی پیم قله‌شا بوون، که وینه‌جه ئاونگاویه‌که‌ی به‌رده‌که‌وت زۆری ئازار

دەدام، بەلام گویم ئەدەداپە. بەکەیف و خۆشحال بووم. بەپەلە دەپۆیشتەم و هەر شتییکم دەهاتە پڕی بە وردی سەرنج دەدا. هەتاو لەودیو چیاکانەو سەری دەرهیتنا بوو. گولە بەپۆژەیی کەنار روبارە کە دەیانروانیە هەتاو کە، دەتگوت شەیدای هەتاو و حەز دەکەن گزنگی هەتاوی بەیانی بنۆشن. کەمیی لەولاترەو ئەتاوی روبارە کە بە هەشتاوی دەپۆیسی و بە نیو چەرە بنجی پونگەو نەعناو وەنەوشەدا تیدەپەری. لە سەر خاکی ولاتی خۆم بووم و هەموو شتییکم بۆ من ناشنا بوو. پەرەسێلکان بەسەر سەرمەو دەفرین. خۆزیام دەخواست فلچەو بۆیەم پێی بوایەو هەتاو و شاخ و داخ و لەوەرگەو پاوان و روبارو گولەبەرۆژەکان و بنجە پۆنگەو نەعناو وەنەوشەکانم وینە بکیشایە. بەلام داوی ئەم گەشتو گوزارە، کاتی گەییەو خەرمانگاکە، دلم گیرا. چونکە جەمیلەم بە خەمباری بینی. دیار بوو شەوی تا بەیانی نەخەوتوو. چاوەکانی سوور بوو بوون. نە بزەیک بەسەر لیوانیەو بوو نە تاقەت و حەوسەلەیی هەبوو شتییکم بلی. داوی چەند چرکەیک کە ئورزومات، سەرپەرشتیاری کۆلخۆزە کە، بە سواری ئەسپ هات، جەمیلە پێی گوت:

- من ئیدی بۆ ویستگەیی قیتار نارۆم. ئەو عەرەبانە کەت بیدە بە نەفرییکمی دی. لە ئەمپۆژە ئیدی لە مەزراکەدا کار دەکەم یان لە هەر شوینیکی تردا کە تۆ بلی.

ئورزومات بەسەرسامی و سادەیی گوتی:

- خیرە، هیچ شتییکم بوو گیانە؟ زەردەوالەییە مەردەوالەییە پێوی داوی؟
- زەردەوالەییە حەدی نییە بە منەو بەدات... هیچم لێ مەپرسە. هەر ئەو یە کە گۆتم، ئیدی بۆ ویستگە نارۆم.

سەرپەرشتیاری کۆلخۆزە کە زانی بە جیدیەتی، بە شیوەییەکی نامیرانە گوتی:

- جەمیلە، من وای دادەنیم کە گویم لەم قسە بێ مانایانە نەبوو! بتهوی و نەتهوی دەبێ برۆیت بۆ ویستگەیی قیتار، و ئەمە چەندوچوونی ناوی، ئەگەر کەسێک عاجزی کردوێت، ئەزیهتی داوی پێم بلی تا ئەم داوی لە گیاندا بشکینم، ئەگەر شتی واش لە گۆری نیە، دەبێ برۆیت. دەبێ نان و تازووقە بگەییەنن بەرەیی شەر، نابێ سەربازەکانمان برسی بن، مێردەکەت سەربازەو پێویستی بە نانە.

هیچی دی نەگوت، قامچیەکی بە ئەسپە کەیدا کیشا و لەویندەر دورکەوتەو.

جەمیلە لە شەرم و حەژمەتا سوور هەلگەرا بوو. سەیریکی دانباری کردو ناهێکی هەلکیشا. دانبار خەریک بوو عەرەبانە کە لە ئەسپەکان دەبەست، گوپی لە هەموو گفتوگۆییەکی نیوان جەمیلەو سەرپەرشتیاری کۆلخۆزە کە بوو بوو. جەمیلە هەلۆهستەییەکی کرد، ئەوجا قامچیە کەیی بە عاریدی کیشا و بەرەو عەرەبانە کەیی پۆی.

ئەو رۆژە لە رۆژانی دی زووتر بارەکانمان تەحویل داو بە عەرەبانەکانمان بەرەو گوند وەرپێ کەوتین. دانبار بە هەشتاوی عەرەبانە کەیی داژۆت. جەمیلە پەشیو و پەرشان بوو، و ورتەیی لێو نەدەهات. دەشت و دەره کە لەبەر چاوم سەوزی و جوانیە کەیی جارانی نەبوو. لە تۆ وایە هەمووی وشک بوو وە سووتاو. لە خۆم دەپرسی کە بۆچی هەموو شتییکم و گشت شوینییکم تاریک و نوتەیک بوو؟ خۆ تا دوینییش جەو کەیی ئەو نەدە خەمناک نەبوو! تا دوینی

همه‌مووان شادو به كه‌يفو به‌خته‌وهر ده‌هاتنه به‌رچاو. جه‌ميله و دانيار شادو به كه‌يف بوون. وام هه‌ستده‌كرد ئهم بیره‌وهریهم به عه‌مراقم له بیر ناچی. كه‌چی ئه‌م‌رۆكه هه‌موو شتیك نقومی تاریکی بوو بوو.

كه گه‌ییشتیینه‌وه گوند، چووم بۆ ئه‌و شوینی‌ه‌ی كه كیژه قه‌پانداره‌كه فه‌رده گه‌مه‌كاني تیا له قه‌پان دده‌ا. قه‌له‌م و كاغه‌زیكم لی‌ی دزی و به هه‌شتاو به‌ره‌و خه‌رمانگاكه چووم. له‌سه‌ر خه‌رمانه كایه‌ك دانیشتم و كاغه‌زه‌كه‌م نایه‌ سه‌ر بیله‌دارینه‌یه‌كه و به ده‌نگی به‌رز به خۆم گوت:

- خودا یارت بی!... برۆ بزاقم چ کاری ده‌كه‌ی!

هیشتا له بیرم مابوو كه کاتی مندال بووم، با‌م ده‌بویست ئه‌سپ سواریم فی‌ر بکات، جاری یه‌كه‌م كه له‌سه‌ر زینه‌كه‌ی دانام و هه‌وساری ئه‌سپه‌كه‌ی دایه ده‌ستم. پیتی گوتم: "خودا یارت بی! برۆ بزاقم چ کاری ده‌كه‌ی!"

جا ئیستا به هه‌مان ئه‌و وشانه زاتم و به‌ر خۆ ده‌نا.

به قه‌له‌مه‌كه چهند خه‌تیکی خوارو خییچم له‌سه‌ر كاغه‌زه‌كه كیشا كه زۆر باش نه‌بوو. به‌لام به‌ره‌به‌ره ده‌ستم راهات و زاتم په‌یدا كردو کارامه‌یی پیویستم لاپه‌یدا بوو. وینه‌ی عه‌ره‌بانه‌كه‌م به ئه‌سپه‌كانه‌وه كیشا، دانيارو جه‌ميله‌م به‌سه‌ر عاره‌بانه‌كه‌وه وینه‌كیشا، جه‌ميله سه‌ری نابوو سه‌ر شانی دانيار، چوار دهوریان ده‌شتی پان و به‌رین بوو، ئه‌ستیران به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه دده‌ره‌وشانه‌وه.

به جۆری له کاره‌كه‌مدا نقوم بوو بووم كه نه هیچم ده‌بینی و نه هیچ ده‌نگو سه‌دایه‌كم ده‌ژنه‌وت. نازاتم چهند سه‌عات بوری بوو، له ده‌نگی جه‌ميله و هه‌خۆ هاتمه‌وه، سه‌یرم کرد به دیار سه‌رمه‌وه و ده‌ستاه‌وه ده‌لیت:

- له کوئی؟ خه‌ریکی چیت؟... چهند جارم گاز کردیت وه‌لامت نه‌دایه‌وه. خیراكه دره‌نگه، ده‌بی بکه‌وینه‌ی!...

به جۆری هه‌واسم په‌رت بوو بوو كه نه‌متوانی ئه‌و نیگاره وه‌شیرم. جه‌ميله په‌ره كاغه‌زه‌كه‌ی له ده‌ست وه‌رگرتم، نیگایه‌کی کردم و توره‌ بوو. له ته‌ریقی دا حه‌زم ده‌کرد كه عاره‌كه شه‌ق به‌ری و قوتم بدات. جه‌ميله هیشتا هه‌ر ته‌مه‌شای نیگاره‌كه‌ی ده‌کرد. فرمی‌سك له چاوانیدا قه‌تیس مابوو. به ئه‌سپایی گوتی:

- بچکۆل!... ئهم ره‌سمه بده به من... یادگاریکی باشه. ئه‌وسا كاغه‌زه‌كه‌ی دوو قه‌د کردو له به‌رۆکی نا.

به‌ره و گالیسکه‌کان چوین. كه‌وتینه‌ی. ده‌تگوت خه‌و ده‌بینم. ئه‌وه‌ی له‌زه‌ین و خه‌یال‌مدا بوو خه‌ستبوومه سه‌ر كاغه‌ز. له كانگای دل‌ه‌وه شاد بووم، ته‌نانه‌ت كه‌یفه‌كه‌رانه‌یه‌كیش گرتبوومی: هه‌ستم به غروور ده‌کرد! وامده‌زانی ده‌توام بيم به نیگارکیشی‌کی باش و هه‌رچه‌كه‌ ببینم و هه‌رچه‌كه‌م به خه‌یال‌دا بی‌ت، بیخه‌مه سه‌ر كاغه‌ز، نه‌ك هه‌ر به خامه، به‌لکو به بۆیه‌ی ئاوی و زه‌یتیش نیگارکیشی بکه‌م.

ئه‌و رۆژه‌ش دانيار وه‌کو هه‌میشه له پێش ئیمه‌وه ده‌رۆیی و خیراتر له جاران ئه‌سپه‌كاني داژۆت. ئه‌سپه‌کان به یۆرغه ده‌رۆیشتن. جه‌ميله‌ش به‌هه‌مان خیرایی ده‌رۆیی و به تاسه‌وه ده‌یروانیه‌ ده‌رو ده‌شته‌كه‌و ناو به ناو بزه‌یه‌کی ده‌که‌وته سه‌ر لیوان، له‌وه ده‌چوو هه‌ست به تاوان بکات. منیش پێده‌که‌نیم: ئه‌مه‌ خۆی له خۆیدا نیشانه‌ی ئه‌وه بوو كه نه له من و نه له دانيار توره‌ نیه،

ئەگەر داوا لە دانیار بکات گۆرانی بچرێ، بێگومان ئەمڕۆش دەبێ...
نەمدەزانی ئەو جووتە چ هزرۆ بیریکیان لە مێشک و خەیاڵدا.

ئەمجارە زووتر لە جارێ گەییشتینە ویستگە، ئەسپەکانمان شەلائی ئارەقە بوون. هەر وەستاین و نەووەستاین دانیار بەپەله کەوتە کارکردن و بارداگرتن، نەمدەزانی بۆ ئەوەندە پەلەیه. بەلام کاتی کە قیتارەکان دەکەوتنە رێ بە دەم کارەو هەلۆهستەیه کی دەکرد، لە فکراڤا دەچوو، و نیگای دەبڕییه ئەو قیتارانە کی لە ویستگە کە دوور دەکەوتنەو. جەمیلەش وەک بلیی بیری ئەو خۆیندییە، بە نیگا ئەو قیتارانە بەرێ دەکرد کە دەهاتن و دەڕۆیشتن.

داوای ئەوەی هەموو فەردە گەنەکانم برده عەمارە، جەمیلە دانیاری گازی کرد:

- وەرە!... نالی ئەم ئەسپە بەربووەو خەریکە دەکەوێ. یارمەتیم بدە با دەری بێنم.

دانیار دەستی ئەسپەکی خستە نیوان هەردوو ئەژنۆی، بە دەم تەمەشاکردنی جەمیلەو نالەکی دەرھێنا. جەمیلە بە ئەسپایی پیتی گوت:

- چیتە؟ یانی تێ ناگەیی من لە چ حالیکدام؟ یانی قاتی ئافەرەتە، هەر من لەم دنیا بەدا هەم؟... بۆ بە منەو گرتووتە؟...

دانیار چاوی لێ نەدەگواستەو، جەمیلە ناھێکی هەلکیشاوتی گوتی:

- بۆ من زەحمەتە، ئاسان نیە.

دانیار بە ئەشقەو تەمەشای دەکردو زۆر بە ئەسپایی شتیکی گوت کە من گویم لێی نەبوو. ئیدی بە پەلە بەرەو عارەبانەکی رۆیی؟ بە دەم رێو یاری بە

نالە کە دەکرد. سەرم لەم رازو نیازەییان دەرنەدەکردو نەمدەزانی چ تەگبیرۆ ئۆنیکیان لە ژێر سەردایە. لە خۆم پرسی: "بۆچی جەمیلە دەلیت بۆ من زەحمەتە، ئاسان نیە؟ بۆچی دەلیت چما قاتی ئافەرەتە، هەر من لەم دنیا بەدا هەم؟ چی زۆرە ئافەرەت زۆرە، ئافەرەتی لە من باشتر زۆرە. ئەو جووتە چ بیرو خەیاڵیکیان لە مێشکدا یە؟"

داوای ئەوەی جەواڵە گەنەکانمان گەیانە عەمارە، دەمانویست بە عارەبانەکانمان بکەوینە رێو بۆ گوند بگەرینەو کە سەربازێکی ئاسیودیدەیی جەنگمان بینی. پالتۆیەکی کۆنی رەنگ کالەو بووی بە شانەو بوو، کۆلە پشتییەکی بە کۆلەو بوو. بە دەنگی بەرز گوتی:

- ئەرێ هیچ کەسیکی خەلکی گوندی کورکوریو لێرە هەیه؟
چومە پێشەو و گوتم:

- من خەلکی کورکوریوم.

لە دلی خودا گوتم دەبی ئەم سەربازە کی بی.

سەربازە کە پرسی:

- لاوژۆکە!... تۆ لە کام تیرەو مالباتی؟

دەمویست وەلامی بدەمەو کە ئەو سەربازە بە دەم رێو بۆ لای من چاوی بە جەمیلە کەوت، هاتە پێشترەو. جەمیلە ناسییەو و هاواری کرد:

- کەریم! ئەمە تۆی؟

- جەمیلە! هاوشاریە ئازیزە کەم!... بە خوا رێکەوتیکی باش بوو کە تۆم بینی.

سەربازە کە بە هەردوو دەست دەستی جەمیلە و گوتی:

- به خوا ریکه وتیکی باش بوو. من بویه لیږه له قیتار دابه زیم تا به لکو تو
یان یه کیڼک له خه لکی لای نیوه ببینم. من و سادق له یهک نه خو شخانه دا
بووین، من زووتر چاک بوومه وه. سادق رهنګه یهک دوو مانګی دی یان زووتر
مه ره خهس بی. که لیکندی جیا بووینه وه پیمګوت: نامه یهک بؤ ژنه که ت
بنووسه من بؤی ده بم... فرموو ته مه نامه که یه. نامه که ی سادقی، که له
شیوه ی قه زمه نوو شته دا ده ق کرابوو، دایه دهستی. جه میله نامه که ی
وهر گرت و له شهر ما سوور بووه وه. ژیرا و ژیر ته مه شای دانیاری ده کرد.
دانیار، که زور دوور له و نه وه ستا بوو، ده نګی که ریمی به باشی ده ژنه وت،
به و په پری ناو میدی چاری پری بووه جه میله.

له م کاته دا چهنده که سیټک له هاوشاریانی که ریم که له و ناوه بوون،
ناسیانه وه و ته وانی تریان ناګا دار کرده وه و کومه لیک له دهری خر بوونه وه،
که وتنه پرسیار له وه زو و حالی ته و خزم و که سوکارو ناشنایانه یان که له
شهر ګه بوون. به لوم بهر له وهی که جه میله خودا حافیزی له که ریم بکات،
دانیار خو ی پینه گیرا، سواری گالیسکه که ی بوو و به چوار ناله له ویستګه که
دهر چوو. هینده به خیرایی رو یی له دوا ی خو یه وه ګه رده لوولیک ی هه ستاند.
ته و چهنده که سه ی که له و ناوه بوون به سه رسامی ته مه شایان ده کرد و له
یه کتریان ده پرسی: "چ خیره؟ بوچی ته م کوره له پر شیت بوو، به غار دان
رو یی؟"

من و جه میله له لایه که وه وه ستا بووین، و ته مه شای عه ره بانه که ی دانیار مان
ده کرد که به و خیراییه له نیمه دوور ده که وتوه وه. جه میله تیا مابوو،
نه یده زانی چ بکات. پیم گوت:

- با خیرا برۆین به دووایدا!

جه میله به پهستی گوتی:

- تو خوت برۆ، به ته نیا برۆ، واز له من بیته!

ته مه یه که مجار بوو که لیکندی دابریین و به ته نیا برۆین. دنیا ګهرم بوو،
سه رو چاوی ده سووتان دین. زه وی له ژیر تیشکی هه تا ودا وه کو ته نور ده ګرا،
ده ګل زه رده په پری نیوارده ا ګه یشتینه هه ورازه که. ده قی ګه رما به ره به ره
ده سکا. هه تا و هه ر ساته ی به ره نګی ده یواندو هیدی هیدی له چیاکان ناوا
ده بوو. به لوم له دوا ده مدا که هیشتا له دم کهل بوو، ګه واله هه وره
په رته وازه کانی به ره نګین نارنجی و نه رخنه وانی ده ره نګان. ګه واله هه وره کان
سات به سات چتر ده بوون. بایه کی توندی ده هات و ګه رده و خاکی ده شت و
بیابانه که ی به ګر ته سپه کاند ده کرد، یاله کانی به ملا و به ولادا ده خستن و
بنجه بوخوشکه ی له ریشه وه ده ر دینا و ده ګل خویدا ده پیرد. هه واکه ی هه وای
باو پوران بوو. له دلی خودا ده مګوت: "تو بلتی بیاری؟"

هه ستم به ته نیایی ده کرد. دلّم ته نګ بوو. به خوت و خو رایی قامچیه که م
به سه ر سه ری خو ما باده دا تا ته سپه کان خیرا تر برۆن. بالنده و می شه سی و
هوه دره کان هه راسان بوو بوون و په نایان وه بهر چال و په نا و په سیران ده برد.
هه ندی چار له ده شته کاک ی به کاکییی که دا بنجه رووه کی سه حرایی غه ریم
ده بینی که به دم ګه رده لوول و ګر با وه لوولیان ده خوارد، پیمو ابو ره شه با ته و
بنچکانه ی له ده شته کانی کا زاخستانه وه بؤ نی ره هی نا بوو. نی دی له
سه رانه ری ده شته که دا بالدار نه بوو بال ببزوی. له تو وایه ده شته که له تا و
ګه رمای روژ هه راسی لی هه ل ګیرا وه و ده می بؤ باران کرده و ته وه.

كاتى گەيشتمە گوندى دىنيا تاريك بوو، بىدەنگى بالى بەسەر ھەموو شوپىنىڭدا كىشا بوو. دانيارم لە خەرمانگاگەدا نەبىنى، لە پاسەوانەكەم پىرسى، ۋەلامى دامەۋەو گوتى:

- دانيار رۆيى بۆ سەر روبرەكە، ئەوانى دىكەش ھەموو چۈنەتەۋە بۆ مالى خۆيان. دىنيا زۆر گەرمە، پىيا ھەناسەى بۆ نادى. ۋا چاكە تۆش برۆيتەۋە بۆ مالىھەۋە بەيانى بگەرپىتەۋە.

ئەسپەكەم بۆ لەۋەرگەكە بردو لەۋىندەرەۋە چووم بۆ سەر ئەو گىردەى كە روبرەكەى بە بناردا دەرۆيى. دەمزانى كاتى كە دانيار دلى دەگىرى بۆ كوى پەنا دەبات. رىك لەو شوپىنەدا كە مەزىندەم لىسى دابوو دىتمەۋە، ئەژنۆكانى مەحكەم گرتبۈنە باۋەش و سەرى نابوۋە سەر ئەژنۆي و گويى بۆ ھاژە ھاژى روبرەكە ھەلخستبۈو.

دەمويست بچم لەلايەۋە دانىشم و قسەى دەگەل بگەم و دلى بدەمەۋە، بەلام ژىوان بوومەۋە. بە چ زمانىك دەمتوانى دلى بدەمەۋە؟ گەرەمەۋە بۆ خەرمانگەكە، لەسەر خەرمانە كايەك بە پشتدا راکشام و چاوم برپىيە ئاسمانى تاريك و بە ھەور. بىرم لەۋە دەكردەۋە بۆچى دەبى ژيان بەم رادەيە ئالۆزو نامەفھوم بىت؟

جەمىلە تا ئەو كاتە نەگەرپابوۋە، نەمدەزانى كىۋە چوۋە؟ ھەرچەندە فرە شەكەت بووم، خەوم لىپنەدەكەوت. لە دوورەۋەو لەسەر چىياكانەۋە ھەورە بروسكە دەدرەوشايەۋەو گرم ھۆرى ھەوران لە چىيا دۆل و دەرۋ دەشتاندا دەنگى دەدایەۋەو دياربوو كە لەو بەر باران دەبارى.

دوای سەعاتىك دانيار لە گىردەكەۋە ھاتە خوارى. ۋىل و سەرگەردان بە خەرمانگاگەدا دەسوراپەۋە، لىرەۋە بۆ ئەۋى دەرۆيى. ناو بە ناو تەماشايەكى رىگاگەى دەكرد، رەنگە چاۋەرۋانى جەمىلە بووبى. سەرەنجام ئومىد بر بوو، ھات لەسەر خەرمانە كايەك بە پشتدا پال كەوت. تەمەشاي تاريكەيەكەى دەكرد. لە دلى خۆدا دەمگوت كە دانيار چىتر لەم گوندەى ئىمەدا نامىنى، چونكە دەزانى كە سادق بەو زووانە دەگەرپىتەۋە. بەلام دانيار كويى ھەيەۋ، دەيتوانى بۆ كوى پروات؟ كاپرايەكى تەنياۋ بىكەس بوو. بەرە بەرە شەكەتى بەسەرما زال بوو. پىلۆي چاۋام قورس بوون و ھاتنەۋە يەك. گويىم لە دەنگى پىچكەى عارەبانەيەك بوو كە لە ئىمە نزيك دەبوۋەۋە.

نازانم چەند سەعات خەوتبووم، ھەستم كىرد لە شوپىنىكەۋە پرژە ئاوم بەر سەرۋچاۋ دەكەۋى. ھىشتا گىژ بووم. دىنيا ھەر گەرم و غناك بوو. وردە وردە ۋەناگا ھاتمەۋە، سەيرم كىرد جەمىلە دەستەسپىكى بە دەستەۋە بوو، جار جار بە مەبەستى خۆ فىنىك كىردنەۋە دەمۋچاۋ و گەردنى پى تەر دەكردو ھەندىجارىش دەستەسپەكەى لە نىۋ ھەردوو دەستىدا دەگوشى و بىتەۋەى ناگاي لى بى، پرژە ئاۋەكەى بەسەرۋ چاۋى مندا دەپرژا. خۆم كىردە خەو.

دېتم جەمىلە رۆيى و لە پال دانياردا دانىشت و بە ئەسپايى پى گوت:

- دانيار، نەمتوانى بى تۆ ھەلېكەم.

ئىدى گويىم لە ھىچى تر نەبوو. خامۆشى بالى بەسەر ھەموو شوپىنىڭدا كىشا بوو. ھەندىجار لە دوورى دوورەۋە دەنگى ھەورە گۆلە دەھات... ديسان خامۆشى بالى بەسەر دىيادا كىشا. لە پىر كەستەكىك كەوتە

رووباره كەوۋە بۆ چەند چىركەيەك بېدەنگىيە كەي شەلقاند... دۋاي چەند دەقىقەيەك دووبارە گويم لە جەمىلە بوو كە دەيگوت:

- ھەر من خەتابار نىم، تۆش خەتات ھەيە.

شۆقى بروسكەيەك ئاسمانى رووناك كىردەو، لەبەر رووناكى بروسكەكەدا لايەكى رووى جەمىلەم بىنى. جەمىلە دەپروانىيە دەورويەرو ئەو ناوھى تاقى دەكردەو. لە دانبار نىكتىر بوو. خۆى بەسەريا دا ھەردوو شانى لە نىوان ھەردوو دەستى دانباردا دەجولان، ئىدى لە نىكى ئەو دەو لەسەر خەرمانە كايەكە نووست.

گۆبەيەكى گەرم لە دەشتەكەو ھىرە دەھات، ھەندىچار لوولى دەخواردو خۆى بە ديوارى شېرە كايىنە دارىنەكەي نىكى خەرمانگاگەدا دەكىشاو لەويە دەھاتو لە خەرمانە كاكانى دەداو لەگەل خۆيدا دەيىرد. جارىكى دى شىخەي ھەرە تىشقىيەك بەرز بوو دەو بىلاچەيەك ئاسمانى رووناك كىردەو. گۆبەكە بوو بە تۆفان. تۆفان لە ھاوتىندا ھەم ترسناكەو ھەم خۆشە.

گويم لە جەمىلەيە كە بە ئەسپايى دەلئيت:

- موويەكى قزى تۆ بە ھەموو دنيا ناگۆرمەو. سادق ناتوانى وەكو تۆ خۆشى بويم. نامەكەيم خويندەو. وەكو ھەمىشە لە كۆتاييدا دوو وشەي نووسى بوو كە سالاو بە ھاوسەرەكەم بگەيەنن. من ئەم جۆرە خۆشەويستىيەم ناوى، ئىدى لۆمەكاران چ دەلئىن با بىلئىن. بەلام من حەزەكەم دلدارەكەم، خۆشى بويم، بپەرستى، بە ھەموو دنيا نەگۆرئىتەو... عەزىزەكەم!... نايەلم بە تەنيا لئىرە بۆيت... دەمى بوو چاوپروانى پىاويكى وەكو تۆ بووم

كە ئاشقم بىي... رىك لە كاتى خۆيدتا ھاتىت، دەلئى زانيوئەتە كە چاوپروانى تۆم!

ناو بە ناو ئاسمان بىلاچەيەك دەداتو دنيا رووناك دەكاتەو، لە تو وايە لە ئاسمانەو رادەخوشىتو خۆى بە روباكەدا دەكات. ھەستەم بە دلئىپە بارانى درشت لەسەر رووم كىرد. باران بەسەر خەرمانە كاو قرشەدا دەبارى. بارانەكە توندترى كىرد. باوبۇران ناوتىتەي يەكتىر بوو بوون. گويم لە دانبار بوو بە ئەسپايى و لە بن لئوانەو ناسكتىن وشەي بە گويدا دەداو دەيگوت:

- جەمىلەكەم!... جەمىلەيە من!... نازىزەكەي دلئم!... منىش لە مئىزە خۆشم دەويى، لە سەنگەرىش دابووم ھەر خەوم بە تۆو دەبىنى، دەزمانى خۆشەويستەكەم لە ولاتى خۆمدايە، خۆشەويستەكەم تە نيا تۆيت!... دەي رووم تىبىكە با چاوانت بدينم!

ناوى جەمىلەيە بە زمانى كاذاخى دەبىرد، ناوى جەمىلەيە بە زمانى قەرغىزى دەبىرد، ئەگەر زمانىكى دىكەي زانىبا، "جەمىلەكەي من"ى چوون ئاشقان بەو زمانەش دەبىرد. جەمىلەش ئەوھى دەيوست. باوبۇرانەكە توندى كىردبوو. لىسادى سەقىي كايىنە دارەكەي ھەلئەكەندبوو، و لە كەنار خەرمانگاگەدا وەكو بالئى بالئەدەيەك بەرزو نزم دەبوو. بارانەكە توندى كىردبوو، و دەشتو دەرە وشكو تىنووەكەي پاراو دەكرد. ئاسمان لە تروپكى چىپاكانەو بىلاچەي دەداو گىرم ھورى ھەورو ھاژەي با بۆ ساتىك ئارامى نەدەگرت.

من لە نئو كۆمە كايەكەدا نكوم بوو بووم تەنانەت لەو ھەراو ھەنگامەي باو بۇرانەشدا گويم لە دەگى دلئى خۆم دەبوو. وەكو نەخۆشىك وابووم كە تازە

لە جیگا هەستاییتەوهو هەست بە خۆشی بکات. باو بۆران دەستبەردارم نەدەبوو. بەلام من لە نیوان خەو و بیداریدا بووم لە گەرمەى هەراو هەنگامەى ئەو باو بۆرانەشەوه چپە دووی ئاشقانى جەمیلەو دانیارم دەژنەوت.

هاوین بەرهو کۆتایی دەچوو، پاییز بەرپۆه بوو. بۆنى بۆغۆشکە ئاسمانى پىر کردبوو. نەمدەزانى پاییزی ئەو سالە چى پێیەو بە چ بویەرو رووداوانىك ئاوسە؟ لە بیرى هیچ شتێکدا نەبووم، تەنانەت بىرم لە سبەيش نەدەکردەوه.

ئەو پاییزە، دواى دوو سال دابرا، دووبارە چومەوه بۆ قوتابخانە. عەسران هەندىجار دەچوم بۆ سەر گەردەکەى کەنار روپارەکە. هەندىجار لە گۆشەىەکی ئەو شوینەى کە جارێ خەرمانگا بوو، و ئیستا چۆل و هۆل بوو. دادەنیشتم و نیگارکیشیم دەکرد. لەویدا یەکەمین تابلۆى زەیتی خۆم کیشا کە بە دلى خۆم زۆر باش نەبوو. پىم وابوو خەتای بۆیەکانە، بۆیەى باش نەبوون، بۆیەى باشم لەبەر دەستدا نەبوو. بەلام وا دیاربوو عەیبى کارەکە لە شوینىکى تر نەبوو. چونکە لەو رۆژانەدا تەنانەت بۆیەى چاک و خراپم لىکدى جیا نەدەکردەوه! سالانىك لەوه دوا کە بۆیەى باش و پەسندم لە تیویى چکۆلەى کانزاییدا بىنى، ئەوسا بۆم بە دیارکەوت کە ئەم بۆیانە لە کوى و ئەوانەى ئەوسا لە کوى!

مامۆستاکانى قوتابخانەکەمان پىيان دەگوتم کە نیگارکیشى هەوانتە نیە، هونەرە هونەر، دەبى زەحمەتى لە پیناودا بکیشى و بخوینى و وردەکارىیەکانى فیر بى. بەلام لەو سەرۆبەندەدا چۆن دەمتوانى بۆ شار برۆم و لە هونەرخانەى کدا نیگارکیشى فیر بىم؟ براىەکانم لە شەرگەدا بوون و هیچ هەوالىکمان نەدەزانىن. دایکم قایىل نەدەبوو کە تاقە کورەکەى، خۆى گوتەنى تاقە پیاوی راستەقینەى مالباتەکە بۆ فیربوونى نیگارکیشى بۆ شار بنىرى.

خۆئېشىم زۆر دۆلم پېئو نەبوو پايىزى جوانى گوندەكەمان بە جېيېئلم و بۆ شار بېرۆم.

پايىزى ئەو سالە، لە سالانى پېئشو جوانتر بوو. رەنگە جۆراو جۆرو عەنتىكەكانى سروشت، سىحرو ئەفسوونىكى دلگىريان هەبوو. كاتى كە دەچومە سووچىكەو تا نىگارېكى سروشت بکېئشم، كە تا چاو برى دەکرد هەر جوانى و جوانى بوو، حایر دەمام و زياتر بۆم دەردەكەوت كە دارو بەردى ئەو خاك و ولاتەم چەند لە لا شىرینە.

وهرزى پايىز بوو، ناوى كوركوربو كەمى كوردبوو، خەنەتيفك بەردى كەنار روبارەكەى داپۆشى بوو. سەرماى زوو رەس، بەرەبەرە گەلای دار بىهەكانى دەوهراند، بەلام سپىدارەكان هېشتا گەلا زەردەكانيان پېئو مابوو.

لە درزى سەرورى چادرو خېئوئە بۆرەكانى شوانانەو دەوگەئىكى شىنباو بەرز دەبووئەو دەچوو بە ئاسماندا. جوانووى لەرو لاوز، لە پوانەكاندا بەدووى ماینەكاندا غارىيان دەداو دەيانخيلاند. مەرپو پەزان بەرەللاى نېئو پەريزان كرابوون و جى سى چوارپېيان بەسەر كوئېرە رىگاكانى دەشت و بىبابانەكەو نەخش بوو بوو.

هېشتا هەولئى پايىز بوو كە لە پر دنيا ساردى كردو هەوران بەرى ئاسمانيان گرت. هەندىجار باران دايدەكردو بۆ چەند سەعاتىك بەردەوام دەبوو. ريش سپىيانى گوند پېئشىنى ئەوئەيان دەكرد كە ئەمسال زووتر لە سالان بەفر دەكەوئى. بەلام هەندى رۆژ دنيا خۆش و ئاسمان ساف دەبوو. دەمەو ئىوارانى يەكئىك لەو رۆژە خۆشانە چووم بو كەنارى روبارەكەو لە بن دار بىهەكدا، لەو ئاستەدا كە روبارەكە تەنك دەبووئەو، دانىشتەم و چاوم بېيە ئاوه پەوانەكە.

دەمەو ئىوارەهەكى درەنگ، لە بولئەلەى خۆراوادا، دوو نەفەرم بىنى كە لە بوارەكەيان داو بەرەو ئەوبەرى روبارەكە رۆيىشتن. زۆريان لىئو دەور نەبووم. هەردوو كيانم ناسىبەو، جەمىلەو دانيار بوون. دانيار پالتۆيەكى كۆنى سوپايى كۆنى لەبەر بوو، جووتى چەكەمى كالهەو بووى لە پيدا بوو، و كۆلە پىشتىيەكى بە كۆلەو بوو. جەمىلە سەرپۆشىكى سپى بەسەرەو بوو، كراسىكى گولدارى لەبەر كوردبوو، كۆلوانەهەكى گەرەى بە شانیا دابوو و بوخچەهەكى گچكۆكەى بە دەستەو بوو. بە جووتەو بەدەم رىئو قسانيان دەكرد، تا گەيىنە بارىكە رىگايەكى نېئو دۆلەكە نىگام لى نەگواستەوئە. نەمدەزانى چى بکەم. بانگيان بکەم؟ دەنگم دەرنەدەهات. هەناسەم سوار بوو بوو. هەتاو كە لە كەل ئاوا بوو بوو، دوا تيشكى خۆى لە بەرۆكى هەورەكان دەدا. دنيا بەرە بەرە تارىك دەبوو، و جەمىلە و دانيار بەرە دوو پىانى هېئى قىتاران دەرپۆيشتن. بۆ تاقە جارىكيش ئاورپان لە گوندەكە نەدايەوئە. دواى ئەوئەى كوئېرە رىيەكەيان برى، گەيىنە دەوئەنە جارپىك و كەوتنە نەدووى و لە چاو ون بوون.

نەمدەتوانى لەوئەى پتر قروقەپ دانىشم، غارم داو هاوارم كرد:

- جەمىلە!... هۆوو!...

بانگەكەم لە قولايى دۆلەكەدا دەنگى داىهەو:

- جەمىلە!... هۆوو وو!...

جارپىكى دى، تا زارم گرتى بانگم لىكردن. هېچ وەلامىكيان نەبوو، بە تەنكاوئىكى روبارەكەدا پەريمەوئە ئەوبەرەو بەرەو دۆلەكە كەوتە غاردان، سەراپام تەر بوو. هېئندە پەشىئو پەريشان بووم كە لاقم چوو بە چالئىكداو

تەپ كەتەم بە عارىدا . ھەر بە دەقەو ۋە بېتەو ۋە سەر ھەلپەم دەستەم بە گريان
كرد . تارىكى بالى بەسەر دىيادا كېشا بوو ، بە دەم گريانەو ۋە جەمىلەم گاز
دە كرد :

- جەمىلە! ... جەمىلە! ...

كەس ۋە لامى نە دە دامەو . كەسك نە بوو ۋە لام بەداتەو . باشتىن دۆستام
لېم جودا بوو بوونەو . لەو دەمەداو لە پرىكا بۆم دەر كەوت كە ناشقو
شەيداي جەمىلەم ، ۋە جەمىلە يە كەمىن ئە شقى مېرد مندالى من بوو .

ھېشتا بە دەقەو لەسەر عار دەكە ۋە تەبووم ۋە ھېچ بە نىياز نە بووم ھەستەم .
جەمىلەم دانبار كوت وپىر ۋە بەبى خەبەر لېم دابرا ، بى خەبەر بەبى ماللاوايى
لېم جىا بوونەو . بەلام ھەر لەو دەمەدا بوو كە خەياللاتى قۇناغى
مندالىتەتەش ماللاوايى لە من دە كرد .

دواي سەعاتىك بەو تارىكىيە رىنگەي مالىم گرتەبەر . ھەوشە كەمان پىر بوو
لە خەلكى ، ھەراو ھەنگامە يەك بوو ئەوسەرى دىيار نەبى . چەند كەسك
حازرو نامادە بەسەر ئەسپەو بوون . عوسامم لە نىوياندا ناسىيەو . مەستى
مەست بوو ، بەسەر ئەسپەكە يەو ۋە خۆى دەنواندو لا لا مووى دە كرد . لە پىر
دابەزى . پىر بە زار ھاوارو ھەرەشەى دە كرد :

- خىرا با بىرۆين بە گريان بىنەن ! لە ھەو ۋە لەو دەمزانى ئەم كچە تىو ھەلەو
ھەرزەيە ، ئەم سووك ۋە سەلېمە ئابرووى تايغە كەمان دەبات ، ئەگەر بىگرم بەم
دەستانەى خۆم دەى خنىكىنم ، نايەلم بەسەر دىياو ۋە بىنەن . خواي دە كرد
ھەنگى دادگا حوكمى ئىعدامى دەدام ، باكم بە حوكم ۋە ئىعدام نىە . نابى بىلەن
ھەر ھەردە گىلى بىتو ژنانى گونەدە كەمان لە خىشتە بەرى ۋە پەدووى بخت .

ئەگەر ئەو ھەتتو ۋەم بەردەست دەكەوى ، پارچە پارچە دەكەم . خىرا كەن
بابكەو يىنە رى! ... لە وىستگەي قىتارەكە بى ، لە كىتو دۆلان بى ، لە ھەر
شوىنى بى ، لە بنى ئەرزىشدا بى بە گريان دىنەن ، بۆ كوى دەچن !

مات ۋە ھەيران تە ماشام دە كردن ، سەيرم كرد سوارەكانو لە پىش
ھەمويانەو ۋە عوسمان ، بە چوارنالا بەرەو وىستگەي قىتارەكە رۆيىشتن ، بەرەو
يە كانبرى دوورپانى ھىلى ئاسن نارۆن . ئىدى خەيالىم ئاسوودە بوو ، چونكە
جەمىلەم دانبارم بىنى بوو كە لە دوو رىانەكەى ژوور ئاوايىەو ، بەرەو
شوىنىكى نادىار كە نەمدەزانى كويىە دەرۆيىشتن . ئەو نەندە عاجز بووم كە
نەمدەزانى چىبەكەم . چوومە ژوورەو ، خۆم خزانە كوئىكەو ۋە پۆستىنەكەى
باجم بە خۆمدا داو جەلوم بۆ فرمىسكان شل كردو بگرى ئەما گريان !

بۆ سبەينى ھەلاتنەكەى جەمىلەم دانبار بوو بە داستان ۋە كەوتە سەر زاران .
ھەر كەسەو لە ناشىكى دە كرد . ژنانى گوند لە سووچىكدا كۆبوو بوونەو ھەر
ژنەو بە زمانى جەمىلەم سەر كۆنە دە كرد .

- ئەسلەن ئەم كچە زەرەيەك ئەقلى نەبوو ! ئەم مالباتە باشەى بەجى ھىشتو
رۆيى . بۆ كويش ؟ ... پەدووى كەسكى بەدبەختو بى پەنا كەوت . بە خۆى
لە قەى لە بەختى خۆى دا ! ..

- نازام ھەزى لە كويى ئەم كوپە كرد ؟ ئەم كوپە چ شتىكى ھەبوو وا
جەمىلەم بە دووى خۆيدا بكىش كردو بردى ؟ ... تەنيا شپە پالتويەك
جووتى چەكەمى دپاوى كون كونى ھەبوو !

- برسیتی و دهر به ردهری گالته نییه. هه موو چهنه رۆژنیکه و جه میلیه و نه ناگادیتنه وه. ههنگی تیده گات چ ناماقولیه کی کردووه، به لām دواى تری خه پشه ی بری.

- خۆ سادق پیاوینیکی باش بوو، سوار چاکینیکی باش بوو، خانه ولانه ی هه بوو، مال و دارایی هه بوو. باشه جه میلیه ئەم کاره ی بۆچی کرد؟

- ئەدی خه سووی بۆ نالیتی؟ گه وهه ریکه له و گۆره، هه موو دنیا بگه رپی خه سوویه کی وا باش نابینییه وه. ناخر بۆچی ئەم کیزه نه فامه خۆی خسته ئەم چاله وه؟ به دهستی خۆی گۆری خۆی هه لکه نه، له پیناوی هیچش!

تاقه که سیک که له سه رانسه ری گونده که دا لۆمه ی جه میلیه ی نه ده کرد من بووم. راسته دانبار جگه له شره پالتۆیه ک و جووتی چه کمه ی کۆن هیچی تری نه بوو، به لām خاوه نی روحیکی مه زنو ته بیعه ت و نه فسیکی به رز بوو، و دل به سته و ناشقی جه میلیه بوو. ته سه وری من وابوو که ئەو جووته پینکفه به خته وه ده بن. به لām به زه بییم به دایکما ده هاته وه، چونکه ده گه ل ره قینی جه میلیه دا، ته واو دا که وتبوو، ئەو شادی و رهنگ و رووه ی جارانی نه مابوو، به جاری وره ی به ردا بوو. به دزییه وه ده گریا، فرمی سکی ده پشت. با وه ری نه ده کرد قیان و نه شق بتوانی دابو نه ریتی کۆن و یاساو ریسای باو تیک بشکینی. دایکم به ته وا وه تی که سیره بوو بوو. تا ئەو کاته هه رگیز نه م دیتبوو دایکم داوا له که س بکات داوی بۆ به ده رزییه وه بکات، به لām رۆژنیک که له قوتابخانه هاته وه سه یرم کرد دایکم ده گری و دهستی ده له رزی. به و حاله وه ده رزی و داوه که ی دایه دهستی من و نا هیکی هه لکیشاو گوتی:

- ها ئەو داوهم بۆ پیوه بکه... دلّم به حالی جه میلیه ده سووتی. لی ره رۆیی و دهر به دهره به ده بخت بوو. ژنیکی باش بوو، چه ندّم حه زده کرد رۆژی له رۆژان بیی به که بیانو ی مالبا ته که مان. نازانم بۆچی به ئیمه رازی نه بوو، بۆچی رۆیی؟ نازانم لی ره له چی که م بوو، ماندوو ده بوو؟ نازانم.

هه لچوو بووم، خه ریک بوو ده ست بکه مه ملی دایکم و هیوری بکه مه وه، دلّی بده مه وه هه موو شتیکی له سیری تا پیازی بۆ بگنیه مه وه، به لām باش بوو که ئەم کاره نه کرد. ئە گه ر به دایکم بگوتایه دانبار گه نجیکی باشه و ئەو جووته پینکفه به خته وه ده بن، بیگومان لیم ده ره نجا. هه سستی به وه ش ده کرد که من ناگام له هه موو شتیکی هه بووه له م مه سه له یه دا ها وده سستی جه میلیه بووم.

دواى دوو سی هه یقان سادق بۆ گوند گه راپیه وه. خه مبارو په شیو بوو. به لām خۆی له گیلی ده دا، هه ندیجار په نای وه به ر مه یگوساری و مه سستی ده برد، و ده رده دلّی ده گه ل عوسماندا ده کرد:

- رۆیی چش. ها کا هه والی مه رگی بلا و بووه وه. گونده که مان پره له کیژی جوان. تالینی قزی هه ر یه کیکیان سه دی وه کو جه میلیه دینی.

عوسمانیش ها و خه می ده گه ل ده کرد:

- راسته! به لām من داخی ئەوه ده خۆم ئەو هه تیوه به ره لالییم به رده ست نه که وت، ئە گه ر به ر ده ستم که وتبا ورگم هه لده ده ری. دواى کوشتنی ئەو، جه میلیه به قز ده به ست به کلکی ئە سپه که مه وه و تامه یدانی گونده که ی خۆمان رامده کیشا... وا ته سه ور ده که م به ره و باشوور رۆیی بن. له وی مه زرا په موو زۆره، بیگومان له مه زرایه کی ئەو تینه ده را کاری لۆکه چنی ده که ن.

له وده شه چووبن بۆ كازاخستان... ئه و هه تيوه فيري ئه و جوړه بهرهللايييه. له هه موو ته مه نيا هه ر ده به دهر بووه... به لام هه موو ئۆينه كه له ژير سهري ئه م جه ميله هيچ و پوچه دا بووه... ئه گه ر بهر ده ستم ده كهوت!...

قسه كاني عوسمان زوري قه لس ده كردم. ده مويست ليبي راپه ريم و بلييم بيرته روژه كه كه دروينه ي وينجه مان ده كرد چيت به جه ميله ده گوت و ده سته بهرداري نه ده بوويت، و جه ميله چوون هاواري به سه را كرديت، ته ريقى كرديته وه و ئابرووى برديت؟... له بيرته عوسمانى توږي؟... هه ي سووكى نه فس نزم...

روژي له ماله وه دانيشتبووم و ديمه نيكي سروشتم بۆ ديوارنامه ي قوتابخانه كه مان ده كيشا. دايمك سه ر قالي چيشت و ميشت بوو. جگه له ئيمه كه سى تر له ماله وه نه بوو، له پر سادق وه ژوور كهوت. په نگ به روويه وه نه ما بوو. ده سته كاني ده له رزين و گري تووره يي له هه ردووك چاوى ده بووه وه. به بۆله بۆل به ره و لاي من هات و په ره كاغه زيكي خسته بهر ده مم و گوتى:

- بلي بزاتم، تو ئه م په سمه ت كردوه؟

حاير مابووم، روانيمه نيگارى سه ر په ره كاغه زه كه. ئه مه يه كه م په سمى من بوو، په سمى دانيارو جه ميله م كيشا بوو. نازاتم چوون ئه م كاغه زه كه وتبووه ده ستي ئه و. نه مده توانى حاشاى لييكه م. سادق به قامك وينه كه ي دانيارى نيشان دام و پرسى:

- ئه مه كييه؟

- ئه مه دانياره

سادق پيى به عاريدا كيشاو هاواري به سه ردا كردم:

- كه واته هه موو ئۆينه كه له ژير سهري توږايه.. هه ي ناپياوى خيانه تكار!

كاغه زه كه ي هه لگرت و پارچه پارچه ي كردو له مال وه ده ركهوت.

دواى بيده نكييه كي دريژو قورس، دايمك ليبي پرسيم:

- تۆ ده تزانى؟

- به لى.

نىگايه كى پر گله يى كردم، به لام هيچى نه گوت. ئىدى من گوتم:

- دايكه! ... هه زده كه م نىگارنىكى تريان بكيشم. وينه يه كى باشيانم له زه يندا خه مليوه.

دايكم خه مگين بوو و هيچى نه ده گوت. منيش ده مروانيه پارچه كاغه زه كانى سه ر عارده كه و داخه ده خوارد. له دللى خو مدا ده مگوت بوچى سادق به خيانه تكارم ده زانى. خيانه تم له كى كر دووه؟ ... رهنگه به بوچوونى نه و خيانه تم له مالبات و تيره كه مان كر دى. من چى بكه م، نه و دووه به راستى يه كيان خو شده ويست، عاشقى يه كتر بوون و ده يانو يست پي كفه بزين. من نه م حه قيقه ته م زانى بوو، و نه مده ويست به كز هه قيقه تدا بچم... به لام نه مده توانى نه م حه قيقه ته به هيچ كه سيك و ته نانه ت به دايكيشم بل يم. چونكه كه س له زمانى من حالى نه ده بوو.

نه مده توانى نىگام له پارچه كاغه زه كان بگوازمه وه. پارچه كاغه زه كان له بهر چاوم يه كيان گر بتووه وه و من له و نىگارده دا، جه ميله و دانيارم له و توفه شه وه ي هاو يندا ده يينى... و نه و جووته له گونده كه ي ئيمه روى بوون تا ريگايه كى دژوار ته ي بكه ن و له شو ينيكى دي دا بو به خته وه رى بگه رين، منيش له بيرى نه مده دا بووم سه رى خو هه لگرم و به دووى به خته وه ري دا بگه ريم. ده مزانى كه چ ريگايه كى سه ختم له به رده مدايه، به لام ناچار بووم نه م ريگه يه بگرمه به ر.

چهند رۆژنيك له وه دووا به دايكم گوت كه ده خوازم بو شو ينيكى تر برۆم. داوام ليكرد به باوكم بللى ده مه وي بو شار برۆم و له وينده ر هونه ر بخويتم تا بتوانم بيم به نىگار كي شىكى باش.

چاوه روانى نه وه بووم دايكم لومهم بكات و ده ست به گريان بكات و ليم بپار يته وه كه له نك نه و وه مينم چونكه هيچ هه واليك له برا كامه وه، كه له شه ركه بوون، نه بوو، له وهش ده چوو نه مابن و هه رگيز نه گه رينه وه. به لام دايكم نه گريا، به ده نكيكى له رزوك گوتى:

- برۆ، بو كوى ده روى برۆ! ... بيچووه مه لان كه باله فره بوون، ئىدى ده فرن. ناكرى رى له فرينيان بگير يت... نازانم تا كوى ده توانى بفرى، چهند بر ده كه ي. كى ده زانى، له وه شه بگه يه نه و ج و ته شقان... له وه شه نه توانى... به هه ر حال برۆ... رهنگه برۆ يت و به ره به ره هوش ت بيته سه رو بزانى كه نىگار كيشى و بويه له كاغه ز هه لسوون نابى به نان و ناو!... من نه قلم به م شتانه دا ناشكى. برۆ تا ده توانى ده رس بخويته. هيوادارم به ناواتى خو ت بگه ي... به لام ئيمه له بير مه كه. جار جار بيرى له ئيمه ش بكه وه!

هه زم نه ده كرد دايكم خه مينتر بكه م. به لام چار نه بوو، ده بوايه نه و ريگا سه خته بگرمه به رو هه ره مه پيش.

دواى چهند مانگيك به مه به ستى دريژه دان به خو يندن بو شار چووم.

نه مه نه و چپروكه بوو كه ده مو يست بو تانى بگير مه وه.

هونه رمه‌ند، به‌لام لهو ده‌مه دژوارو سه‌ختانه‌دا که ئومیدو متمانه له ده‌ستده‌دهم، ته‌ماشای ئه‌م تابلۆیه ده‌که‌م. جه‌میله‌و دانیار وه‌یاد دینمه‌وه که به‌خۆشه‌ویستی ده‌ستیان پینکردو به‌ ئه‌شقه‌وه ریگه‌یه‌کی زۆر دژوارو ناهه‌مواریان گرتنه‌ به‌ر.

خۆزگه‌ ئه‌و جووته‌ گوتیان له‌ هاواره‌که‌ی من ده‌بوو، تا پینم گوتبان:

"دۆستانی من!... من نازانم له‌ کوپین و چ ده‌که‌ن و ژیاقتان چۆن ده‌قه‌تی؟ به‌لام ده‌زانم که‌ خاک و سه‌ره‌مینیکه‌ی به‌یارو پان و به‌ رینمان هه‌یه، له‌ کازاخستانه‌وه تا سیریا! له‌ هه‌ر گۆشه‌یه‌که‌یدا خه‌لکانیکه‌ی دلاوه‌رو زه‌حمه‌تکیش هه‌ن کارده‌که‌ن و له‌به‌ر هه‌یج سه‌ختی و دژاوریه‌که‌دا سه‌ر دانانه‌وینن. پینماوه‌ که‌ ئیوه‌ش له‌م سالانه‌دا له‌ سووچینیکه‌ی ئه‌م سه‌ره‌مه‌ینه پان و به‌رینه‌دا پدناگایه‌کتان دۆزیوه‌ته‌وه‌و خه‌ریکی کارن و به‌گۆ سه‌ختی و ناهه‌مواریه‌کانی ژیاقتا ده‌چن، به‌لام له‌ کام سووچ؟ له‌کوی؟ ... نازانم.

جه‌میله، جه‌مۆی من!... تۆ له‌و ئیواره‌ وه‌خته‌دا، له‌و ئیواره‌ نیمچه‌ تاریکه‌دا هه‌ر ئاورینیکه‌ی پاشه‌وه‌ت نه‌دایه‌وه‌ که‌ ته‌مه‌شایه‌کی گونده‌که‌ بکه‌ی، ته‌مه‌شایه‌کی من بکه‌ی که‌ چهند به‌ تاسه‌وه، چهند ناشقانه‌ گازم ده‌کردیت.. رۆیشتی و هه‌نوکه‌ نازانم له‌ کویت، چۆنیت و چیده‌که‌یت. به‌ هه‌رحال هه‌یجیدارم که‌ وه‌رزه‌و بیتاقت نه‌بووی. ته‌گه‌ر وه‌رزه‌ بوویت، پشت به‌ دانیار بیه‌سته. پینی بلێ با گۆرانی و ستانی دلدار، ژیان، گۆرانی خاک و ولاتت بۆ بچریت! ته‌و ده‌شته‌ پان و به‌رینه‌ وه‌بیر بپینه‌وه‌ که‌ گۆله‌ کینیله‌و ره‌به‌نۆکه‌کانی له‌ باوه‌شی بادا ده‌ره‌قسن، ته‌و شه‌وه‌ هاوینه‌یه‌ وه‌یاد بپینه‌وه. جه‌میله‌که‌ی من!... ئومید بپ نه‌بی! نه‌که‌ی نا ئومید بپ! له‌و کاره‌ی که‌ کردت، له‌و

له‌ شاردا چوومه‌ په‌یمانگای هونه‌ره‌ جوانه‌کان. دوا‌ی ته‌واو کردنی قۆناغی په‌یمانگا بۆ ته‌کادیمیای هونه‌ریان ناردم. جا بۆ ته‌وه‌ی له‌وی وه‌ریگیریم، ده‌بوايه‌ یه‌کێک له‌ تابلۆکانی خۆم عه‌رزى مامۆستایانی ئه‌م هونه‌ره‌ بکه‌م تا هه‌لی بسه‌نگینن و پریار له‌سه‌ر وه‌رگرتن و وه‌رنه‌گرتنم بده‌ن. جا بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ لیبرام نیگارێک بکیشم که‌ سالانیک بوو له‌ زه‌ین و خه‌یالمدا ده‌ژیا: نیگاری جه‌میله‌و دانیار، که‌ گونده‌که‌ی ئیمه‌یان به‌ چیده‌هه‌شت و به‌ره‌و شوینیکه‌ی نادیار ده‌رۆیشتن.

جا ئه‌م تابلۆ چکۆله‌یه‌ی که‌ له‌م چوار چپوه‌ ساده‌دایه‌و چاوم تینی برپوه‌ هه‌مان تابلۆ نیگاره: جه‌میله‌و دانیار له‌ وه‌رزى پاییزدا، به‌ باریکه‌ رییه‌که‌دا ده‌رۆن، و له‌ کۆتایی ئه‌م باریکه‌ رییه‌دا ته‌نکه‌ هه‌وریکه‌ سه‌ری ئاسۆی گرتوه‌، به‌لام ئاسۆ له‌ هه‌مان کاتدا به‌رین و روونه‌.

په‌نگه‌ ئه‌م تابلۆیه‌ له‌ رووی ورده‌کاری هونه‌رییه‌وه‌ زۆر هونه‌رمه‌ندانه‌و به‌نرخ نه‌بیت، به‌لام بۆ من یه‌جگار ئازیزو خۆشه‌ویسته‌. چونکه‌ رۆژانیکم وه‌بیر دینیتته‌وه‌ که‌ قه‌ت بیرم ناچنه‌وه‌، ته‌و داستانه‌ دلداریه‌م وه‌بیر دینیتته‌وه‌.

هه‌یشتاش له‌ هونه‌ری نیگارکیشیدا وه‌کو پینوست مه‌علان نه‌بووم، هه‌ندێجار ده‌که‌ومه‌ گومانه‌وه‌ که‌ رۆژی له‌ رۆژان بېم به‌ نیگارکیشیکه‌ی

رینگه‌ی که گرتته بهر ژنیوان نه‌بیتته‌وه! تو رینگای سه‌خت و دژورای
به‌خته‌وه‌ریت دژزیوه‌ته‌وه. که‌واته زه‌رپه‌یک دوو دل مده‌به! هه‌ر نه پیش!
بیگومان ده‌گه‌بته مه‌خسه‌د!"

له‌م تابلویه‌دا که ته‌مه‌شای وینه‌ی شه و جووته ناشقه ده‌که‌م گویم له ده‌نگی
دانیاره که گورانی ده‌لیت و هانم ده‌دات که ناشقانه رینگه‌ی دژورای هونه‌ر
بگرمه بهر. نیستا که لیپراوم بژ چهند رۆژتیک بژ شه و گونده برۆم و له‌وینسده‌ر
رهنگو و دیمه‌نین تازه که‌شف بکه‌م، تا‌واته خوازم که شه‌گه‌ر له‌وی وینه‌یه‌که‌م
کیشا، تابلویه‌که‌م شه‌فراند، ده‌نگ و تا‌وازی ناشقانه‌ی دانیار، که زه‌رپه‌یک
فیل و ریای تیا نه‌بوو، جۆش و خرۆشی ناشقانه‌ی جه‌میله، که رینگای نا
ئومیدی و شکستی تیا نه‌بوو، بن به هه‌وینه‌ی و جوانیه‌کی جاویدانی و نه‌مر
په‌یدا بکات.

- جمیله، چنگیز ایتماتف
ترجمه دکتور محمد مجلسی
چاپ اول پاییز ۱۳۸۲
نشر دنیای نو

هه‌روه‌ها سوودم له‌م سه‌رچاوه‌یه‌ش وه‌رگرتوووه:

- جمیله: ترجمه منیر سلیمان و جلیل کمال الدین
رسوم اناتولی بیلکون.
گنج فی الاتحاد السوفییتی.

تیبینی:

رۆژی ۲۰/۹/۲۰۱۱ له سلیمانی، گه‌رپه‌کی رزگاری، سه‌عات هه‌شت و نیو له
پاچقه‌ی شه‌م رۆمانه بوومه‌وه که له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه وه‌رگێرداوه.

- زۆر بەرھەم و كىتیبى چاپ و بلاو كىرگۈزۈش، لى زۆرىيە ھەرە زۆرىيان، بە تايىسەتى ئەوانەى لە چىيادا چاپ بوون بە نوسسخەى ھىندە كەم بلاويونئەتەو، لە نرخی نەبوو دان و ھەر ئەوئەدەيە كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىك لە وانە:

- ۱- تېرۇز، كۆ چىرۆك، چاپى يەكەم ۱۹۷۹
- ۲- كۆچى سوور، رۆمان، چاپى يەكەم، ۱۹۸۸، چاپى سىيەم ۲۰۰۷
- ۳- بەيداخ، چىرۆك، چاپى يەكەم ۱۹۸۸
- ۴- داودى كۆچەرىيان، كۆ چىرۆك، چاپى دووم ۲۰۰۵
- ۵- لە خۇ بىگانە بوون، كۆمەللە چىرۆك، چاپى يەكەم (۱۹۹۹) دەزگای گولان
- ۶- كوچ سرخ، كۆ چىرۆك، بە فارسی، وەرگىران چاپى يەكەم ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نىنا، رۆمان، سابىت رەھمان، چاپى يەكەم، شاخ، ۱۹۸۵ چاپى سىيەم ۲۰۰۵
- ۸- نامۇ، رۆمان، ئەلبىر كامۇ، چاپى يەكەم، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارەم ۲۰۰۹
وہشاخانەى ساپە، سلىمانى
- ۹- رىيەر، رۆمان، مەھدى حسين، چاپى يەكەم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپى دووم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شىكست، رۆمان، ئەلكساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راہ كارگر)، چاپى دووم، ۲۰۰۹
خانەى وەرگىران.
- ۱۱- ھامالەكان، رۆمان، ئەھمەد مەھمۇد، چاپى دووم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۲- بىناسنامەكان، رۆمان، عەزىز نەسىن، چاپى سىيەم ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانى، رۆمان، ھىرب مىدۇ، چاپى يەكەم ۲۰۰۴ دەزگای شەفەق
- ۱۴- دوررە ولات، رۆمان ع. فاسموف، چاپى يەكەم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۵- نازادى يا مەرگ، رۆمان، كازانتراكىس، چاپى يەكەم ۲۰۰۳ كىتیبخانەى سۆران، چاپى دووم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چىرۆكەكانى سەمەدى بېھرەنگى، چاپى دووم، ۲۰۰۴ كىتیبخانەى سۆران ھولېر
- ۱۷- نامانجى ئەدەبىيات. م. گۆركى، چاپى شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆژەى كە ونىوم (كۆمەللە چىرۆكى بىيانى) چاپى يەكەم، ۲۰۰۶
- ۱۹- جى پى (كۆمەللە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانى كەر كوك
- ۲۰- زندە خەون، كۆمەللە چىرۆك، چىخۇف، چ، ۱، دەزگای موكرىيانى

حەمە كەرىم عارف

- * كەر كوكىيە و لە سالى ۱۹۵۱دا لەدايك بوو.
- لە سالى ۱۹۷۵ كۆلىزى ئەدەبىياتى بەغداى تەواو كىر دوو.
- يەكەم بەرھەمى شىعەرئىكە بەناوى (ھەلبەستىكى ھەتتو كەوتو) كە لە ژمارە (۱۷۰) رۆژنامەى ھاوكارى لە ۱۹۷۳/۶/۸ بلاويوئەتەو.
- لە سالى ۱۹۷۵ ھو بە بەردەوامى نووسىن و بەرھەمى ئەدەبى بلاو دەكاتەو.
- سەرنوسەر بىان بەرپوئەبەرى نووسىن بىان سكرتېرى نووسىن بىان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم گۇفار و بلاوكراوانە بوو: گۇفارى گزنگى نووسەرانى كەر كوك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، نووسەرى كورد، گولاننى عەرەبى، ئالائى نازادى تا ژمارە ۲۲۲، گۇفارى نەوشەفق.
- * جگە لە ناوى خۇى، بە تايبەتى لە گۇفارى گزنگى نووسەرانى كەر كوك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، رۆژنامەى ئالائى نازادى تا ژ: ۲۲۲ بەناوى گۇفەند، زىنار، سىپان، پاكزاد، مەمەدى حاجى، سىروان عەلى، دىدار ھەمەوئەندى، ھىژا، ح. ع. ھامون زىبىارى، با زەوان عەبدولكەرىم بەرھەمى بلاو كىر دووئەتەو.
- * لە سالى ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵دا پىشمەرگەى شۆرشى كوردستان بوو، لە ھەشتاكاندا بۆ ماوہى نۆ سال، بى وابەستەگى حىزبى پىشمەرگە بوو و ھەكو بەشدارىيەكى مەيدانى و وىژدانى لە خەباتى رەواى نەتەوئەى كوردا شانازى پىئو دەكات و منەت بەسەر كەسدا ناكات، چونكە باوئەرى وايە كە رۆلەى مىللەتى مەزلوم مەحكومە بە پىشمەرگايەتى.
- لە ھەشتاكانەوئە تا ۲۰/۸/۲۰۱۰راستەوخۆ سەرپەرشتى و سەرۆكايەتى لىقى كەر كوكى يەكىتېبى نووسەرانى كوردى كىر دوو.

- ۲۱- چىروكستان، كۆمەلنىك دەقورەخنى جىھانى چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەركوك
- ۲۲- ديدارو دەقورەخنى، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۳- ديدارى چىروكفانى، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۴- ئەو بەرخەي كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، نووسەرانى كەركوك
- ۲۵- ميوان، چىروك، ئەلبىر كامۆ

۲۶- مەسەلەي كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووم ۲۰۰۵

۲۷- مېژوى رەگ و رەجەلەكى كورد، ئىحسان نوري پاشا، چ ۱۹۹۸، ۱

۲۸- كورد گەلى لە خىشتە براوى غەدر لىكراو، د. كوئىتەر دىشنەر، چاپى سېيەم ۲۰۰۴

۲۹- لە مەهابادى خوتناويىيەو بە كەنارەين ئاراس، نەجەف قولى پىسيان، چاپى يەكەم ۲۰۰۶

۳۰- كورد لە سەدى نۆزدە ويىستەمدا، كرىس كۆچرا، چاپى شەشم ۲۰۱۱

۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىيە ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸

۳۲- چىنى كۆن، چ ۱ () دەزگاي موكرىانى

۳۳- دلېرىي خۆراگرتن، ئەشەرفى دەهقانى

۳۴- خەباتى چەكدارى هەم تاكتىكە هەم ستراتىژى، مەسعودى ئەحمەد زادە

۳۵- قىسنت فان گوگ، شانۆنامە، باول ئايىز لەر

۳۶- بە دوغا شاعىرەكان، شانۆنامە، جەلىل قەيسى (گۆنگ ز: ۱۲)

۳۷- جۆلەكەكى مالتا، شانۆنامە، كرىستوفەر مالرۆ.

۳۸- دادپەرەران، شانۆنامە، ئەلبىر كامۆ

۳۹- بەد حالى بوون، شانۆنامە، ئەلبىر كامۆ.

۴۰- چاوبە چاوبە، شانۆنامە، گەوھەر مراد (غولام حسەينى ساعىدى)

۴۱- رىچاردى سېيەم، شانۆنامە، شەكسىپ. چاپى يەكەم ۲۰۰۹، بلاووخانى سايە، سلىمانى

۴۲- گەمەي پاشا و وزىر، شانۆنامە، عەبدوللا ئەلبوسىرى.

۴۳- مندالە دارىنە، چىروكى درىژو بۆ مندالان.

۴۴- فاشىزم جىيە؟ كۆمەللە چىروك بۆ مندالان، يەلماز گوناي

- ۴۵- شوانە بچكۆلەكە، چىروكىنىكى درىژو چىنى يە بۆ مندالان
- ۴۶- زارۆكستان (چوار شانۆنامە بۆ مندالان)
- ۴۷- چەند چىروكىك لە ئەفسانەي يونانى كۆنەو (۲۳ ئەفسانە)

۴۸- لە گەغىنەي جىكايەتى توركمانييەو. (ئەفسانەي ئەسپى ئاشق) چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۴۹- ئەفسانەين گرىكى و رۆمانى، چاپى يەكەم (۲۰۰۴) كىتەپخانەي سۆران، هەولير

۵۰- ئىليادە، هۆمىرۆس، چ ۱، دەزگاي سەردەم ۲۰۰۹

۵۱- گۆشەند و زىنار (فەرەنگى فارسى - كوردى) حەمە كەرىم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶)

۲۰۰۸ (دەزگاي موكرىانى)

۵۲- چۆنەتى فېربوونى زمانى فارسى، چ ۱، ۲۰۰۱

۵۳- چىنىفسكى، فەيلەسوف و زاناي گەورەي مىللەتى روس

۵۴- چايكۆفسكى، ژيان و بەرھەمى.

۵۵- نىدگار ئالين پۆ، ژيان و بەرھەمى.

۵۶- جاك لەندەن، ژيان و بەرھەمى

۵۷- گوگول، نووسەرى رىاليست

۵۸- يەلماز گوناي، ژيان و بەرھەمى

۵۹- سادقى هيدايەت، ژيان و بەرھەمى

۶۰- خافروغ لە شىعەر دەدوى، ژيان و بەرھەمى

۶۱- راگەياندىن لە پەراويزى دەسەلاتدا (بە شەرىكى) چاپى يەكەم (۲۰۰۱) دەزگاي گولان

۶۲- راگەياندىن لە نىوان حەقىقەت بىژى و عەوام خەلەتتېنى دا، حەمە كەرىم

عارف، چ ۱ (۲۰۰۵)

۶۳- مېژوى ئەدەبىياتى جىهان (لە كۆنەو تا سەدەكانى ناڧين). چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۶۴- مېژوى ئەدەبىياتى جىهان (لە سەردەمى رىنسانسەو تا ئىستا). چاپى يەكەم ۲۰۰۸

- ۶۵- میژووی ئەدەبىياتى جيهان (ئەدەبىياتى ئىنگىلىزى زمان- ئەمىرىكا ئىنگىلىستان لە سەرەتاوہ تا ئىستان). چاپى يەكەم ۲۰۰۸
- ۶۶- رىياليزم ودژە رىياليزم لە ئەدەبىياتدا، سېروس پىرھام، چ ۲۰۰۴، دەزگای سپىرېت
- ۶۷- قوتابخانە ئەدەبىيەکان، رەزا سەید حسەینی، چ ۲۰۰۶، دەزگای موکریانی
- ۶۸- میژووی ئەدەبىياتى روسى، سەئیدى نەفیسى
- ۶۹- لىئىکانەوہیەك لەمەر نامۆ، لویس رىی، چ ۲، ۲۰۰۶
- ۷۰- ھونەر و ژيانى كۆمەلایەتى، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵) دەزگای موکریانی
- ۷۱- گوزارشتى مۆسقا، د. فواد زکریا، چ ۱، یانە قەلەم ۲۰۰۶
- ۷۲- ریتبازە ھونەر ییەکانى جيهان
- ۷۳- پىنکھاتەى بەدەنى و چارەنوسى ئافرەت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- دەربارەى شیعرو شاعىرى، ھەمە کەرىم عارف، چ ۱، ۲۰۰۷
- ۷۵- دەربارەى رۆمان و چىرۆك، ھەمە کەرىم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگى نوسەر و چەند باسئىكى دىكەى ئەدەبى-رۆشنىبىرى، ھەمە کەرىم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانى كەركوك
- ۷۷- ئاردارانى ئەدەب، ھەمە کەرىم عارف، (چ ۱) دەزگای موکریانی، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەيغىستانى من، ھەمە کەرىم عارف، چاپى يەكەم (۱)
- ۷۹- پەلکە رەنگىنە، ھەمە کەرىم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانەتى ھەلال، ھەمە کەرىم عارف
- ۸۱- بووکى ھەزار زاوا، كۆچىرۆك، بزورگى عەلەوى
- ۸۲- تەبوزەر، د. عەلى شەرىعەتى
- ۸۳- رىوايەت، رۆمان، بزورگى عەلەوى
- ۸۴- وقفات فى رحاب الپقافە الكوردیە، ھەمە کەرىم عارف
- ۸۵- ھەزاران، رۆمان، دوستوفسكى
- ۸۶- دەبىقد كۆپەرفىلد، (رۆمانى كورتكراوہ بۆ نەوجەوانان) چارلس دىكنز
- ۸۷- تۆدیسە، داستان، ھۆمىرۆس
- ۸۸- قل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمە جلال زنگابادى
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارك توین

- ۹۰- توحفەئى ئەدەبىياتى جيهانى
- ۹۱- سفرەى فەقىران ھەمە کەرىم عارف
- ۹۲- پالئەدەكەى من رۆمان، فریبا وفى
- ۹۳- نامەکانى تولستۆى
- ۹۴- جەمیلە، رۆمان جەنگیز ئایتماتۆف
- ۹۵- ھەفتا چىرۆكى چىنى بۆ منالانى كورد

- * لە راپەڕینەوہ تا ھەو چالاكانە بەشدارى بزاقى ئەدەبى و رۆشنىبىرى كوردى دەكات و بەرھەمى ھەمە جۆر (نوسىن و نامادە كردن و ھەرگىرپان) بلاودەكاتەوہ..
- * ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى نامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەوہ و ھەر كەس و گروپ و لایەن و دەزگایەك تەماحى بلاو كردنەوہى ھەبن. دەبى پىرس بە نوسەر بكات...